

БЮЛЕТЕНЬ Інституту Розвитку Аграрних Ринків

Випуск №93
(1 липня 2014 р.)

- 1. ЗАКОНОДАВСТВО: НОВІ НАДХОДЖЕННЯ** стор. 2
- 2. ПРОЕКТИ АКТІВ ЗАКОНОДАВСТВА** стор. 7
- 3. ПОДІЇ, ФАКТИ** стор. 32
- 4. АНАЛІТИЧНИЙ МАТЕРІАЛ** стор. 38

Бюлетень IPAR висвітлює події в аграрному секторі України та розсилається раз на місяць електронною поштою. Якщо ви бажаєте підписатися для отримання Бюлетеню – надсилайте вашу контактну інформацію. Чекаємо на ваші відгуки.

Контакти:

вул. Михайлівська 24 б, офіс 81, 83, м. Київ, Україна 01001
Тел. : +38 044 4907078, Факс: +38 044 2788414, E-mail: AKhvalinska@amdi.org.ua
www.amdi.org.ua

Директор IPAR, академік УАН - В.С. Андрієвський

Випуск підготувала

Анна Хвалінська, фахівець з питань зв'язків з громадськістю IPAR

Зановник та видавник: ГО «Інститут Розвитку Аграрних Ринків»
ISSN 2226-6674

1. ЗАКОНОДАВСТВО: НОВІ НАДХОДЖЕННЯ

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ЗАКОН

3 червня 2014 року № 1303-VII

Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення безпечної експлуатації сільськогосподарської техніки

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У статті 35 Закону України "Про дорожній рух" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338; 2012 р., № 5, ст. 34):

1) частину другу доповнити пунктом 3 такого змісту:

"3) технічні засоби для агропромислового комплексу, визначені Законом України "Про систему інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу України";

2) частину тринадцяту - п'ятнадцяту виключити.

2. Пункт 6 частини першої статті 21 Закону України "Про систему інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу України" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 47, ст. 464; 2009 р., № 10-11, ст. 137; 2010 р., № 38, ст. 511; 2011 р., № 29, ст. 272; 2014 р., № 6-7, ст. 80) виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

<http://zakon.rada.gov.ua>

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ЗАКОН

5 червня 2014 року № 1325-VII

Про внесення змін до Закону України "Про Державний земельний кадастр" щодо скасування плати за внесення відомостей до Державного земельного кадастру та змін до них

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести до Закону України "Про Державний земельний кадастр" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 8, ст. 61; 2014 р., № 6-7, ст. 80; із змінами, внесеними Законом України від 14 травня 2013 року № 233-VII) такі зміни:

1) абзац п'ятий частини четвертої статті 24 виключити;

2) абзац п'ятий частини четвертої статті 26 виключити;

3) у статті 28:

абзац п'ятий частини третьої виключити;

у частині восьмій слова "безпосередньо встановлені законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами" виключити;

4) абзац п'ятий частини другої статті 29 виключити;

5) у статті 40 слова "а також за рахунок справляння плати за внесення відомостей до Державного земельного кадастру, внесення змін до них, надання відомостей з Державного земельного кадастру" виключити;

6) текст статті 41 викласти в такій редакції:

"1. Внесення відомостей до Державного земельного кадастру, внесення змін до них здійснюються безоплатно.

2. За надання відомостей з Державного земельного кадастру справляється плата, крім випадків, встановлених цим Законом.

3. Надання відомостей з Державного земельного кадастру за зверненням Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування здійснюється безоплатно.

4. Перелік, розміри, порядок справляння плати встановлюються Кабінетом Міністрів України".

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

<http://zakon.rada.gov.ua>

**КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА**

від 11 червня 2014 р. № 177

**Про внесення змін у додаток до постанови Кабінету Міністрів України
від 30 жовтня 2008 р. № 957**

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Внести зміни у додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 30 жовтня 2008 р. № 957 "Про встановлення розміру мінімальних оптово-відпускних і роздрібних цін на окремі види алкогольних напоїв" (Офіційний вісник України, 2008 р., № 84, ст. 2827; 2011 р., № 99, ст. 3608; 2012 р., № 85, ст. 3453), виклавши його в редакції, що додається.

2. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування.

РОЗМІР

мінімальних оптово-відпускних і роздрібних цін на окремі види алкогольних напоїв

Код виробів згідно зУКТЗЕД	Опис товару	Мінімальна ціна за 1 літр 100-відсоткового спирту, що застосовується до 31 липня 2014 р., гривень		Мінімальна ціна за 1 літр 100-відсоткового спирту, що застосовується з 1 серпня 2014 р., гривень		Роздрібна ціна, гривень
		оптово-відпускна	роздрібна	оптово-відпускна	роздрібна	
2208 60 - 2208 90	Горілка та лікєро-горілочні вироби, інші	116,35	174,5	133	199,5	
2208 30	Віскі	295	442,5	295	442,5	

2208 40	Ром та інші спиртові дистиляти та спиртні напої, одержані шляхом перегонки зброджених продуктів з цукрової тростини	295	442,5	295	442,5
2208 50	Джин та ялівцева настоянка	295	442,5	295	442,5
2206 00	Інші зброжені напої, суміші із зброджених напоїв та суміші зброджених напоїв з безалкогольними напоями	126,82	190,2	144,97	217,45
2208 20	Спиртові дистиляти та спиртні напої, одержані шляхом перегонки виноградного вина або вичавок винограду:				
	коньяк (бренді) три зірочки	196,7	295,05	196,7	295,05
	коньяк (бренді) чотири зірочки	213,4	320,1	213,4	320,1
	коньяк (бренді) п'ять зірочок	230	345	230	345
	інші спиртові дистиляти та спиртні напої	196,7	295,05	196,7	295,05
2204 (крім 2204 10, 2204 21 10 00,	Вина у скляній тарі місткістю 0,7 л				20

2204 29 10 00), 2205	в іншій тарі місткістю 1 л	20
2204 10, 2204 21 10 00, 2204 29 10 00	Вина у скляній тарі місткістю 0,7 л та 0,75 л	33

- Примітки:**
1. Мінімальні оптово-відпускні і роздрібні ціни під час реалізації (продажу) горілки та лікеро-горілочаних виробів, інших зброджених напоїв, суміші із зброджених напоїв та суміші зброджених напоїв з безалкогольними напоями, коньяку (бренді) три зірочки, коньяку (бренді) чотири зірочки, коньяку (бренді) п'ять зірочок та інших спиртових дистилатів і спиртних напоїв різного вмісту спирту в тарі різної місткості визначаються як добуток відповідних затверджених мінімальних цін, міцності за об'ємом (у відсотках) та місткості тари (у літрах), поділений на 100 відсотків.
 2. Мінімальна роздрібна ціна на вина у тарі місткістю менше ніж один літр розраховується як добуток затвердженої мінімальної ціни та місткості тари, поділений на 0,7.
 3. Мінімальна роздрібна ціна на вина у тарі місткістю один літр та більше одного літра розраховується як добуток затвердженої мінімальної ціни та місткості тари.

<http://www.kmu.gov.ua>

**КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 червня 2014 р. № 550-р**

**Про призначення Николенка О.М. першим заступником Голови Державного
агентства рибного господарства України**

Призначити Николенка Олега Миколайовича першим заступником Голови Державного агентства рибного господарства України.

<http://www.kmu.gov.ua>

**МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
НАКАЗ**

від 12 червня 2014 р. № 225

**Про внесення зміни до наказу Міністерства аграрної політики України
від 03 листопада 2005 року № 602**

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 25 березня 2014 року № 110 "Питання оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери" **НАКАЗУЮ:**

1. Внести до наказу Міністерства аграрної політики України від 03 листопада 2005 року № 602 "Про умови оплати праці працівників бюджетних установ та організацій, що обслуговують агропромисловий комплекс", зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11 листопада 2005 року за № 1367/11647 (із змінами), таку зміну:

абзац перший примітки 1 до додатка 1 до наказу викласти в такій редакції:

"1. Посадові оклади (тарифні ставки) з 01 січня 2014 року розраховуються виходячи з розміру посадового окладу (тарифної ставки) працівника 1 тарифного розряду - 852 гривні."

2. Керівникам бюджетних установ та організацій, що обслуговують агропромисловий комплекс, установити у штатному розписі з 01 жовтня 2014 року посадові оклади (тарифні ставки) працівників відповідно в таких розмірах:

1 тарифного розряду - 1218 гривень;

2 тарифного розряду - 1223 гривні;

- 3 тарифного розряду - 1233 гривні;
- 4 тарифного розряду - 1243 гривні;
- 5 тарифного розряду - 1253 гривні;
- 6 тарифного розряду - 1263 гривні.

3. Департаменту роботи з персоналом у встановленому порядку подати наказ на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

5. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Міністра - керівника апарату Сеня О.В.

<http://minagro.gov.ua>

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ НАКАЗ

від 12 червня 2014 р. № 226

Про внесення зміни до наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України від 17 жовтня 2011 року № 546

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 25 березня 2014 року № 110 "Питання оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери" **НАКАЗУЮ:**

1. Внести до наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України від 17 жовтня 2011 року № 546 "Про умови оплати праці працівників бюджетних установ природно-заповідного фонду Держлісагентства України", зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 02 листопада 2011 року за № 1262/20000 (із змінами), таку зміну:

абзац перший примітки 1 до додатка 1 до наказу викласти в такій редакції:

"1. Посадові оклади (тарифні ставки) з 01 січня 2014 року розраховуються виходячи з розміру посадового окладу (тарифної ставки) працівника 1 тарифного розряду - 852 гривні."

2. Керівникам бюджетних установ природно-заповідного фонду установити у штатному розписі з 01 жовтня 2014 року посадові оклади (тарифні ставки) працівників відповідно в таких розмірах:

- 1 тарифного розряду - 1218 гривень;
- 2 тарифного розряду - 1223 гривні;
- 3 тарифного розряду - 1233 гривні;
- 4 тарифного розряду - 1243 гривні;
- 5 тарифного розряду - 1253 гривні;
- 6 тарифного розряду - 1263 гривні.

3. Департаменту роботи з персоналом у встановленому порядку подати наказ на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

5. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Міністра - керівника апарату Сеня О.В.

<http://minagro.gov.ua>

2. ПРОЕКТИ АКТІВ ЗАКОНОДАВСТВА

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Закон України "Про державний контроль у сфері забезпечення безпечності та якості харчових продуктів і кормів, благополуччя тварин"

Номер, дата реєстрації: 4986 від 02.06.2014

Ініціатор: Кабінет Міністрів України Яценюк А.П.

Метою розробки проекту Закону є гармонізація законодавства України щодо державного нагляду (контролю), що здійснюється з метою перевірки виконання законодавства України про безпечність та якість харчових продуктів, кормів, здоров'я і благополуччя тварин відповідно до Регламентів ЄС № 854/2004, № 882/2004, № 669/2009 та Директиви Ради ЄС № 97/78/ЕС.

Проект Закону встановлює вимоги до організації та здійснення заходів державного контролю представниками компетентного органу з метою перевірки виконання операторами ринку вимог законодавства про безпечність харчових продуктів та кормів, а також законодавства про здоров'я та благополуччя тварин.

Проектом Закону врегульовуються питання, пов'язані з розробкою та впровадженням довгострокового національного плану державного контролю, плану дій у надзвичайних обставинах.

Окрема увага у проект Закону приділяється загальним принципам здійснення державного контролю харчових продуктів тваринного походження, зокрема свіжого м'яса; державного контролю за виробництвом та розміщенням на ринку живих двостулкових молюсків, живих голкошкірих, живих кишковопорожнинних та живих морських черевоногих молюсків; державному контролю риби та рибних продуктів; державному контролю сирого молока та молочних продуктів.

Проект Закону України "Про державний контроль у сфері забезпечення безпечності та якості харчових продуктів і кормів, благополуччя тварин" (далі-проект Закону) відкликаний з Верховної Ради України відповідно до статті 105 Регламенту Верховної Ради України та § 121 Регламенту Кабінету Міністрів України.

Проект Закону розроблено з метою гармонізації законодавства України з Регламентами ЄС № 854/2004, № 882/2004, № 669/2009, Директивою Ради ЄС № 97/78/ЕС.

Проект Закону за предметом правового регулювання належить до сфери охорони здоров'я та життя людей, тварин і рослин, яка відповідно до Закону України від 18 березня 2004 року № 1629-IV "Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу" належить до пріоритетних сфер, в яких здійснюється адаптація законодавства України до законодавства Європейського Союзу.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо ідентифікації та реєстрації тварин"

Номер, дата реєстрації: 4987 від 02.06.2014

Ініціатор: Кабінет Міністрів України Яценюк А.П.

Ідентифікація та реєстрація тварин, запроваджена на території України, має за мету сприяти реалізації основних стратегічних завдань у сфері охорони здоров'я населення, таких як:

забезпечення населення країни безпечними для здоров'я харчовими продуктами тваринного походження;

контроль епізоотичної ситуації в державі;

приведення законодавства України у відповідність до законодавства Європейського Союзу.

Лише запровадження ідентифікації та реєстрації всіх тварин - великої рогатої худоби, свиней, коней, овець та кіз – на території України надасть можливість повністю контролювати ветеринарно-санітарний стан господарств і походження м'яса тварин, сприяти виявленню хвороб тварин у господарствах фізичних осіб та контролювати переміщення тварин з господарства у господарство.

Розв'язання проблеми ідентифікації, централізованого обліку, реєстрації переміщень та забою тварин передбачається такими шляхами:

організація мережі працівників ветеринарної медицини, які забезпечують проведення ідентифікації та реєстрації тварин, оперативного надходження до бази даних інформації щодо ідентифікованих тварин, господарств їх утримання і перебування, власників та переміщень;

для залучення до процесу ідентифікації та реєстрації тварин власників – фізичних осіб передбачити можливість відшкодування за рахунок коштів державного бюджету вартості робіт та послуг з ідентифікації та реєстрації великої рогатої худоби;

спрощення процесу ідентифікації товарних свиней шляхом використання групового ідентифікаційного номера для мічення груп свиней, які переміщуються за межі господарства, та реєстрація у Єдиному державному реєстрі тварин не кожної тварини окремо, а саме факту переміщень певної групи;

допущення до переміщень, а також до забою на м'ясо тільки ідентифікованих та зареєстрованих тварин.

Для розв'язання проблеми невиконання власниками вимог чинного законодавства з ідентифікації і реєстрації тварин передбачається:

допущення до переміщень, а також до забою на м'ясо тільки ідентифікованих та зареєстрованих тварин;

впровадження санкцій до громадян та посадових осіб при виявленні порушень законодавства з ідентифікації і реєстрації тварин.

З метою реалізації основних стратегічних завдань у сфері охорони здоров'я населення, що ставить перед собою Україна на шляху до Європейського Союзу, контролю епізоотичної ситуації в державі, забезпечення населення країни безпечними для здоров'я харчовими продуктами тваринного походження, а також забезпечення конкурентоспроможності тваринницької продукції на європейських та світових ринках виникла необхідність поширити дію в Законі України “Про ідентифікацію та реєстрацію тварин” (далі - Закон) на всіх сільськогосподарських тварин - велику рогату худобу, коней, свиней, овець, кіз, які утримуються на території України у господарствах всіх форм власності.

Ідентифікація всіх сільськогосподарських тварин на території держави надасть можливість:

привести у відповідність законодавство України до законодавства Європейського Союзу;

забезпечити більш ефективний та дієвий засіб виявлення, локалізації, контролю і при можливості ліквідації хвороб тварин, занесених на територію України, попередження обігу тварин, які захворіли на хворобу, що підлягає повідомленню, або щодо яких є підозра про захворювання на таку хворобу, а також забезпечення належного рівня захисту здоров'я тварин та пов'язаний із цим захист здоров'я людей;

створити систему постійного контролю за станом здоров'я тварини та ветеринарно-санітарним станом господарств.

Виключення частини другої статті 3 Закону України “Про ідентифікацію та реєстрацію тварин” дозволить поширити дію Закону на фізичних осіб, які займаються розведенням тварин та їх утриманням для власного споживання харчових продуктів тваринного походження. Це надасть змогу ефективних та дієвих засобів виявлення, локалізації, контролю і при можливості ліквідації хвороб тварин, встановлення власника, місця утримання тварини за наявним ідентифікаційним документом або

ідентифікаційним номером, недопущення перебування в одному місці хворих та здорових тварин.

Запровадження групового ідентифікаційного номера дозволить значно спростити процедуру ідентифікації та контролю за переміщенням груп товарних свиней, що сприятиме успішному виконанню основних стратегічних завдань у сфері охорони здоров'я населення.

Шляхом державного регулювання передбачається розв'язати проблему ідентифікації, централізованого обліку, реєстрації переміщень та забою сільськогосподарських тварин, які утримуються та розводяться власниками, і передбачити можливість компенсації вартості робіт та послуг з ідентифікації та реєстрації тварин, що утримується і розводиться у господарствах населення за рахунок державного бюджету.

Також передбачається врегулювати проблему невиконання власниками вимог чинного законодавства з ідентифікації і реєстрації тварин та впровадження санкцій до громадян та посадових осіб при виявленні порушень.

Скасування підпункту "г" пункту 14.2.5 статті 14 Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України" є необхідним у зв'язку з тим, що державне підприємство "Агентство з ідентифікації і реєстрації тварин" було передано до сфери управління Державної ветеринарної та фітосанітарної служби України згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20 червня 2012 року № 380-р Про передачу цілісних майнових комплексів державних підприємств, установ та організацій до сфери управління Державної ветеринарної та фітосанітарної служби. Тому вирішення питання режиму цінового регулювання вартості послуг з ідентифікації і реєстрації тварин, які увійдуть до переліку платних послуг та будуть надаватися органами та установами, що входять до сфери управління Державної ветеринарної та фітосанітарної служби України, буде досягнуто шляхом затвердження таких проектів нормативно-правових актів:

постанови Кабінету Міністрів України "Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 року № 1348", якою передбачено затвердити перелік господарських послуг з ідентифікації сільськогосподарських тварин;

наказу Мінагрополітики України "Про затвердження розмірів плати за надання платних послуг, які надаються органами та установами, що входять до сфери управління Державної ветеринарної та фітосанітарної служби з питань ветеринарної медицини, захисту рослин, охорони прав на сорти рослин", у якому буде зазначено всі господарські послуги, що пов'язані з ідентифікацією сільськогосподарських тварин.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про внесення змін до статті 7 Закону України "Про особисте селянське господарство" (щодо розширення прав членів особистих селянських господарств)

Номер, дата реєстрації: 4038а від 06.06.2014

Ініціатор: Народний депутат України Пехов В.А.

Проект Закону підготовлено з метою врегулювання на законодавчому рівні питання щодо забезпечення можливості здійснювати будівництво жилих будинків, господарських будівель і споруд на земельних ділянках особистих селянських господарств членами цих господарств без зміни цільового призначення земельних ділянок, за умови знаходження цих земельних ділянок у межах населеного пункту та відповідності генеральному плану населеного пункту.

У сучасних умовах особисті селянські господарства є структурним елементом агропромислового комплексу України і відіграють важливу роль у виробництві сільськогосподарської продукції. Вони залишаються стабілізуючою ланкою

господарювання, яка компенсує зниження обсягів виробництва продукції сільського господарства на окремих аграрних підприємствах, забезпечує продовольчі потреби населення та формує грошові доходи селян.

Відповідно до даних Державної служби статистики України за підсумками державного статистичного спостереження щодо окремих показників розвитку сільських, селищних і міських рад у сільських населених пунктах, що знаходяться в їхньому підпорядкуванні, станом на 01.01.2014 зареєстровано 4,2 млн. домогосподарств, членам яких відповідно до чинного законодавства надані земельні ділянки з цільовим призначенням "для ведення особистого селянського господарства" загальною площею 2,7 млн. га.

Незважаючи на порівняно малі розміри, використання у господарській діяльності праці членів родини, така форма господарювання є важливою складовою розвитку багатокладності на селі, а також забезпечення продовольчої безпеки держави. Роль особистих селянських господарств у розв'язанні проблеми забезпечення населення нашої країни продовольством, особливо у кризові моменти життя, неможливо переоцінити.

Сучасні особисті селянські господарства в українському селі – це звичайний спосіб життя селян, осередок культурних традицій нашого народу, джерело життєвої сили нації, ефективний спосіб зниження соціальної напруги й розв'язання проблеми зайнятості сільських жителів.

Відповідно до статті 1 Закону України "Про особисте селянське господарство" (далі – Закон) особисте селянське господарство - це господарська діяльність, яка проводиться без створення юридичної особи фізичною особою індивідуально або особами, які перебувають у сімейних чи родинних відносинах і спільно проживають, з метою задоволення особистих потреб шляхом виробництва, переробки і споживання сільськогосподарської продукції, реалізації її надлишків та надання послуг з використанням майна особистого селянського господарства, у тому числі й у сфері сільського зеленого туризму.

Згідно зі статтею 121 Земельного кодексу України громадяни України мають право на безоплатну передачу їм земельних ділянок із земель державної або комунальної власності для ведення особистого селянського господарства в розмірі - не більше 2,0 га. Розмір земельних ділянок, що передаються безоплатно громадянину для ведення особистого селянського господарства, може бути збільшено у разі отримання в натурі (на місцевості) земельної частки (паю).

Статтею 33 Земельного кодексу України передбачено, що використання земель особистого селянського господарства здійснюється відповідно до закону.

Згідно зі статтею 6 Закону до майна, яке використовується для ведення особистого селянського господарства, належать жилі будинки, господарські будівлі та споруди тощо. Отже, фактично Законом визначено, що житловий будинок, господарські будівлі та споруди належать до майна особистого селянського господарства. У переважній більшості особистих селянських господарств присадибні ділянки і земельні ділянки для ведення особистого селянського господарства не розділені. Водночас, якщо земельна ділянка, виділена під особисте селянське господарство, перейшла у власність громадян України внаслідок надання її за рішенням відповідних органів влади, органів місцевого самоврядування або придбана у власність на підставі правочинів (купівля-продаж, міна, дарування тощо), то у випадку будівництва на ній житлового будинку, господарських будівель та споруд, необхідних для здійснення господарської діяльності (ведення особистого селянського господарства), землевласники вимушені ініціювати зміну цільового призначення тієї частини ділянки, на якій безпосередньо буде здійснено будівництво, тобто перевести земельну ділянку під будівництво і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд. В іншому випадку земельна ділянка буде використовуватися не за цільовим призначенням.

Проте процедура зміни цільового призначення земельних ділянок є досить складною та обтяжливою. Практично загальна тривалість цієї процедури, якщо всі рішення приймаються максимально оперативно, складає від 3-ох місяців, а у ситуаціях, коли розгляд питання затягується, вона може тривати роками.

Роботи з виготовлення проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок приватної власності, цільове призначення яких змінюється, виконуються землепорядними організаціями на замовлення власників цих ділянок на підставі відповідних договорів. Вартість таких робіт є досить значною для селянина, оскільки складає від 2,5 тис. грн. і вище.

Також слід відмітити, що ще до цього часу діє заборона на зміну цільового призначення на деякі види земель, виділених під особисте селянське господарство. Так, мораторій забороняє зміну цільового призначення (використання) земельних ділянок, які виділені в натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв) для ведення особистого селянського господарства, що взагалі унеможлиблює будівництво на цих землях.

Зазначені обставини значним чином ускладнюють, а подекуди й роблять практично неможливим здійснення господарської діяльності особистим селянським господарствам на відведених їм землях.

У той же час фермерські господарства, які виробляють товарну сільськогосподарську продукцію, займаються її переробкою та реалізацією з метою отримання прибутку на земельних ділянках, наданих їм для ведення фермерського господарства, мають можливість здійснювати будівництво житлових будинків, господарських будівель та споруд на цих землях у встановленому законом порядку, оскільки таке право передбачене чинним Законом України "Про фермерське господарство".

Так, статтю 14 Закону України "Про фермерське господарство" встановлено, що фермерське господарство та його члени відповідно до закону мають право споруджувати житлові будинки, господарські будівлі та споруди.

Статтю 16 цього ж Закону передбачено, що фермерське господарство має право споруджувати житлові будинки, господарські будівлі та споруди на належних йому, його членам на праві власності земельних ділянках відповідно до затверджених документації із землеустрою та містобудівної документації у встановленому законом порядку.

Позиція Міністерства аграрної політики та продовольства України, а також Державного агентства земельних ресурсів України полягає в тому, що зміни законодавства щодо можливості будівництва житлових будинків, господарських будівель та споруд на земельних ділянках, наданих для ведення особистого селянського господарства, можуть бути підтримані за умови виконання умов статті 39 Земельного кодексу України (знаходження земельних ділянок в межах населеного пункту та відповідності генеральному плану населеного пункту).

Тому питання щодо здійснення будівництва житлових будинків, господарських будівель та споруд на земельних ділянках особистих селянських господарств членами цих господарств потребує законодавчого врегулювання.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Постанова "Про повернення на доопрацювання проекту Закону України про внесення змін до Закону України "Про оренду землі" щодо врегулювання порядку укладання та припинення договорів оренди землі

Номер, дата реєстрації: 2346а/П від 10.06.2014

Ініціатор: Народний депутат України Калетнік Г.М.

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є :

Проект Закону України про внесення змін до Закону України "Про оренду землі" щодо врегулювання порядку укладання та припинення договорів оренди землі, поданий народними депутатами України В.Грушевським, Ю.Самойленком, повернути суб'єктам права законодавчої ініціативи на доопрацювання.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про побічні продукти тваринного походження, що не призначені для споживання людиною"

Номер, дата реєстрації: 4055а від 11.06.2014

Ініціатор: Кабінет Міністрів України Яценюк А.П.

Головною метою проекту Закону є визначення основних принципів, пріоритетів та ключових завдань формування збалансованої державної політики у сфері поводження з побічними продуктами тваринного походження, визначення основних вимог для зменшення ризиків для здоров'я людей і тварин, які становлять побічні продукти тваринного походження, на різних етапах - від утворення та збору до використання, утилізації або видалення таких продуктів.

Проект Закону України "Про побічні продукти тваринного походження, що не призначені для споживання людиною" (далі - проект Закону) розроблений з метою забезпечення гармонізації вітчизняного законодавства в сфері поводження з відходами тваринного походження до вимог міжнародного законодавства (Регламентів ЄС №1069/2009 та № 142/2011).

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про внесення змін до Закону України "Про Державний земельний кадастр" щодо оптимізації повноважень Державних кадастрових реєстраторів"

Номер, дата реєстрації: 4083 від 16.06.2014

Ініціатор: Народний депутат України Апостол М.В.

Метою і основним завданням проекту закону є спрощення надання кадастрових послуг їх споживачам.

Існуюча редакція Закону України "Про Державний земельний кадастр" дозволяє вносити відомості про земельні ділянки до Державного земельного кадастру виключно Державним кадастровим реєстраторам, які здійснюють свої повноваження лише за місцем розташування таких земельних ділянок (район, місто обласного значення). Такі норми створюють суттєві складнощі для землевласників та землекористувачів, які проживають (розташовані) у інших адміністративно-територіальних одиницях. Вказані особи змушені для отримання кадастрових послуг долати значні відстані. І це при тому, що Державний земельний кадастр є єдиною державною геоінформаційною системою, який ведеться за єдиними правилами і не містить регіональних організаційних особливостей. Частиною шостою статті 9 вказаного Закону встановлено обов'язковість надання доступу Державним кадастровим реєстраторів до усіх даних Державного земельного кадастру. Крім того, усі кадастрові реєстратори є рівними у своїх правах та обов'язках. Тому вимога щодо "територіального монополізму" державних кадастрових реєстраторів на сьогодні є застарілою і потребує змін.

Такий стан справ дозволяє в законодавчому порядку надати вказаним посадовим особам право на внесення до Державного земельного кадастру відомостей про будь-яку земельну ділянку.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо ідентифікації та реєстрації тварин"

Номер, дата реєстрації: 4987-1 від 16.06.2014

Ініціатор: Народні депутати України Ляпіна К.М., Горіна І.А., Ващук К.Т., Мирний О.Б.

Законопроект розроблено з метою гармонізації законодавства України із законодавством ЄС у сфері ідентифікації та реєстрації тварин та створення необхідних та достатніх умов щодо вирішенню таких завдань:

забезпечення населення країни безпечними для здоров'я харчовими продуктами тваринного походження;

контроль епізоотичної ситуації в державі;

приведення законодавства України у відповідність до законодавства Європейського Союзу та забезпечення доступу української м'ясо-молочної продукції до європейського ринку та інше.

На сьогоднішній день, недосконалість українського законодавства ускладнює контроль епізоотичної ситуації в державі, забезпечення населення країни безпечними для здоров'я харчовими продуктами тваринного походження.

Крім того, чинне законодавство України в сфері ідентифікації та реєстрації тварин не відповідає законодавству ЄС, що створює перепони на шляху вступу до Європейського Союзу, а також блокує постачання української м'ясо-молочної продукції на ринок ЄС та інших розвинених країн.

Так, при виникненні ензоотій (локальних спалахів захворювань сільськогосподарських тварин) наявність тварин, про яких відсутня інформація в Єдиному державному реєстрі тварин, знижує ефективність, а часом унеможливує здійснення необхідних заходів щодо локалізації та ліквідації відповідних захворювань, а, отже, запобіганню розвитку епізоотій (епідемій сільськогосподарських тварин).

Також, за існуючої системи, на стіл до споживачів потрапляє м'ясо та молоко від тварин, які не зареєстровані в Єдиному державному реєстрі тварин, тобто тварин, чий стан здоров'я не перевірений та не підтверджений відповідними документами: паспортом великої рогатої худоби, реєстраційним свідоцтвом вівці або кози. Це відбувається внаслідок неможливості встановлення контролю за тим, від якої конкретно корови молоко отримане та здається на переробне підприємство або реалізується на ринку.

Тільки в разі введення обов'язкової ідентифікації та реєстрації всіх сільськогосподарських тварин, як передбачено законодавством ЄС, держава може гарантувати споживачам, що вони вживатимуть м'ясо-молочну продукцію відомого походження – від зареєстрованих тварин, стан здоров'я яких, підлягає обстеженню, а отже, така продукція є безпечною.

Положення законопроекту спрямовані на:

приведення у відповідність законодавства України до законодавства Європейського Союзу;

створення умов щодо забезпечення більш ефективних та дієвих засобів виявлення, локалізації, контролю і ліквідації хвороб тварин;

створення системи постійного контролю за станом здоров'я всіх тварини та ветеринарно-санітарним станом всіх господарств країни;

уточнення прав та обов'язків власників тварин та державних органів;

забезпечення можливості електронного документообігу в сфері ідентифікації та реєстрації тварин та інше.

Запропоноване законопроектом запровадження ідентифікації та реєстрації всіх тварин - великої рогатої худоби, свиней, коней, овець та кіз – на території України надасть можливість повністю контролювати ветеринарно-санітарний стан господарств і походження м'яса тварин, сприяти виявленню хвороб тварин у господарствах фізичних осіб та контролювати переміщення тварин між господарствами.

З метою забезпечення виконання обов'язку власників та утримувачів тварин здійснювати ідентифікацію та реєстрацію тварин законопроектом передбачається встановити відповідальність за порушення законодавства в цій сфері. Водночас законопроектом передбачається, що у період до 1 січня 2015 року така відповідальність до громадян не застосовується.

Це дозволить попередити ситуацію, коли кошти з бюджету для реалізації даного законопроекту ще не будуть виділені, а до відповідальності будуть притягувати з дати набрання чинності закону. Крім того, законопроектом, в разі відсутності коштів в бюджеті, передбачений механізм фінансування робіт ідентифікації та реєстрації тварин, які належать незахищеним верствам населенням. Так, законопроектом встановлено, що ідентифікація та реєстрація тварин, що належать фізичній особі, може здійснюватися за рахунок інших осіб, зокрема суб'єктів господарювання. При цьому відносини між суб'єктом господарювання та фізичною особою щодо відшкодування витрат на ідентифікацію та реєстрацію тварин встановлюється договором між ними, який укладається у письмовій формі.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про державний контроль, що здійснюється з метою перевірки відповідності законодавству про безпечність та якість харчових продуктів і кормів, здоров'я та благополуччя тварин"

Номер, дата реєстрації: 4986-1 від 17.06.2014

Ініціатор: Народний депутат України Продан О.П.

Даний проекту Закону розроблено з метою гармонізації законодавства України щодо державного нагляду (контролю), що здійснюється з метою перевірки виконання законодавства України про безпечність та якість харчових продуктів, кормів, здоров'я і благополуччя тварин відповідно до Регламентів ЄС № 854/2004, № 882/2004, № 669/2009 та Директиви Ради ЄС № 97/78/ЕС.

Питання безпечності та якості харчових продуктів має дуже важливе значення для кожного громадянина. Це питання набуло пріоритетного значення для урядів всіх країн, виробників харчових продуктів, їх продавців та споживачів.

Проект Закону України «Про державний контроль, що здійснюється з метою перевірки відповідності законодавству про безпечність та якість харчових продуктів і кормів, здоров'я та благополуччя тварин» розроблено з метою гармонізації законодавства України із Регламентами ЄС № 854/2004, № 882/2004, № 669/2009, Директивою Ради ЄС № 97/78/ЕС, забезпечення високого рівня захисту здоров'я людей та інтересів споживачів.

Зазначений законопроект було погоджено з експертами Проекту IFC "Інвестиційний клімат в аграрному секторі України", Ліги виробників харчових продуктів.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про внесення змін до Земельного кодексу України (щодо децентралізації повноважень органів виконавчої влади в сфері земельних відносин)"

Номер, дата реєстрації: 4115а від 18.06.2014

Ініціатор: Народний депутат України Москаленко Я.М.

Метою проекту закону є нормативне удосконалення процедури реалізації прав на землю громадянами та юридичними особами шляхом децентралізації повноважень щодо розпорядження землями сільськогосподарського призначення державної власності центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів та його територіальних органів.

Проект Закону про внесення змін до Земельного кодексу України розроблено з метою децентралізації повноважень щодо розпорядження землями державної власності, якими на сьогоднішній день наділений центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів – Державне агентство земельних ресурсів та його територіальні органи.

Так, згідно чинної редакції Земельного кодексу України Держземагентство та його територіальні органи розпоряджаються землями сільськогосподарського призначення державної власності для всіх потреб. При цьому на територіальні органи Держземагентства покладено також і функцію щодо погодження проектів землеустрою (ч. 1 ст. 186-1 Земельного кодексу України). Таким чином склалася ситуація при якій фактично одні й ті самі органи приймають як рішення щодо відповідності документації із землеустрою вимогам чинних нормативних документів так і щодо передачі тієї чи іншої земельної ділянки у власність або користування фізичним або юридичним особам, що призводить до надмірної концентрації повноважень у органів Держземагентства. Як наслідок створюється ситуація для суттєвих зловживань в цій сфері.

Також, на практиці склалася ситуація, що повноваження щодо розпорядження землями сільськогосподарського призначення державної власності покладено на обласні управління Держземагентства, яких створено по одному на кожную область. Виходячи з цього у зазначених органах відсутня фізична можливість ефективно опрацьовувати заяви фізичних і юридичних осіб щодо надання земельних ділянок сільськогосподарського призначення. Так, наприклад до складу Київської області входить 25 районів, і по кожному з цих районів щодо надання дозволу на розробку проекту землеустрою а в послідуєчому і щодо його затвердження приймає лише один орган. Тобто вирішення питань районного (місцевого) значення покладається на орган, який за своєю сутністю повинен вирішувати питання вищого – обласного рівня, що є неефективним та недоцільним.

Слід відмітити, що хоча районні управління Держземагентства уповноважені приймати заяви від громадян щодо виділення їм земельних ділянок, однак на практиці вказані органи виступають лише в ролі кур'єра, який відвозить вказані заяви до обласного управління і не має жодних засобів щодо контролю проходження таких звернень. Дана ситуація призводить до зайвої бюрократичної тяганини і як наслідок ускладнює, а інколи і унеможлиблює реалізацію громадянами їх конституційних прав на землю.

У зв'язку з вищезазначеним доцільним є передача повноваження щодо розпорядження землями державної власності районним державним адміністраціям, прямим завданням яких є реалізація виконавчої влади на рівні відповідних районів.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон "Про побічні продукти тваринного походження, що не призначені для споживання людиною"

Номер, дата реєстрації: 4055а-1 від 20.06.2014

Ініціатор: Народні депутати України Литвин В.М., Єремєєв І.М., Мартиняк С.В., Лабазюк С.П., Івахів С.П.

Головною метою проекту Закону України "Про побічні продукти тваринного походження, що не призначені для споживання людиною" (далі – проект Закону) є визначення основних принципів, пріоритетів та ключових завдань формування збалансованої державної політики у сфері поводження з побічними продуктами тваринного походження, визначення основних вимог для зменшення ризиків для здоров'я людей і тварин, які становлять побічні продукти тваринного походження, на різних етапах - від утворення та збору до використання, утилізації або видалення таких продуктів.

25 листопада 2009 ЄС повідомив держави-члени СОТ про прийняття Регламенту за № 1069/2009 Європейського Парламенту та Ради про санітарно-гігієнічні вимоги щодо продуктів тваринного походження і похідних продуктів, не призначених для людського споживання і скасовує Регламент (ЄС) №1774/2002 (Регламент щодо побічних продуктів тваринного походження). Даний Регламент містить санітарно-гігієнічні вимоги для продуктів тваринного походження і похідних продуктів для забезпечення громадського здоров'я та здоров'я тварин. Зокрема, Регламент прийнятий з метою запобігання та мінімізації ризиків захворювання хворобами, що виникають при використанні цих продуктів, і особливо для забезпечення захисту кормів та кормового ланцюжка. У даному Регламенті містяться визначення ключових понять, передбачені обов'язки підприємців у цій галузі, вимоги для захисту здоров'я тварин та приведені категорії для різних продуктів тваринного походження. Регламент також містить перелік продуктів тваринного походження, забороненого для використання, таких, наприклад, як відходи тварин або кормові продукти, виготовлені з тварин відходів. У Регламенті передбачено правила утилізації певних категорій продуктів тваринного походження. Дата вступу в силу Регламенти 4 грудня 2009.

Адаптація вітчизняного законодавства у сфері охорони здоров'я та життя людей, тварин і рослин належить до пріоритетних сфер адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу.

Проект Закону розроблений з метою забезпечення гармонізації вітчизняного законодавства в сфері поводження з відходами тваринного походження до вимог міжнародного законодавства (Регламентів ЄС №1069/2009 та № 142/2011).

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо усунення адміністративних бар'єрів при розробленні документації із землеустрою"
Номер, дата реєстрації: 4138а від 20.06.2014
Ініціатор: Народний депутат України Апостол М.В.

Метою і основним завданням проекту закону є спрощення умов розроблення документації із землеустрою та оцінки земель, що розробляється на місцевому рівні.

Одним із адміністративних бар'єрів під час набуття прав на земельні ділянки громадянами та юридичними особами у останнє десятиріччя є державна експертиза землевпорядної документації, що проводиться відповідно до Закону України "Про державну експертизу землевпорядної документації" центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин.

Формально, державна експертиза землевпорядної документації проводиться з метою дослідження, перевірки, аналізу та оцінки об'єктів експертизи на предмет їх відповідності вимогам законодавства, встановленим стандартам, нормам і правилам.

Проте до цього часу затверджені лише 3 державні стандарти, які встановлюють вимоги до складу та змісту окремих видів документації із землеустрою (причому видів документації, які не є найбільш поширеними).

З високим ступенем вірогідності можна стверджувати, що саме наявність державної експертизи землевпорядної документації стала причиною того, що державні стандарти, які мали б детально регулювати склад та зміст документації із землеустрою та вимоги до робіт, які проводяться при її складанні, майже не розробляються, адже керувати цими процесами "в ручному режимі" більш зручно з корупційної точки зору.

Необхідність проведення державної експертизи досить часто є корупційним чинником, адже маніпулювання висновками експертизи, висунення необґрунтованих (часто – надуманих) та формальних зауважень, багатократне відправлення документації «на доопрацювання» із новими зауваженнями дозволяє затримувати процес прийняття рішень щодо затвердження документації із землеустрою або технічної документації із оцінки земель на місяці або, навіть, на роки.

Проведення такої експертизи є вкрай незручним для суб'єктів земельних відносин. Експертиза, що проводиться на регіональному рівні, або, навіть, у центральному апараті Держземагентства України, досить часто ускладнює процес прийняття рішень і потребує доставляння документації із землеустрою та технічної документації з оцінки земель до обласних центрів або м. Києва, що вимагає значних витрат часу та матеріальних ресурсів від розробників та замовників документації.

Не можна оминати також іншу проблему, пов'язану із здійсненням експертизи. Будь-яка землевпорядна документація, яка направляється на експертизу в обласне управління чи центральний апарат Держземагентства, проходить обов'язкове погодження у районному територіальному органі вказаного органу виконавчої влади, де проводиться вивчення її складу та змісту на предмет відповідності чинному законодавству України. За таких умов фактично державна експертиза перетворюється на засіб перевірки органом земельних ресурсів діяльності підпорядкованих йому органів (причому за кошти замовника документації і під відповідальність її розробника). Така ситуація є абсолютно неприйнятною. Координація центральним органом виконавчої влади діяльності власних територіальних органів має здійснюватись виключно шляхом нормалізації механізму забезпечення виконавчої дисципліни, а аж ніяк не шляхом надання платних послуг суб'єктам господарювання та фізичним особам.

За сучасних умов, необхідність у проведенні державної експертизи документації із землеустрою як форми контролю її відповідності вимогам законодавства зникла, оскільки земельним законодавством України визначено більш адекватні та дієві форми забезпечення якості документації із землеустрою та оцінки земель фахівцями, кваліфікаційні вимоги до яких є набагато вищими, аніж до експертів державної експертизи, а саме:

1. Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції господарської діяльності з проведення робіт із землеустрою та землеоцінювальних робіт", що набрав чинності 03.12.2012, встановлено, що відповідність документації із землеустрою положенням нормативно-технічних документів, державних стандартів, норм і правил у сфері землеустрою засвідчується сертифікованим інженером-землевпорядником, який відповідає за якість робіт із землеустрою. Вказані особи несуть персональну відповідальність за якість виконаних робіт, і розроблення ж документації з порушенням чинного законодавства є підставою для позбавлення сертифікату.

2. Статтею 186-1 Земельного кодексу України визначена необхідність перевірки проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок (одного з найбільш поширених видів землевпорядної документації) значною кількістю уповноважених органів державної влади та місцевого самоврядування, кожен з яких забезпечує дотримання законодавства у певній галузі.

3. Законом України "Про Державний земельний кадастр" (стаття 9), що набрав чинності 01.01.2013, визначено, що перевірка відповідності документів поданих для внесення інформації у Державний земельний кадастр, в тому числі документації із землеустрою та оцінки земель, вимогам покладається на державних кадастрових реєстраторів – державних службовців, до яких закон висуває значно вищі кваліфікаційні вимоги, аніж до осіб, які проводять експертизу.

Таким чином, законодавство, крім державної експертизи, вже передбачає потрійну перевірку відповідності землевпорядної документації та технічної документації з оцінки земель: сертифікованими інженерами-землевпорядниками, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, які забезпечують дотримання законодавства у відповідній галузі, та державними кадастровими реєстраторами.

Збереження державної експертизи у існуючій формі, по суті, збереже існування ще однієї непотрібної ланки контролю за відповідністю документації із землеустрою та

оцінки земель вимогам законодавства, що є явно неадекватною та надмірною формою державного регулювання у сфері землеустрою та оцінки земель.

За сучасних умов сфера застосування державної експертизи землевпорядної документації доцільно обмежити лише документацією, що розробляється на загальнодержавному та регіональному рівнях, а також проектами землеустрою щодо встановлення меж адміністративно-територіальних одиниць. Така документація є досить складною. Вона розробляється здебільшого за бюджетні кошти або кошти державних установ, і проведення експертизи в даному випадку буде сприяти ефективному витрачання таких коштів.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про внесення змін до Земельного кодексу України (щодо децентралізації повноважень органів виконавчої влади в сфері земельних відносин)"

Номер, дата реєстрації: 4115а-1 від 23.06.2014

Ініціатор: Народний депутат України Рудьковський М.М.

Метою проекту закону є нормативне удосконалення процедури реалізації прав на землю громадянами та юридичними особами шляхом децентралізації повноважень щодо розпорядження землями сільськогосподарського призначення державної власності центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів та його територіальних органів.

Проект Закону про внесення змін до Земельного кодексу України розроблено з метою децентралізації повноважень щодо розпорядження землями державної власності, якими на сьогоднішній день наділений центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів – Державне агентство земельних ресурсів та його територіальні органи.

Так, згідно чинної редакції Земельного кодексу України Держземагентство та його територіальні органи розпоряджаються землями сільськогосподарського призначення державної власності для всіх потреб. При цьому на територіальні органи Держземагентства покладено також і функцію щодо погодження проектів землеустрою (ч. 1 ст. 186-1 Земельного кодексу України). Таким чином склалася ситуація при якій фактично одні й ті самі органи приймають як рішення щодо відповідності документації із землеустрою вимогам чинних нормативних документів так і щодо передачі тієї чи іншої земельної ділянки у власність або користування фізичним або юридичним особам, що призводить до надмірної концентрації повноважень у органів Держземагентства. Як наслідок створюється ситуація для суттєвих зловживань в цій сфері.

Також, на практиці склалася ситуація, що повноваження щодо розпорядження землями сільськогосподарського призначення державної власності покладено на обласні управління Держземагентства, яких створено по одному на кожен область. Виходячи з цього у зазначених органах відсутня фізична можливість ефективно опрацьовувати заяви фізичних і юридичних осіб щодо надання земельних ділянок сільськогосподарського призначення. Так, наприклад до складу Київської області входить 25 районів, і по кожному з цих районів щодо надання дозволу на розробку проекту землеустрою а в послідуєчому і щодо його затвердження приймає лише один орган. Тобто вирішення питань районного (місцевого) значення покладається на орган, який за своєю сутністю повинен вирішувати питання вищого – обласного рівня, що є неефективним та недоцільним.

Слід відмітити, що хоча районні управління Держземагентства уповноважені приймати заяви від громадян щодо виділення їм земельних ділянок, однак на практиці вказані органи виступають лише в ролі кур'єра, який відвозить вказані заяви до обласного управління і не має жодних засобів щодо контролю проходження таких

звернень. Дана ситуація призводить до зайвої бюрократичної тяганини і як наслідок ускладнює, а інколи і унеможлиблює реалізацію громадянами їх конституційних прав на землю.

У зв'язку з вищезазначеним доцільним є передача повноваження щодо розпорядження землями державної власності органам місцевого самоврядування.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо харчових продуктів"

Номер, дата реєстрації: 4179а від 27.06.2014

Ініціатор: Народні депутати України Продан О.П., Кутовий Т.В., Агафонова Н.В., Белькова О.В., Каплін С.М., Павленко Р.М., Ляпіна К.М., Горіна І.А., Ващук К.Т., Мирний О.Б.

Завданнями проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо харчових продуктів" є вдосконалення термінології з метою забезпечення гармонізації із законодавством ЄС, уточнення положень щодо видів правопорушень та міри покарань, створення єдиного контролюючого органу для всієї харчової продукції, скасування дозвільних процедур, яких не існує в ЄС, запровадження європейських принципів регулювання ГМО, встановлення деталізованих вимог до процедур державного контролю харчових продуктів на ринку України та імпортової продукції відповідно до європейської практики, встановлення механізму саморегуляції операторами ринку на основі загальних вимог законодавства щодо гігієни харчових продуктів.

Реалізація запропонованих законопроектів норм забезпечить зменшення корупційної складової у виробництві харчових продуктів, захист споживачів від недобросовісної виробничої політики, зменшення собівартості харчових продуктів українського виробництва та створення можливостей для збільшення споживання громадянами України.

Питання безпечності та якості харчових продуктів має дуже важливе значення для кожного громадянина. Це питання набуло пріоритетного значення для урядів всіх країн, виробників харчових продуктів, їх продавців та споживачів.

Проект Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо харчових продуктів" розроблено з метою гармонізації законодавства України із законодавством ЄС у сфері безпечності та якості харчових продуктів, забезпечення високого рівня захисту здоров'я людей та інтересів споживачів, а також створення прозорих умов ведення господарської діяльності, підвищення конкурентоспроможності вітчизняних харчових продуктів та зменшення їх ціни.

Зазначений законопроект передбачає уточнення термінології, уточнення видів правопорушень та адекватності міри покарання, створення єдиного контролюючого органу в сфері безпечності харчових продуктів, скасування дозвільних документів та процедур, які відсутні в ЄС, запровадження європейських принципів регулювання ГМО, зокрема, в частині реєстрації джерел ГМО, а не продуктів, вироблених з них.

Відповідно до Регламенту ЄС №854/2004, механізм саморегуляції операторами ринку встановлюється на основі загальних вимог законодавства щодо гігієни харчових продуктів. Тобто, держава встановлює загальні вимоги до гігієни харчових продуктів, а асоціації операторів ринку розробляють на їх основі деталізовані вимоги, які повинні бути затверджені компетентним органом. Якщо інспектор здійснює контроль гігієнічних вимог на підприємстві, яке виконує такі деталізовані вимоги, вважається, що підприємство також відповідає загальним положенням законодавства у цій сфері. У такий спосіб значно зменшується вірогідність неоднозначного трактування загальних положень законодавства, а, отже, необґрунтованого втручання держави в діяльність

операторів ринку. Реалізація законопроекту дозволить запровадити механізм саморегулювання ринку харчових продуктів.

Як показав досвід імплементації Закону України "Про безпечність та якість харчових продуктів" з 2006 року, без деталізації вимог процедури державного контролю залишаються непрозорими та фінансово і адміністративно обтяжливими для операторів ринку, значно збільшують собівартість продуктів харчування без реального захисту безпеки споживачів.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про насіння і садивний матеріал" щодо гармонізації законодавства України у сфері насінництва та розсадництва до законодавства ЄС та СОТ

Номер, дата реєстрації: 4180а від 27.06.2014

Ініціатор: Народні депутати України Мирний О.Б., Мірошніченко І.М.

Метою проекту Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про насіння і садивний матеріал", (далі – проект Закону) є гармонізація норм Закону України "Про насіння і садивний матеріал" з законодавством ЄС та СОТ, а також його приведення у відповідність до законів України "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності", "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" та "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності".

Насінництво є пріоритетним та стратегічно важливим напрямком сільського господарства України. Світовий ринок насіння та садивного матеріалу стрімко росте тим самим піднімаючи стандарти та вимоги до якості та чистоти насіння та садивного матеріалу. Складна ситуація на національному ринку насіння та садивного в першу чергу обумовлена застарілими нормативно-правовими актами у сфері насінництва та розсадництва. Для підтримки національного виробника, зміни системи державного регулювання та контролю ринку насіння необхідні насамперед зміни до законодавства України.

Проект Закону розроблено з метою гармонізації законодавства України у сфері насінництва та розсадництва до законодавства ЄС та СОТ, а також приведення узгодження Закону України "Про насіння і садивний матеріал" із законів України "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності" та "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності".

Також запропонованим проектом Закону передбачається дерегулювати процедуру отримання права на виробництво насіння та садивного матеріалу. Якщо відповідно до діючого Закону України "Про насіння і садивний матеріал" суб'єкту господарювання необхідно атестуватися після чого його буде внесено до Реєстру суб'єктів господарювання атестованих на виробництво насіння та/або садивного матеріалу, то проектом Закону України встановлено лише внесення суб'єкта господарювання до Реєстру виробників насіння на підставі поданої ним заяви, після чого йому надається право на виробництво насіння та садивного матеріалу.

Систему насінництва та розсадництва проектом Закону пропонується зробити прозорою та доступною відтак, відповідно до статті 14 проекту Закону, відомості, що містять Реєстр виробників, Реєстр органів з оцінки відповідності, Реєстр аудиторів з сертифікації (агрономів-інспекторів), Реєстр сертифікатів, виданих органами з оцінки відповідності на насіння та/або садивний матеріал є відкритими і загальнодоступними.

Проектом Закону також пропонується удосконалити національну систему сертифікації насіння і садивного матеріалу. Зокрема передбачається, що здійснення сертифікації насіння та садивного матеріалу буде здійснюватись недержавними господарюючими суб'єктами, а визначення сортових якостей насіння і садивного матеріалу шляхом польового інспектування та маркування партій насіння та садивного

матеріалу аудитор з сертифікації.

Проектом також запропоновано механізм правового регулювання суспільних відносин, який передбачає відповідальність за порушення на ринку насінництва та розсадництва, що стимулюватиме до добросовісної діяльності у цій сфері та сприятиме попередженню появи та розповсюдження неякісного та небезпечного насіння і садивного матеріалу.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо здійснення операцій із зерном та продуктами його переробки"

Номер, дата реєстрації: 4182а від 27.06.2014

Ініціатор: Народні депутати України Мирний О.Б., Мірошніченко І.М.

Метою проекту Закону є удосконалення відносин щодо руху зернових на ринку зерна, встановлення відповідальності за недотримання вимог Закону України "Про зерно та ринок зерна в Україні".

Якість зерна та продуктів його переробки, що виробляються в Україні або ввозяться на митну територію України, має відповідати державним стандартам та іншим нормативним документам.

На сьогоднішній день Україна фактично являється одним із світових лідерів з експорту зерна поряд з США, Канадою, Австралією, Бразилією, Аргентиною та Казахстаном.

Варто звернути увагу й на той факт, що Україна не лише виробляє майже стільки ж зерна скільки всі країни Європейського Союзу, але це ще й зерно найвищої якості, яке складає достойну конкуренцію виробникам на світовому ринку. При цьому висока якість наших зернових, безумовно, є наслідком цілеспрямованої політики держави, яка забезпечує, в тому числі, контроль якості зернових.

Приєднання України до Конвенції про торгівлю зерном 1995 року, вчиненої 7 грудня 1994 року у м. Лондоні відповідно до прийнятого та членство у Міжнародній раді по зерну зобов'язує підтримувати імідж держави, спроможної забезпечити високу якість зернових, що можливо за умови здійснення державного контролю.

В той же час з прийняттям Верховною Радою України 9 квітня 2014 року Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо скорочення кількості документів дозвільного характеру» (далі – Закон № 1193-VII) відмінено необхідність отримання сертифікатів якості на зерно та продукти його переробки при здійсненні експортно-імпорتنих операцій та переміщенні територією України.

Такий крок викликав занепокоєння на ринку зерна в Україні та за її межами. Експерти звертають увагу на той факт, що китайський внутрішній ринок вважається недоступний і зарегульованим, а тому доступ до нього української кукурудзи сам по собі є подією безпрецедентною. Умови міжурядової передбачають відповідну якість зерна, підтвержену відповідним документом державного органу. При експорті до Арабської Республіки Єгипет, слід враховувати, що тендерні вимоги GASC передбачають наявність сертифікатів якості зерна та продуктів його переробки при експорті Україною зернових до Арабської Республіки Єгипет.

З іншого боку, скасування сертифікації зерна, закріплення безвідповідальності на цьому ринку за якість зерна та продуктів його переробки, не може сприяти розвитку малого та середнього бізнесу у цій галузі сільського господарства. Оскільки саме фермери не зможуть довести реальну якість вироблених ними зернових та стають залежними від великого капіталу, що фактично пануватиме на цьому ринку.

Крім того, з прийняттям Закону № 1193-VII скасовано діючий протягом п'яти останніх років державний механізм контролю за зерновими на ринку зерна, що унеможливував вчинення суб'єктами ринку зерна різних маніпуляцій на ринку та забезпечував продовольчу безпеку в державі, баланс зернових.

Проектом Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо здійснення операцій із зерном та продуктами його переробки" (далі – проект Закону) передбачається встановити необхідність отримання сертифікатів якості зерна та продуктів його переробки при здійсненні експортно-імпорتنих операцій із зерном та продуктами його переробки (за винятком зерна та продуктів його переробки, що переміщуються територією України в режимі прохідного митного транзиту без перевантаження, та зерна, яке використовується для насінневих цілей) та можливість отримання зазначеного сертифікату на добровільних засадах у випадку, якщо про таке буде домовлено сторонами договору (контракту)

Проект узгоджується із вимогами законів України "Про адміністративні послуги", "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності", "Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності".

Проектом Закону передбачається визначити порядок проведення лабораторних вимірювань, випробувань та/або досліджень зерна та продуктів його переробки з метою оцінки їх якості та безпечності, наявності або відсутності ГМО.

Також проектом Закону передбачається встановити відповідальність за недотримання вимог Закону України "Про зерно та ринок зерна в Україні".

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про внесення доповнень до деяких законодавчих актів України (щодо державного регулювання закупівельної ціни на молоко)"

Номер, дата реєстрації: 4194а від 27.06.2014

Ініціатор: Народні депутати України Головка М.Й., Сабій І.М.

Метою прийняття цього законопроекту є підвищення рівня економічної зацікавленості виробників молока та молочної сировини у подальшому здійсненні своєї діяльності та збільшенні виробництва молока та молочної сировини.

Завданням прийняття цього законопроекту є встановлення державного регулювання мінімальних закупівельних цін на молоко необроблене.

Відповідно до стаття 48 Конституції України "Кожен має право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що включає достатнє харчування, одяг, житло".

Протягом майже всіх років незалежності України відбувається поступове, але неухильне скорочення чисельності сільського населення, а відповідно і ресурсних можливостей сільського господарства України. Зазначені тенденції продовжуються ще з радянських часів, коли встановлені державою закупівельні ціни на продукцію сільського господарства, вироблену в колгоспах та індивідуальних селянських господарствах була вкрай низькою, що не сприяло зростанню зацікавленості жителів села у підвищенні врожайності та продуктивності праці. Фактично за радянських часів село субсидувало місто і за рахунок значною мірою визиску села та сільських мешканців з боку держави стало можливим стрімке зростання радянської економіки в 60 – 70 рр. минулого століття.

З набуттям Україною незалежності ситуація значною мірою змінилася. На селі з'явився приватний власник, зацікавлений у збільшенні продуктивності праці на селі, а, відтак, і у збільшенні прибутковості своєї сільськогосподарської діяльності. Однак, закупівельні ціни на продукцію сільського господарства значною мірою залишилися на низькому рівні, не відображаючи повною мірою витрати праці мешканців села на виробництво сільськогосподарської продукції. Особливо кричущою є ситуація з закупівельними цінами на молоко у населення. Заготівельні та переробні підприємства, які спеціалізуються у сфері заготівлі та подальшої переробки молока встановлюють закупівельні ціни на молоко у населення (в залежності від якості та гатунку молока) в діапазоні від 2 до 4 грн. за 1 літр, причому нижній поріг закупівельної ціни на молоко другого гатунку в деяких регіонах України (напр. окремі райони Тернопільської області) може сягати й 1 грн. 50 коп. за 1 літр молока. Зазначені факти є

неприпустимими та свідчать про намагання деяких представників молокопереробної галузі збільшити свої прибутки будь якою ціною, навіть шляхом фактичного розорення та повної демотивації мешканців села до діяльності, пов'язаної з виробництвом молока та молочної сировини. В той же час, роздрібна ціна на молоко у торговельних мережах України сягає 8 – 10 грн. за 1 літр.

Тому, зазначений законопроект покликаний підвищити рівень економічної зацікавленості виробників молока та молочної сировини у подальшому здійсненні своєї діяльності та збільшенні виробництва молока та молочної сировини шляхом встановлення державного регулювання мінімальної закупівельної ціни на молоко.

<http://zakon.rada.gov.ua>

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА

02.06.2014

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України "Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо особливостей справляння податку на додану вартість переробними підприємствами)"

З метою отримання зауважень і пропозицій до проекту Закону та проведення аналізу регуляторного впливу зазначеного регуляторного акта, Міністерство аграрної політики та продовольства України повідомляє про його оприлюднення.

Проект Закону розроблено з метою підтримки вітчизняних сільгосптоваровиробників та продовження до 1 січня 2018 року діючої на сьогодні норми Податкового кодексу України, яка передбачає спрямування переробними підприємствами сум податку на додану вартість до спеціального фонду Державного бюджету України (50 %) та на спеціальні рахунки переробних підприємств (50 %), відкриті в органах державної казначейської служби.

Реалізація запропонованих змін дозволить врегулювати питання надання підтримки сільськогосподарським виробникам молока та м'яса на період 2015-2017 років.

Повний пакет документів до проекту Закону розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України: www.minagro.gov.ua.

Зауваження та пропозиції стосовно проекту Закону та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за адресою: Міністерство аграрної політики та продовольства України, вул. Хрещатик 24, м. Київ, 01001, e-mail: andriy.shashkov@minagro.gov.ua, виконавець Шашков Андрій Володимирович, телефон 278-44-53 та Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва, вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, e-mail: inform@dkrp.gov.ua.

З метою підтримки вітчизняних сільгосптоваровиробників пропонується продовжити на період до 1 січня 2018 року діючу на сьогодні норму Податкового кодексу України, яка передбачає спрямування переробними підприємствами сум податку на додану вартість до спеціального фонду Державного бюджету України (50 %) та на спеціальні рахунки переробних підприємств (50 %), відкриті в органах державної казначейської служби.

Зазначена система підтримки сільгосптоваровиробників зарекомендувала себе як досить дієва, оскільки частина коштів податку на додану вартість, яка надходить на

спеціальні рахунки переробних підприємств, спрямовується на виплату компенсацій сільгосптоваровиробникам за продані ними молоко і м'ясо в живій вазі, а інша частина коштів податку на додану вартість, які спрямовуються переробними підприємствами до спеціального фонду Державного бюджету України, є на сьогодні єдиним джерелом фінансування програми підтримки розвитку галузі тваринництва.

Крім того, кошти податку на додану вартість, які спрямовуються переробними підприємствами до спеціального фонду Державного бюджету України, можуть слугувати в майбутньому для надання підтримки на поворотній основі або погашення відсоткових ставок за кредитами.

На сьогодні відповідно до Податкового кодексу України, переробні підприємства сплачують податок на додану вартість до спеціального фонду Державного бюджету України та на спеціальний рахунок, відкритий ними в органах державної казначейської служби у таких пропорціях:

- у 2012 році – до спеціального фонду Державного бюджету України – 30 відсотків, а на спеціальний рахунок – 70 відсотків;
- у 2013 році – до спеціального фонду Державного бюджету України – 40 відсотків, а на спеціальний рахунок – 60 відсотків;
- з 2014 року – до спеціального фонду Державного бюджету України – 50 відсотків, а на спеціальний рахунок – 50 відсотків.

Тобто, починаючи з 1 січня 2015 року, сільгосптоваровиробники молока та м'яса взагалі втрачають будь-яку підтримку на виробництво і поставку молока та м'яса в живій вазі на переробку.

<http://minagro.gov.ua/>

02.06.2014

Повідомлення про оприлюднення проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України, Міністерства фінансів України “Про внесення змін до Порядку використання коштів державного бюджету, передбачених на здійснення заходів щодо запобігання розповсюдженню збудників інфекційних хвороб тварин”

Проект наказу “Про внесення змін до Порядку використання коштів державного бюджету, передбачених на здійснення заходів щодо запобігання розповсюдженню збудників інфекційних хвороб тварин” розроблено Міністерством аграрної політики та продовольства України на виконання Закону України “Про Державний бюджет України на 2014 рік”.

Проект наказу передбачає державну підтримку галузі утилізації відходів тваринного походження, неякісних харчових продуктів та продовольчої сировини. Погодження даного проекту наказу дозволить раціонально та ефективно використовувати кошти державного бюджету.

Зазначений проект наказу разом із аналізом регуляторного акту знаходиться на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України www.minagro.gov.ua.

Пропозиції та зауваження до зазначеного законопроекту надсилати протягом п'яти днів з дня оприлюднення на адресу:

01001 м. Київ, вул. Хрещатик, 24 Департаменту ринків тваринництва з Головною державною плеємінною інспекцією;

01011 м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11 Державному комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, e-mail: mail@dkrp.gov.ua.

Головний розробник: Кошевська Ольга Іванівна, телефон 374-07-70, e-mail: O.Koshevska@uvsz.com.ua

Проект наказу розроблений з метою забезпечення екологічного, ветеринарного і епізоотичного благополуччя в країні шляхом утилізації та переробки значних обсягів відходів тваринного походження, неякісних харчових продуктів та продовольчої сировини.

У зв'язку із внесенням змін до Закону України “Про Державний бюджет України на 2014 рік”, якими передбачено передачу бюджетної програми “Заходи по боротьбі з шкідниками та хворобами сільськогосподарських рослин, запобігання розповсюдженню збудників інфекційних хвороб тварин” до Державної ветеринарної та фітосанітарної служби України, виникла необхідність даним проектом наказу внести зміни до Порядку використання коштів державного бюджету, передбачених на здійснення заходів щодо запобігання розповсюдженню збудників інфекційних хвороб тварин, затвердженого наказом Мінагрополітики України, Мінфіну України від 10 лютого 2007 року № 80/177, зареєстрованим в Мін’юсті України 27 лютого 2007 року за № 161/1342.

Дані зміни в законодавстві, враховуючи створення ДП “Укрветсанзавод” з віднесенням його до сфери управління Держветфітослужби України, сприяють удосконаленню та упорядкуванню механізму надання часткової компенсації з державного бюджету для забезпечення фінансової підтримки галузі утилізації небезпечної сировини. А саме, те що функціональні обов’язки та підприємство, яке створено для забезпечення екологічного, епізоотичного та ветеринарно-санітарного благополуччя країни шляхом утилізації та переробки відходів тваринного походження, неякісних харчових продуктів та продовольчої сировини, були в Держветфітослужбі України, а програма фінансування на виконанні в Мінагрополітики України.

Порядок передбачає часткову компенсацію виробничих витрат з проведення заходів щодо запобігання розповсюдженню збудників інфекційних хвороб тварин.

Вчасна та повна оплата за спожиті енергоносії, паливо-мастильні матеріали та виплата заробітної плати працівникам, безпосередньо задіяним у виробництві, підприємства галузі, філії якого займаються утилізацією небезпечних відходів тваринного походження, неякісних харчових продуктів та продовольчої сировини, є гарантом їх безперебійного функціонування.

<http://minagro.gov.ua/>

04.06.2014

Повідомлення про оприлюднення проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про затвердження Порядку визначення на конкурсних засадах поліграфічного підприємства з виготовлення і видачі суб'єктам господарювання бланків довідок-рахунків, актів приймання-передавання машин і номерних знаків "Транзит" та Положення про таку комісію"

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України “Про затвердження Порядку визначення на конкурсних засадах поліграфічного підприємства з виготовлення і видачі суб'єктам господарювання бланків довідок-рахунків, актів приймання-передавання машин і номерних знаків “Транзит” та Положення про таку комісію” Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Проект наказу розроблено відповідно до пункту 13) частини першої статті 21 Закону України “Про систему інженерно-технічного забезпечення в агропромисловому комплексі” та Положення про Міністерство аграрної політики та продовольства

України, затвердженого Указом Президента України від 23 квітня 2011 року № 500/2011.

Проект наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України разом з аналізом регуляторного впливу розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України за адресою: <http://www.minagro.gov.ua> та Державної інспекції сільського господарства України за адресою: <http://www.disgu.gov.ua>

Зауваження та пропозиції стосовно проекту та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, Державна служба України з питань регуляторної політики та підприємництва, e-mail: mail@dkrp.gov.ua;

03190, м. Київ, вул. Баумана, 9/12, Державна інспекція сільського господарства України, вик. Прокопов Олександр Валерійович, тел./факс (044) 232-94-38, e-mail: ov@corp2.net.

Метою зазначеного проекту наказу Мінагрополітики України “Про затвердження Порядку визначення на конкурсних засадах поліграфічного підприємства з виготовлення і видачі суб’єктам господарювання бланків довідок-рахунків, актів приймання-передавання машин і номерних знаків “Транзит” та Положення про таку комісію” (далі – проект наказу) є впорядкування процедури забезпечення суб’єктів господарювання, які здійснюють торгівлю тракторами, самохідними шасі, самохідними сільськогосподарськими, дорожньо-будівельними і меліоративними машинами, сільськогосподарською технікою, іншими механізмами, бланками довідок-рахунків, актів приймання-передавання машин і номерних знаків “Транзит”.

Проект наказу підготовлено відповідно до пункту 13 частини першої статті 21 Закону України “Про систему інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу України”, підпункту 23 пункту 4 Положення про Державну інспекцію сільського господарства України, затвердженого Указом Президента України від 13 квітня 2011 року № 459.

Відповідно до пункту 13 частини першої статті 21 Закону України “Про систему інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу України” одним із завдань Держсільгоспінспекції України є забезпечення суб’єктів господарювання, діяльність яких пов’язана з реалізацією машин, бланками довідок-рахунків, біржових угод, актів приймання-передавання машин та номерними знаками “Транзит”, організація державного контролю за дотриманням ними законодавства у цій сфері.

Разом з тим, відповідно до пункту 2.4 Порядку забезпечення бланками довідок-рахунків, актів приймання-передавання машин і номерними знаками “Транзит” суб’єктів господарювання, діяльність яких пов’язана з реалізацією машин, що підлягають реєстрації та обліку в державних інспекціях сільського господарства в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, затвердженого наказом Міністерства аграрної політики України від 08 травня 2007 року № 311, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 04 червня 2007 року за № 578/13845 (далі – Порядок), на сьогодні виготовлення і видачу суб’єктам господарювання бланків довідок-рахунків, актів приймання-передавання машин і номерних знаків “Транзит” здійснює підприємство, визначене Міністерством аграрної політики України.

Тому на сьогодні склалась ситуація, яка унеможливує виконання Держсільгоспінспекцією України функцій із забезпечення суб’єктів господарювання, які здійснюють торгівлю технікою, бланками документів та здійснення контролю за діяльністю таких суб’єктів господарювання.

Запропонованими змінами передбачається встановити, що поліграфічне підприємство, яке здійснює виготовлення і видачу суб’єктам господарювання бланків

довідок-рахунків, актів приймання-передавання машин і номерних знаків “Транзит” визначається Держсільгоспінспекцією України на конкурсних засадах.

Крім того, з метою створення прозорої процедури визначення підприємства зазначеним проектом наказу визначено порядок проведення конкурсу.

<http://minagro.gov.ua/>

12.06.2014

Повідомлення про оприлюднення проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України “Про внесення змін до Інструкції з приймання, зберігання, відпуску, транспортування та обліку спирту етилового”

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту наказу “Про внесення змін до Інструкції з приймання, зберігання, відпуску, транспортування та обліку спирту етилового” Мінагрополітики України оголошує про його публікацію.

Проект наказу “Про внесення змін до Інструкції з приймання, зберігання, відпуску, транспортування та обліку спирту етилового” підготовлено для повного і точного розрахунку кількості безводного спирту у партіях спирту етилового, а також для приведення нормативно-правових актів Міністерства аграрної політики та продовольства України у відповідність до чинного законодавства та діючих умов здійснення господарської діяльності підприємств-виробників спирту етилового.

Повний пакет документів до проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України “Про внесення змін до Інструкції з приймання, зберігання, відпуску, транспортування та обліку спирту етилового” розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України: www.minagro.gov.ua.

Зауваження та пропозиції стосовно проекту наказу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Державне підприємство спиртової та лікєро-горілкової промисловості “Укрспирт”, вул. Б. Грінченка, 1, м. Київ, 01001, виконавець Єлисеєва Юлія Леонідівна, тел.279-77-60, E-mail: larisa.ragushina@minagro.gov.ua.

Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, E-mail: inform@dkrp.gov.ua.

Метою прийняття наказу є уточнення формули обчислення кількості безводного спирту в об’ємі (масі) спирту етилового та приведення нормативно-правових актів Міністерства аграрної політики та продовольства України у відповідність до чинного законодавства та діючих умов здійснення господарської діяльності підприємств-виробників спирту етилового. Зазначена мета може бути досягнута лише після внесення змін до Інструкції з приймання, зберігання, відпуску, транспортування та обліку спирту.

Проект наказу підготовлено для повного і точного розрахунку кількості безводного спирту у партіях спирту етилового, а також для приведення нормативно-правових актів Міністерства аграрної політики та продовольства України у відповідність до чинного законодавства та діючих умов здійснення господарської діяльності підприємств-виробників спирту етилового.

<http://minagro.gov.ua/>

18.06.2014

Повідомлення про оприлюднення проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України “Про затвердження цін реалізації борошна, виробленого із зерна пшениці та жита державного інтервенційного фонду”

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту наказу Мінагрополітики України “Про затвердження цін реалізації борошна, виробленого із зерна пшениці та жита державного інтервенційного фонду” та аналізу регуляторного впливу зазначеного проекту наказу Мінагрополітики України робить оголошення про його публікацію.

Проект наказу передбачає перегляд цін реалізації борошна, виробленого із зерна державного інтервенційного фонду, що у свою чергу, надасть можливість здійснювати товарні інтервенції борошном з метою недопущення цінових коливань на ринку хліба та хлібобулочних виробів.

Зазначений проект наказу разом із аналізом регуляторного впливу розміщено на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України www.minagro.gov.ua.

Зауваження та пропозиції стосовно вказаного проекту наказу та аналізу регуляторного впливу можна надавати у письмовій та електронній формі протягом п'яти днів з дня оприлюднення за адресою:

01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 24, Міністерство аграрної політики та продовольства України, e-mail: yaroslav.cherevychnyi@minagro.gov.ua. Відповідальний виконавець: Матвеев Євген Володимирович. Тел. 277-27-11

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, Державна служба України з питань регуляторної політики та підприємництва, e-mail: mail@dkrp.gov.ua.

Метою прийняття наказу Мінагрополітики України “Про затвердження цін реалізації борошна, виробленого із зерна пшениці та жита державного інтервенційного фонду” (далі - проект наказу) є перегляд та затвердження цін реалізації борошна. Зазначена мета може бути досягнута лише шляхом прийняття наказу “Про затвердження цін реалізації борошна, виробленого із зерна пшениці та жита державного інтервенційного фонду”.

Основними складовими при визначенні цін реалізації борошна є вартість послуг переробки, переміщення та зберігання зерна. Підвищення норми відшкодування переробки зерна до 320 гривень за тонну безпосередньо вплине на зростання цін реалізації борошна, які не підвищувалися з 2012 року.

Іншими факторами зростання виробничої собівартості борошна є стрімке збільшення потреби в борошні, яке вироблене з зерна державного інтервенційного фонду в II кварталі 2014 року, що потребує переміщення додаткових обсягів зерна з елеваторів на переробні підприємства.

Враховуючи ринкову кон'юнктуру пропонується залишити ціну реалізації житнього борошна без змін.

Прийняття проекту наказу дозволить затвердити ціни реалізації борошна.

<http://minagro.gov.ua/>

26.06.2014

Повідомлення про оприлюднення до проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про визнання такими, що втратили чинність, деяких наказів"

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про визнання такими, що втратили

чинність, деяких наказів" Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Проект наказу розроблено відповідно до Положення про Міністерство аграрної політики та продовольства України, затвердженого Указом Президента України від 23 квітня 2011 року № 500/2011.

Проект наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України разом з аналізом регуляторного впливу розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України за адресою: <http://www.minagro.gov.ua> та Державної інспекції сільського господарства України за адресою: <http://www.disgu.gov.ua>.

Зауваження та пропозиції стосовно проекту та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Державна інспекція сільського господарства України, м. Київ, вул. Баумана, 9/12, E-mail: tylyza@meta.ua. Головний розробник: Ротань Б.О., тел./факс (044) 232-94-37.

Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, E-mail: mail@dkrp.gov.ua.

Проект наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про визнання такими, що втратили чинність, деяких наказів" (далі – проект наказу) підготовлений з метою приведення нормативно-правових актів у відповідність із чинним законодавством.

Відповідно до листа Міністерства юстиції України від 30.01.2013 № 10.1-19/9/ та доручення Кабінету Міністрів України від 20.02.2013 № 34974/3/1-12 щодо перегляду нормативно-правових актів та приведення їх у відповідність із чинним законодавством підготовлено проект наказу.

<http://minagro.gov.ua/>

26.06.2014

Повідомлення про оприлюднення до проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про визнання такими, що втратили чинність, деяких наказів Міністерства аграрної політики України"

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про визнання такими, що втратили чинність, деяких наказів Міністерства аграрної політики України" Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Проект наказу розроблено відповідно до Положення про Міністерство аграрної політики та продовольства України, затвердженого Указом Президента України від 23 квітня 2011 року № 500/2011.

Проект наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України разом з аналізом регуляторного впливу розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України за адресою: <http://www.minagro.gov.ua> та Державної інспекції сільського господарства України за адресою: <http://www.disgu.gov.ua>.

Зауваження та пропозиції стосовно проекту та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Державна інспекція сільського господарства України, м. Київ, вул. Баумана, 9/12, E-mail: tylyza@meta.ua. Головний розробник: Ротань Б.О., тел./факс (044) 232-94-37.

Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, E-mail: mail@dkrp.gov.ua

Проект наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про визнання такими, що втратили чинність, деяких наказів Міністерства аграрної політики України" (далі – проект наказу) підготовлений з метою приведення нормативно-правових актів у відповідність із чинним законодавством.

Відповідно до листа Міністерства юстиції України від 30.01.2013 № 10.1-19/9/ та доручення Кабінету Міністрів України від 20.02.2013 № 34974/3/1-12 щодо перегляду нормативно-правових актів та приведення їх у відповідність із чинним законодавством підготовлено проект наказу.

<http://minagro.gov.ua/>

27.06.2014

Повідомлення про оприлюднення проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України “Про затвердження Порядку планування та здійснення контрольних заходів з питань перевірки стану дотримання суб’єктами господарювання вимог законодавства України про зерно та ринок зерна”

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України “Про затвердження Порядку планування та здійснення контрольних заходів з питань перевірки стану дотримання суб’єктами господарювання вимог законодавства України про зерно та ринок зерна”, Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Проект наказу розроблено відповідно до Законів України “Про зерно та ринок зерна в Україні”, “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності”, Положення про Міністерство аграрної політики та продовольства України, затвердженого Указом Президента України від 23 квітня 2011 року № 500.

Проект наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України разом з аналізом регуляторного впливу розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України за адресою: <http://www.minagro.gov.ua> та Державної інспекції сільського господарства України за адресою: <http://www.disgu.gov.ua>

Зауваження та пропозиції стосовно проекту та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Державна інспекція сільського господарства України, м. Київ, вул. Баумана, 9/12, відповідальний виконавець: Геворгян Тигран Генрікович, тел.: (044) 232-94-37, e-mail: kdoroshchuk@mail.ru;

Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, e-mail: mail@dkrp.gov.ua.

Метою проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України “Про затвердження Порядку планування та здійснення контрольних заходів з питань перевірки стану дотримання суб’єктами господарювання вимог законодавства України про зерно та ринок зерна” (далі – проект наказу) є затвердження Порядку планування та здійснення контрольних заходів з питань перевірки стану дотримання суб’єктами господарювання вимог законодавства України про зерно та ринок зерна з метою встановлення єдиного порядку оформлення інспекторами Державної інспекції сільського господарства України та її територіальними органами матеріалів за результатами проведених перевірок.

Проект наказу розроблено відповідно до Законів України “Про зерно та ринок зерна в Україні”, “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності”, Положення про Міністерство аграрної політики та продовольства України, затвердженого Указом Президента України від 23 квітня 2011 року № 500, Положення про Державну інспекцію сільського господарства України, затвердженого Указом Президента України від 13 квітня 2011 року № 459 з метою забезпечення планування та здійснення контрольних заходів з питань перевірки стану дотримання суб’єктами господарювання вимог законодавства України про зерно та ринок зерна.

<http://minagro.gov.ua/>

3. ПОДІЇ, ФАКТИ

27.06.2014 Зерно із зони АТО прийматиметься на елеватори безкоштовно, а за втрату врожаю можлива компенсація - І. Швайка

Державна продовольчо-зернова корпорація створює умови для прийому зернових на безоплатній основі. Для забезпечення безперебійної закупівлі на території, де діє АТО, буде направляється виїзна закупівельна комісія. Про це повідомив міністр аграрної політики і продовольства Ігор Швайка.

Так, за словами міністра, ДПЗКУ задіяла в Донецькій і Луганській областях 5 елеваторів, а також 5 елеваторів в Харківській області. При середній ціні прийому 13 грн./т сільгоспвиробники регіону зможуть заощадити на кожній транспортній партії 250-400 грн., враховуючи, що завантаженість автозерновоза становить 25-40 т зерна.

В цілому, економія для сільгоспвиробників на прийманні зерна складе 10 млн. грн., заявив глава відомства. За його словами, це стане внеском держкорпорації в продовольчу безпеку регіону.

Крім того, І. Швайка повідомив, що Мінагрополітики звернулося до Кабміну з ініціативою компенсації сільгоспідприємствам Донбасу врожаю, втраченого в результаті бойових дій. За його словами, зараз дане питання обговорюється з Міністерством фінансів. Необхідність грошової компенсації в обсязі реально втраченого врожаю обумовлена тим, що страхові виплати виробники навряд чи отримають через форс-мажор.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

27.06.14 Мінагропрод України створив штаб для координації проведення збирання уражаю в Донецькій і Луганській областях

Міністерство аграрної політики та продовольства України створило штаб для координації збиральної кампанії в Донецькій і Луганській областях. Про це 27 червня заявив заступник міністра аграрної політики і продовольства Андрій Дикун.

Він закликав аграріїв Луганської та Донецької областей контактувати з координаторами.

АПК-інформ

26.06.14 Мінагропрод України планує розробити стратегію розвитку молочної галузі

Міністерство аграрної політики та продовольства України планує розробити стратегію розвитку молочної галузі на найближчі роки.

Дане рішення було прийнято в ході наради з представниками молокопереробного бізнесу та Аграрного фонду щодо перспективи розвитку молочного ринку в Україні.

Також на нараді були розглянуті питання ціноутворення для вітчизняного ринку молока, зміни, які можуть торкнутися українського ринку в процесі входження в зону вільної торгівлі з Євросоюзом.

Українські експерти відзначили, що найбільш перспективним напрямком є широке впровадження малих сімейних ферм. Також було піднято питання розробки державної програми розвитку і підтримки малих і середніх форм фермерського господарства.

АПК-інформ

26.06.14 Уряд Росії затвердив виділення АР Крим 273 млн. руб. на компенсацію втрат аграріїв у зв'язку з припиненням водопостачання

Уряд Росії затвердив виділення в 2014 р. бюджетних асигнувань у розмірі 273,31 млн. руб. на надання міжбюджетних трансфертів бюджету АР Крим на компенсацію витрат, понесених сільгосптоваровиробниками регіону. Відповідну постанову від 23 червня № 580 підписав прем'єр-міністр РФ Дмитро Медведев.

Як наголошується в тексті прийнятої постанови, зазначені витрати виникли у зв'язку з припиненням подачі по Північно-Кримському каналу води для зрошення посівів сільськогосподарських культур і посадок багаторічних насаджень.

Обсяг коштів розрахований, виходячи з середньоросійського показника рівня витрат на 1 га (11,7 тис. руб.) з урахуванням загальної площі посівів сільгоспкультур в автономії (23 тис. га).

АПК-інформ

20.06.14 Мінагропрод України прогнозує створення більше 10 тис. кооперативів до 2020 року

Міністерство аграрної політики та продовольства України прогнозує, що до кінця 2020 р. в Україні буде створено 10 155 сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів. Про це журналістам у Дніпропетровську 20 червня сказав директор департаменту тваринництва Мінагропроду Андрій Гетья.

"Для ефективної роботи агрогалузі необхідно створити більш 10 тис. таких об'єднань. Для цього профільне відомство розробило і затвердило "План заходів з підтримки розвитку сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів на період до 2020 р.", "Зразковий статут сільськогосподарського обслуговуючого і виробничого кооперативів", "Зразкові правила внутрішньогосподарської діяльності сільськогосподарського обслуговуючого кооперативу", - сказав він.

Створення СОК проходитиме поетапно: в 2014 р. заплановано створення 745 кооперативів, в 2015 р. - 1013, в 2016 р. - 1275, в 2017 р. - 1493, в 2018 р. - 1616, в 2019 р. - 1804 і 1856 кооперативів у 2020 році

В Україні станом на 1 січня 2014 зареєстровано 1017 кооперативів, але реально працюють, за даними Мінагропроду, тільки 67% (668 структур). Зокрема, з усіх зареєстрованих діють лише 29,8% (199) молочних об'єднань, 23,5% (157) - з обробки землі та збирання врожаю, 12,7% (85) - плодоовочевих, 5,4% (36) - зернових. Самими нестійкими виявилися кооперативи м'ясного напрямку: їх всього 16, або 2,4% від загального числа зареєстрованих.

АПК-інформ

19.06.2014 Мінагрополітики підготувало проект наказу про підвищення цін на борошно з Аграрного фонду для виробництва соціальних сортів хліба

У Міністерстві аграрної політики і продовольства підготовлено проект наказу, яким ціни реалізації пшеничного борошна, виробленого із зерна Аграрного фонду, пропонується збільшити на 320 грн./т.

У пояснювальній записці до проекту документа, опублікованого на веб-сайті аграрного відомства, вказується, що основними складовими при визначенні цін реалізації борошна є вартість послуг переробки, переміщення та зберігання зерна.

"Підвищення норми відшкодування переробки зерна до 320 гривень за тону безпосередньо вплине на зростання цін реалізації борошна, які не підвищувалися з 2012 року", - наголошується в пояснювальній записці.

Іншими чинниками зростання виробничої собівартості є стрімке збільшення потреби в борошні, яке вироблене з зерна державного інтервенційного фонду, в II кварталі 2014 року, що вимагає переміщення додаткових обсягів зерна з елеваторів на переробні підприємства.

При цьому, враховуючи ринкову кон'юнктуру, наказом пропонується залишити ціну реалізації житнього борошна без змін.

Аграрний фонд реалізує пшеничне борошно за договорами з хлібопекарськими комбінатами для виробництва соціальних сортів хліба за ціною: вищий сорт - 2896 грн./т, перший - 2711 грн./т. Житнє борошно реалізується за ціною 2279 грн./т. Ринкові ціни на пшеничне борошно на початок червня 2014 складають 3 800-4 200 грн./т EXW за вищий сорт, 3 200-3 500 грн./т EXW-перший сорт.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

19.06.2014 Президент України підписав закон про скасування техогляду для сільгосптехніки

Президент України Петро Порошенко підписав Закон № 1303-VI "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо забезпечення безпечної експлуатації сільськогосподарської техніки)".

Підписаний документ передбачає вилучення із Закону "Про систему інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу України" норми щодо проведення державного технічного огляду зареєстрованих машин та здійснення контролю за дотриманням вимог законодавства акредитованими суб'єктами господарювання, які проводять перевірку технічного стану та ідентифікацію машин.

Крім того, у ст. 35 Закону України "Про дорожній рух" вносяться зміни в частині доповнення переліку транспортних засобів, які не підлягають обов'язковому технічному контролю, зокрема тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, дорожньо-будівельних і меліоративних машин, сільськогосподарської техніки та інших механізмів.

Нагадаємо, що зазначений закон був прийнятий Верховною Радою України 3 червня ц.р.

АПК-інформ

19.06.2014 Кабмін не погодив законопроект про введення експортного мита на сиру соняшникову олію

Кабінет Міністрів України направив до Верховної Ради висновок до законопроекту "Про ставки вивізного (експортного) мита на олію соняшникову (неочищену)", яким пропонується введення трьохпроцентного експортного мита на дану продукцію з 1 січня 2015 р. У висновку вказано, що уряд не підтримує поданий законопроект, оскільки вивізне мито є інструментом торговельної (регулюючої/стимулюючої), а не фіскальної політики, тому мета документа не відповідає підстав введення відповідного заходу державного регулювання.

Крім того, згідно з положеннями ГАТТ/СОТ члени СОТ можуть обмежувати експорт вітчизняних матеріалів, але за умови, що такі обмеження не повинні призводити до розширення експорту вітчизняної промисловості або захисту галузі і порушувати положення угоди про недискримінацію.

У висновку також зазначено, що до законопроекту не надано фінансово-економічних обґрунтувань щодо можливих наслідків для масложирової галузі у разі прийняття закону. Зокрема, немає оцінки впливу на обсяги подальшого виробництва соняшnikової олії з урахуванням наявних потужностей вітчизняних підприємств, сировини для його виробництва - насіння соняшнику, прогнозу зміни обсягів експорту та імпорту олії, а також обґрунтування самого розміру ставки вивізного мита на сиру соняшникову олію.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

19.06.2014 Мінагропрод України ініціює підвищення цін на пшеничне борошно з інтервенційного фонду

Міністерство аграрної політики та продовольства України пропонує підвищити ціни реалізації на пшеничне борошно, вироблене із зерна Державного інтервенційного фонду, на 7,1%. Відповідна пропозиція закріплена проектом наказу міністерства "Про затвердження цін реалізації борошна, виробленого із зерна пшениці та жита державного інтервенційного фонду", опублікованими на сайті міністерства.

Зокрема, вартість пшеничного борошна вищого гатунку пропонується підвищити до 3101 грн./т, 1 сорту - до 2903 грн./т, 2 сорту - 2549 грн./т. Ціну реалізації житнього борошна Мінагропрод пропонує залишити без змін - на рівні 2279 грн./т.

Як наголошується в пояснювальній записці до документа, підвищення цін на борошно зумовлено ще не прийнятою, але також запропонованою Мінагропродом нормою про підвищення суми відшкодування за послуги з переробки зерна з інтервенційного фонду на 23% - до 320 грн./т. Ця пропозиція закріплена проектом наказу відомства «Про внесення змін до наказу Міністерства аграрної політики та продовольства від 30 травня 2011 р. № 213».

За прогнозами міністерства, собівартість виробництва борошна, яка є ключовим фактором у визначенні ціни його реалізації, виросте у зв'язку зі стрімким збільшенням потреби в даному продукті в II кварталі 2014 р., що потребує переміщення додаткових обсягів зерна з елеваторів на переробні підприємства.

АПК-інформ

17.06.2014 ВР України відмовилася змінювати правила маркування харчових продуктів із вмістом ГМО

Верховна Рада України не підтримала у другому читанні законопроект (реєстр. № 0912) "Про внесення змін до деяких законів України щодо інформування населення про вміст у харчовій продукції генетично модифікованих організмів".

За словами депутата ВР Романа Ілика, в законопроекті йдеться про заборону обігу харчових продуктів, які містять ГМО або вироблені з їх використанням, до їх державної реєстрації.

Крім того, законопроект передбачає встановлення на законодавчому рівні вимог до маркування харчових продуктів, відповідно до яких виробники і продавці повинні будуть відображати на етикетці харчових продуктів інформацію про ГМО тільки в тих випадках, коли вміст ГМО в цих продуктах складає і не перевищує 0,9%.

АПК-інформ

17.06.2014 ВР України може дозволити реєстрацію земельних ділянок у будь-якого Державного кадастрового реєстратора

У Верховній Раді України від 16 червня ц.р. зареєстрований законопроект (реєстр. № 4083а) "Про внесення змін до Закону України "Про Державний земельний кадастр" щодо оптимізації повноважень Державних кадастрових реєстраторів", яким пропонується дозволити реєстрацію земельної ділянки у будь-якого Державного кадастрового реєстратора незалежно від місця розташування даної ділянки.

Як наголошується в пояснювальній записці до документа, внесення даних змін спростить надання кадастрових послуг споживачам.

Законопроект розробили народний депутат України Михайло Апостол, член ради асоціації "Земельний союз України" Сергій Біленко, завідувач кафедри землевпорядного проектування Національного університету біоресурсів і природокористування України, доктор економічних наук Андрій Мартин.

АПК-інформ

13.06.2014 Мінекономрозвитку України підготувало два законопроекти, що підвищують ефективність управління державними інвестиціями

Міністерство економічного розвитку і торгівлі України підготувало і винесло на обговорення проекти законів України "Про внесення змін до Бюджетного кодексу України (щодо державних капітальних вкладень)" та "Про внесення змін до Закону України "Про інвестиційну діяльність".

Як наголошується в повідомленні, підготовлені законопроекти спрямовані на вдосконалення системи управління державними інвестиціями через забезпечення прозорого процесу формування та використання коштів державного бюджету, спрямованих на реалізацію масштабних інвестиційних проектів (починаючи з вартості понад 100 млн. грн. з поступовим зниженням порогового значення вартості).

Внесення даних змін значно зменшить корупційні ризики при прийнятті рішень щодо фінансування масштабних інвестиційних проектів шляхом створення єдиної системи проведення їх оцінки, відбору та моніторингу.

Підвищення ефективності управління державними інвестиціями позитивно вплине на розвиток державного сектора економіки, зокрема шляхом визначення мінімального обсягу державних капітальних вкладень загального фонду, які спрямовуються на розробку і реалізацію масштабних пріоритетних інвестиційних проектів (не менше 8% видатків загального фонду).

Законопроектами передбачена децентралізація системи управління інвестиціями: місцеві органи влади отримають повноваження з прийняття управлінських рішень у сфері інвестиційної діяльності з використанням коштів місцевих бюджетів.

АПК-інформ

12.06.14 ВР України скасувала плату за внесення відомостей до Державного земельного кадастру

Верховна Рада України прийняла Закон "Про внесення змін до Закону України "Про Державний земельний кадастр" про скасування плати за внесення відомостей до Державного земельного кадастру та змін до них", розроблений Державним земельним агентством України.

Як наголошується в повідомленні, цей закон скасовує плату за внесення відомостей до Державного земельного кадастру, зокрема, за державну реєстрацію земельної ділянки, державну реєстрацію обмежень у використанні земель, внесення до Державного земельного кадастру відомостей (змін до них) про землі в межах території адміністративно-територіальних одиниць і земельних ділянок.

Прийняті зміни дозволять зменшити фінансове навантаження на фізичних і юридичних осіб.

АПК-інформ

12.06.14 Мінекономрозвитку України розробило документ, який регулюватиме оприлюднення інформації про держзакупівлі на офіційному порталі

Міністерство економічного розвитку України підготувало проект наказу, яким буде регулюватися робота безкоштовного інтернет-порталу Уповноваженого органу з питань державних закупівель та утвердження порядку розміщення інформації на порталі про закупівлі як замовниками, так і суб'єктами господарювання.

Як наголошується в повідомленні, сайтом з питань держзакупівель стане офіційний інтернет-портал "Державні закупівлі" www.tender.me.gov.ua.

Завдяки розміщенню всієї інформації про закупівлі у відкритому доступі підвищиться рівень прозорості здійснення процедур держзакупівель, що є однією з умов запобігання проявам корупції у цій сфері.

АПК-інформ

05.06.14 ВР України запропонувала поліпшити державний контроль виробництва тваринницької продукції

У Верховній Раді України від 2 червня ц.р. зареєстрований законопроект "Про державний контроль у сфері забезпечення безпеки та якості харчових продуктів і кормів, благополуччя тварин" (реєстр. № 4986), яким пропонується поліпшити державний контроль виробництва тваринницької продукції.

Як наголошується в пояснювальній записці до документа, він розроблений з метою гармонізації законодавства України з державного нагляду (контролю) за безпекою та якістю харчових продуктів, кормів, здоров'я та благополуччя тварин відповідно до Регламентів Європейського союзу № 854/2004, № 882/2004, № 669/2009 і Директивами Ради ЄС № 97/78/ЕС.

Також законопроект встановлює вимоги до організації та здійснення заходів державного контролю виконання операторами ринку вимог законодавства про безпеку харчових продуктів і кормів, а також законодавства про здоров'я і благополуччя тварин.

Крім того, документ регулює питання державного контролю та плану дій в надзвичайних обставинах.

АПК-інформ

04.06.2014 Мінагрополітики пропонує зберегти пільги з ПДВ для тваринників

Міністерство аграрної політики та продовольства України ініціює продовження діючої підтримки тваринницьких господарств за рахунок ПДВ переробних підприємств до 2018 р.

Згідно з розробленим міністерством законопроектом, зазначена система підтримки сільгоспвиробників зарекомендувала себе як досить дієва.

За даними Мінагрополітики, зараз частина ПДВ, яка надходить на спецрахунки переробників, направляється на виплату компенсацій за поставлені їм молоко та м'ясо, а інша частина ПДВ, що спрямовується до спеціального фонду держбюджету, є єдиним джерелом фінансування програми підтримки розвитку тваринництва.

Аграрне відомство в пояснювальній записці до документа зазначає, що з 1 січня 2015 сільгоспвиробники молока і м'яса фактично втрачають будь-яку підтримку на виробництво і постачання молока і м'яса в живій вазі на переробку.

Відповідно до Податкового кодексу, в 2014 р. ПДВ з переробників продукції тваринництва стягується і прямує в розмірі 50% - до спеціального фонду держбюджету, 50% - на спецрахунок, відкритий переробником в органах Держказначейства.

Як повідомлялося з посиланням на статдані, Україна в 2013 р. збільшила виробництво молока на 1,1% - до 11,5 млн. т, м'яса - на 8,2%, до 3,38 млн. т. Поголів'я ВРХ в Україні за 2013 збільшилася на 1% і станом на 1 січня 2014 склало 4,69 млн. голів.

"Дело"

4. АНАЛІТИЧНИЙ МАТЕРІАЛ

ВИРОБНИЦТВО РОСЛИННИХ ОЛІЙ В СВІТІ ТА УКРАЇНІ У 2014/15 МАРКЕТИНГОВОМУ РОЦІ.

Дем'янчук В. В.,

кандидат с-г наук, експерт IPAR

У 2014/15 МР в світі буде вироблено майже 175 млн. т. рослинних олій (рис. 1).

Серед них найбільшу питому вагу (до 36%) займатиме пальмова олія – 62,4 млн. т., обсяги виробництва якої в світі протягом 2007/08 – 2013/14 маркетингових років збільшилося на 17,6 млн. т. (на 42,7%). У 2014/15 МР обсяги її світового виробництва можуть збільшитися майже на 3,6 млн. т. (на 6%).

Очікується, що виробництво соєвої олії в світі у 2014/15 МР становитиме 46,34 млн. т., що на 1,64 млн. т. (на 3,7%) більше від минулого маркетингового року. Зростання обсягів її виробництва в світі за останні сім маркетингових роки оцінюється в межах 7 млн. т. (18,4%). У 2014/15 МР, у порівнянні із попереднім, передбачається їх збільшення на 1,6 млн. т. (на 3,7%).

Обсяг світового виробництва ріпакової олії у 2014/15 МР практично дорівнюватиме минулорічному показникові (26,004 млн. т. проти 25,909 млн. т.). При цьому протягом 2007/08 – 2013/14 маркетингових років її виробництво збільшилося на 7,4 млн. т. (на 39,9%).

Передбачається можливе зменшення, у порівнянні з 2013/14 МР, світового виробництва соняшникової олії у 2014/15 МР – до 15,519 млн. т. (на 242 тис. т. або на 1,5%). Разом з тим, протягом попередніх семи маркетингових роки її виробництво в світі збільшилося на 5,571 млн. т. (на 54,7%).

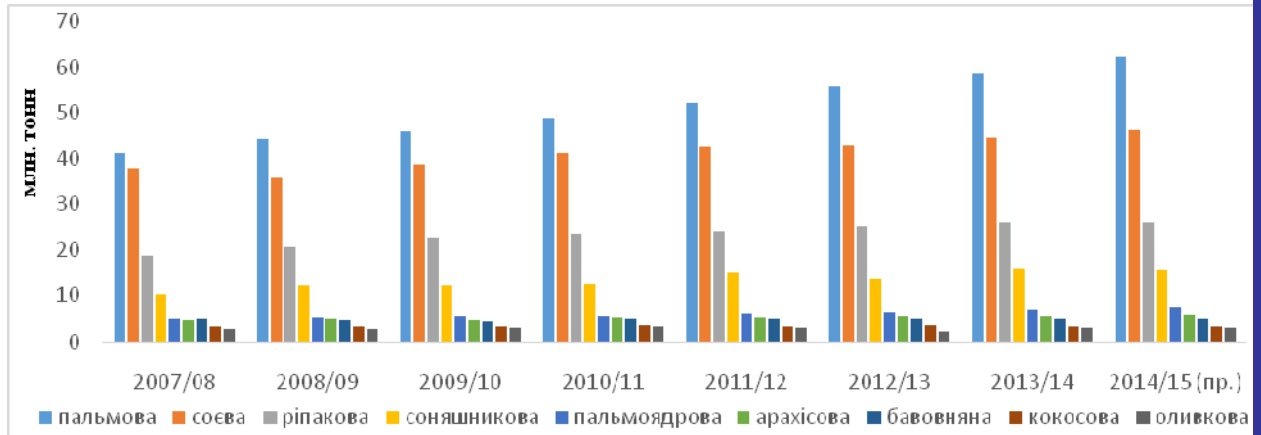
Виробництво пальмоядрової олії у 2014/15 МР очікується в обсязі 7,231 млн. т., що на 401 тис. т. (5,9%) більше від минулорічного показника. Слід також відзначити, що за 2007/08 – 2013/14 маркетингові роки обсяги її виробництва в світі збільшилися на 1,807 млн. т. (на 36%).

Виробництво арахісової олії протягом 2007/08 – 2013/14 маркетингових років збільшилося на 703 тис. т. (на 14,3%). Очікується, що у 2014/15 МР обсяги її виробництва становитимуть 5,837 млн. т., що на 210 тис. т. (на 3,7%) більше від минулого року.

Обсяги виробництва бавовняної олії у 2014/15 МР очікуються на рівні 5 млн. т. (на 96 тис. т. або на 1,9% менше від 2013/14 МР). Разом з тим, за період з 2007/08 МР по 2013/14 МР обсяги її виробництва з року в рік суттєво не відрізнялися.

Аналогічну тенденцію показує динаміка обсягів світового виробництва кокосової олії – протягом 2007/08 – 2013/14 маркетингових років вони коливалися в межах 3.412 – 3.657 млн. т. У 2014/15 МР обсяги її світового виробництва не перевищать 3,425 млн. т., що на 23 тис. (на 0,7%) менше від минулого року.

Майже тотожні тенденції можна відзначити щодо перебігу світового виробництва оливкової олії, особливо протягом 2009/10 – 2013/14 маркетингових років. У 2014/15 МР очікується, що її виробництво становитиме 3,186 млн. т., що на 160 тис. т. (на 5,3%) перевищує минулорічні обсяги.

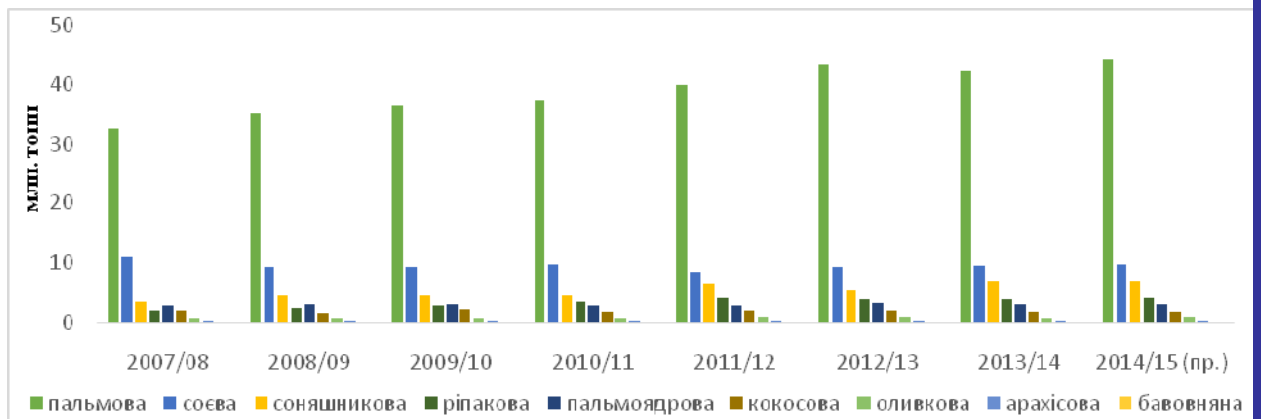
1. Виробництво рослинних олій в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

Слід відзначити, що наведені вище дані є свідченням того, що світові ринки пальмової, соєвої, ріпакової, соняшникової та пальмоядрової олій показують протягом останніх років значне зростання. В свою чергу, ринки арахісової, бавовняної, кокосової та оливкової олій демонструють відносну стабільність.

Зазначене також додатково підтверджує динаміка обсягів світової торгівлі рослинними оліями протягом 2007/08 – 2013/14 маркетингових років (рис. 2).

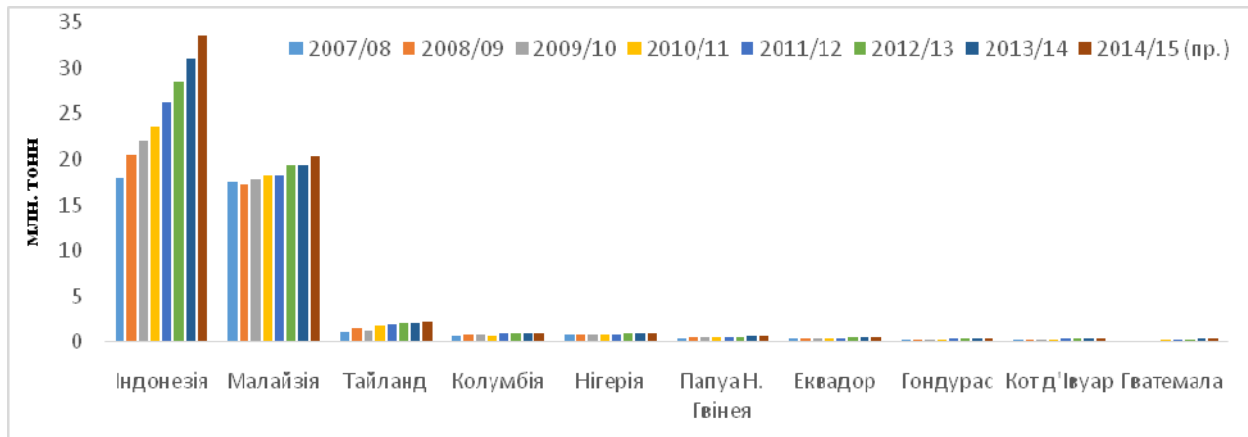
Так, за цей період обсяги світової торгівлі пальмовою олією збільшилися на 9,7 млн. т. (на 29,6%), соняшnikовою – на 3,409 млн. т. (в 1,97 рази), ріпаковою – на 2,034 млн. т. (у 2,1 рази), пальмоядровою – на 334 тис. т. (на 12,4%).

В той же час, обсяги світового експорту кокосової олії зменшилися на 200 тис. т. (на 10,4%), бавовняної – на 29 тис. т. (на 18,8%), а динаміка світової торгівлі оливковою та арахісовою оліями показує певне зростання – відповідно на 58 тис. т. (на 8,8%) та на 26 тис. т. (на 16%).

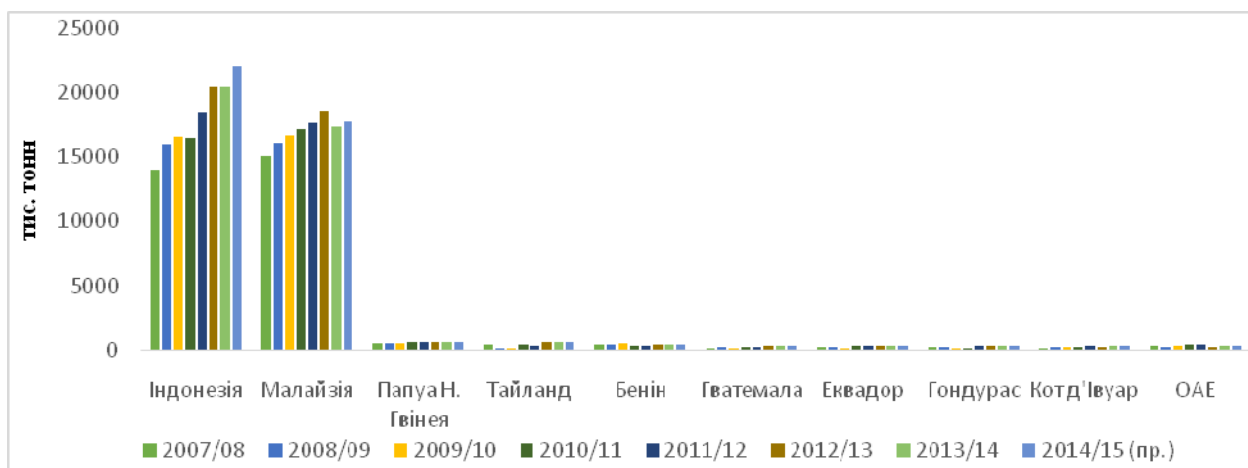
2. Обсяги світової торгівлі рослинними оліями в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

В цілому очікується, що обсяги світової торгівлі рослинними оліями у 2014/15 МР, порівняно із попереднім роком, зростатимуть наступним чином – пальмовою олією – до 44,2 млн. т. (на 1,91 млн. т. або 4,5%), соєвою – до 9,61 млн. т. (на 157 тис. т. або 1,7%), ріпаковою – до 4,16 млн. т. (на 226 тис. т. або 5,8%), пальмоядровою – до 3,098 млн. т. (на 67 тис. т. або 2,2%), оливковою – до 783 тис. т. (на 67 тис. т. або 9,4%), арахісовою – до 206 тис. т. (на 17 тис. т. або 9%), бавовняною – до 140 тис. т. (на 15 тис. т. або 12%). При цьому світовий експорт соняшnikової та кокосової олій у 2014/15 МР практично не зменшиться у порівнянні із попереднім роком, відповідно 6,895 млн. т. проти 6,914 млн. т. та 1,73 млн. т. проти 1,725 млн. т.

3. Провідні виробники пальмової олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

Провідні світові виробники пальмової олії у 2014/15 МР (рис. 3) – Індонезія (33,5 млн. т.), Малайзія (20,35 млн. т.), Тайланд (2,25 млн. т.), Колумбія (1,025 млн. т.), Нігерія (930 тис. т.), Папуа Нова Гвінея (630 тис. т.), Еквадор (575 тис. т.), Гондурас (440 тис. т.), Кот д'Івуар (400 тис. т.), Гватемала (355 тис. т.). При цьому 86,4% світового виробництва пальмової олії припадатиме на Індонезію та Малайзію. Слід також зазначити, що протягом 2007/08 – 2013/14 маркетингових років обсяги виробництва пальмової олії в цих країнах збільшилися відповідно в 1,72 рази та 1,1 рази.

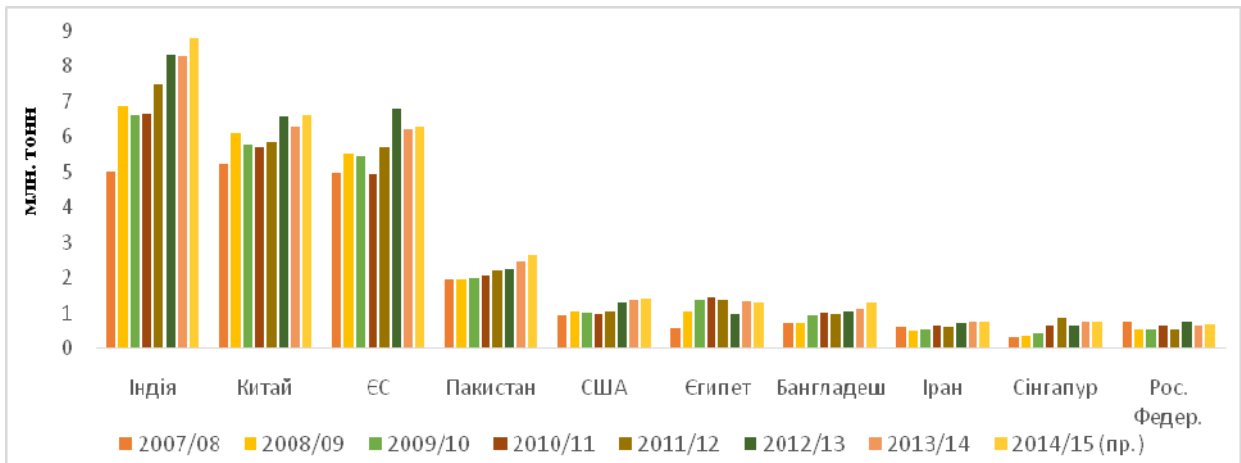

4. Провідні експортери пальмової олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

Провідними експортерами пальмової олії у 2014/15 МР визначаються наступні країни (рис. 4) – Індонезія (22 млн. т.), Малайзія (17,7 млн. т.), Папуа Нова Гвінея (640 тис. т.), Тайланд (575 тис. т.), Бенін (390 тис. т.), Гватемала (330 тис. т.), Еквадор (295 тис. т.), Гондурас (280 тис. т.), Кот д'Івуар (275 тис. т.), ОАЕ (250 тис. т.). Найбільша частина світового експорту припадатиме на Індонезію та Малайзію (39,7 млн. т. або 89,9%).

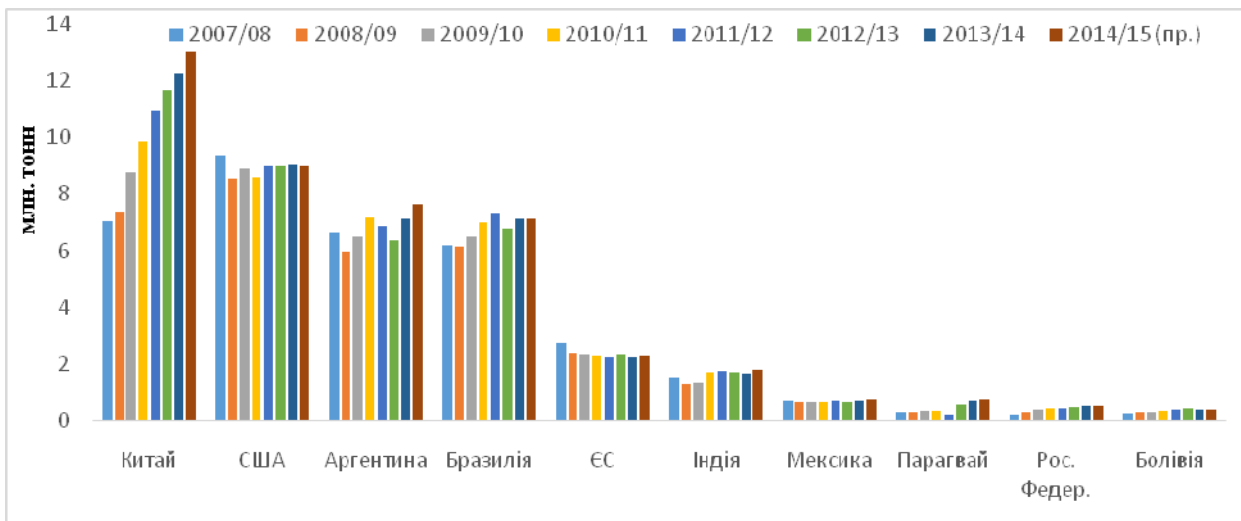
Слід також зазначити, що протягом 2007/08 – 2013/14 маркетингових років провідні виробники пальмової олії збільшили обсяги її експорту наступним чином: Індонезія – на 6,431 млн. т. (в 1,46 рази), Малайзія – на 2,26 млн. т. (на 15%), Папуа Нова Гвінея – на 189 тис. т. (на 41,9%), Тайланд – на 190 тис. т. (на 52,8%), Бенін – на 32 тис. т. (на 8,9%), Гватемала – на 187 тис. т. (у 2,3 рази), Еквадор – на 111 тис. т. (в 1,66 рази), Гондурас – на 110 тис. т. (на 57,9%), Кот д'Івуар – на 181 тис. т. (у 2,9 рази). Слід також додати, що збільшення обсягів світового експорту пальмової олії у 2014/15

MP відбудуватиметься переважно за рахунок Індонезії, експорт з якої, у порівнянні з 2013/14 MP, збільшиться на 1,6 млн. т. (на 7,8%).

5. Провідні імпортери пальмової олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

До TOP-10 провідних світових імпортерів пальмової олії у 2014/15 MP віднесені (рис. 5) – Індія (8,8 млн. т.), Китай (6,6 млн. т.), ЄС (6,3 млн. т.), Пакистан (2,65 млн. т.), США (1,406 млн. т.), Єгипет (1,3 млн. т.), Бангладеш (1,3 млн. т.), Іран (760 тис. т.), Сінгапур (750 тис. т.), Російська Федерація (675 тис. т.). Слід зауважити, що в цілому, обсяги поставок пальмової олії до цих країн практично відбуватимуться в обсягах минулого маркетингового року. В той же час, слід відзначити, що протягом попередніх семи маркетингових років збільшення імпорту спостерігалось у наступних країнах – Індії (на 3,287 млн. т. або на 65,6%), Китаї (на 1,077 млн. т. або на 20,6%), ЄС (на 1,233 млн. т. або на 24,8%), Пакистані (на 492 тис. т. або на 25,1%), США (на 408 тис. т. або на 42,8%), Єгипті (на 752 тис. т. або у 2,4 рази), Бангладеш (на 376 тис. т. або на 51,9%), Сінгапурі (на 417 тис. т. або у 2,2 рази).

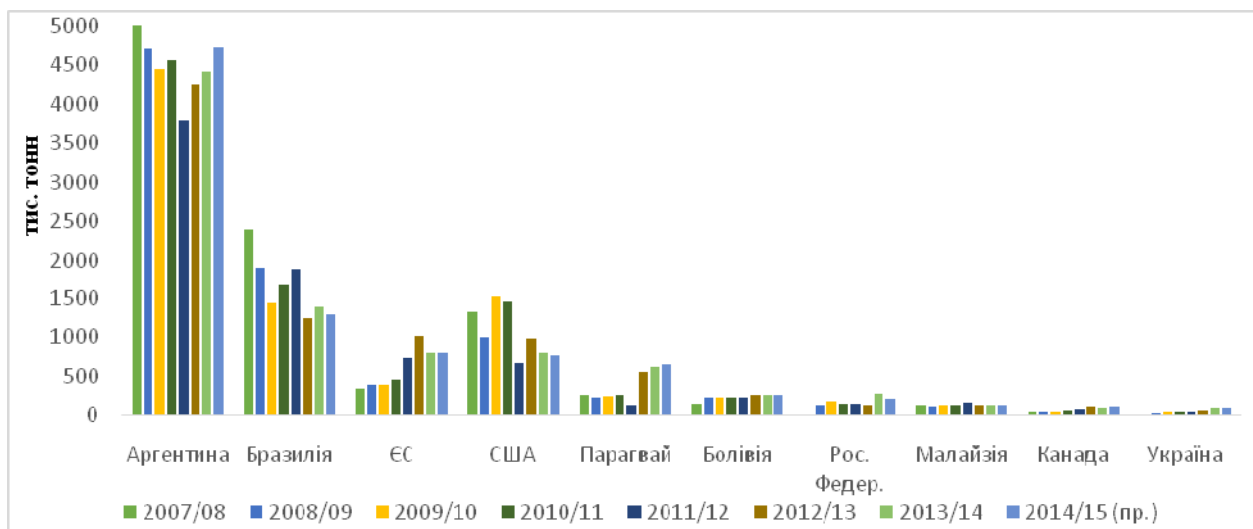
6. Провідні виробники соєвої олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

В частині провідних виробників соєвої олії (рис. 6), у порівнянні з 2013/14 MP, прогнозується збільшення обсягів її виробництва: Китай – 12,985 млн. т. (на 740 тис. т. або 6%), Аргентина – 7,6 млн. т. (на 500 тис. т. або 7%), ЄС – 2,283 млн. т. (на 41 тис. т. або 1,8%), Індія – 1,78 млн. т. (на 142 тис. т. або 8,7%), Мексика – 710 тис. т. (на 20 тис. т. або 2,9%), Парагвай – 708 тис. т. (на 38 тис. т. або 5,7%), Російська Федерація – 501

тис. т. (на 10 тис. т. або 2%), Болівія – 375 тис. т. (на 20 тис. т. або 5,6%). Деяке зменшення обсягів виробництва очікується для США – до 8,985 млн. т. (на 51 тис. т. або 0,5%), у Бразилії обсяги її виробництва будуть на рівні минулого року. При цьому 63,8% світового виробництва соєвої олії припадатиме на Китай, США та Аргентину.

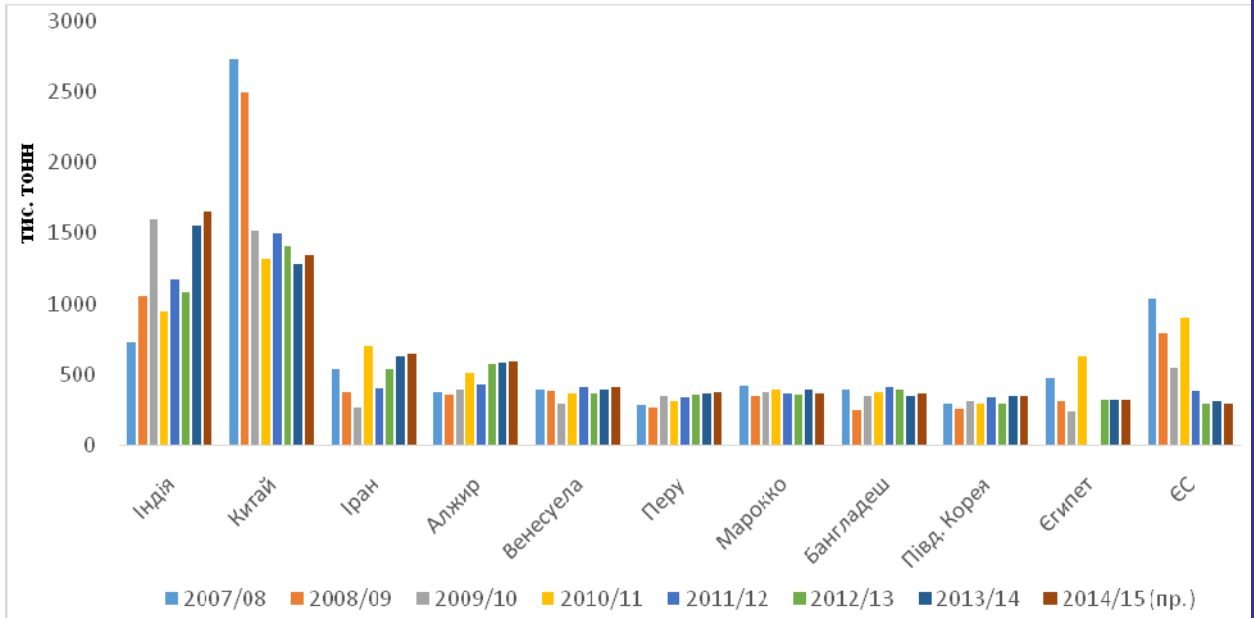
Протягом останніх семи маркетингових років у США, ЄС, Індії та Мексиці простежується певна стабільність щодо обсягів виробництва соєвої олії. Разом з тим, за цей період обсяги її виробництва збільшилися – у Китаї – на 5,2 млн. т. (на 73,8%), Аргентині – на 473 тис. т. (на 7,1%), Бразилії – на 940 тис. т. (на 15,2%), Парагваї – на 406 тис. т. (у 2,5 рази), Російській Федерації – на 304 тис. т. (у 2,6 рази), Болівії – на 144 тис. т. (на 68,2%).

Згідно чинних прогнозних оцінок, до ТОП-10 провідних експортерів соєвої олії (рис. 7) входять Аргентина (4,72 млн. т.), Бразилія (1.3 млн. т.), ЄС (800 тис. т.), США (771 тис. т.), Парагвай (650 тис. т.), Болівія (260 тис. т.), Російська Федерація (210 тис. т.), Малайзія (134 тис. т.), Канада (110 тис. т.) та Україна (90 тис. т.). При цьому на Аргентину, Бразилію та ЄС припадатиме 71% обсягів світової торгівлі соєвою олією. Слід зазначити, що протягом 2012/13 – 2013/14 маркетингових років спостерігається певна стабілізація обсягів експорту соєвої олії в розрізі її провідних експортерів. Також доцільно додати, що протягом 2007/08 – 2013/14 маркетингових років відбувалися наступні зміни в частині перебігу обсягів експорту соєвої олії – в Аргентині вони зменшилися з 5,8 млн. т. до 4,42 млн. т., у Бразилії – з 2,388 млн. т. до 1,4 млн. т., у США – з 1,32 млн. т. до 794 тис. т.; збільшилися - в ЄС – з 335 тис. т. до 800 тис. т., у Парагваї – з 260 тис. т. до 615 тис. т., у Болівії – з 143 тис. т. до 260 тис. т., у Канаді – з 50 тис. т. до 100 тис. т., в Україні – з 8 тис. т. до 90 тис. т.

7. Провідні експортери соєвої олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

До групи провідних імпортерів соєвої олії у 2014/15 МР (рис. 8) віднесені Індія (1,65 млн. т.), Китай (1,35 млн. т.), Іран (650 тис. т.), Алжир (600 тис. т.), Венесуела (420 тис. т.), Перу (380 тис. т.), Марокко (375 тис. т.), Бангладеш (370 тис. т.), Південна Корея (350 тис. т.), Єгипет (325 тис. т.) та ЄС (300 тис. т.). До цього слід зауважити, що за період 2007/08 - 2013/14 маркетингових років збільшилися обсяги імпорту соєвої олії – з Індії (з 733 тис. т. до 1,55 млн. т.), Ірану (з 545 тис. т. до 630 тис. т.), Алжиру (з 383 тис. т. до 585 тис. т.), Перу (з 292 тис. т. до 370 тис. т.), Південної Кореї (з 296 тис. т. до 350 тис. т.), зменшилися – з Китаю (з 2,727 млн. т. до 1,28 млн. т.), Марокко (з 421 тис. т. до 400 тис. т.), Єгипту (з 482 тис. т. до 325 тис. т.).

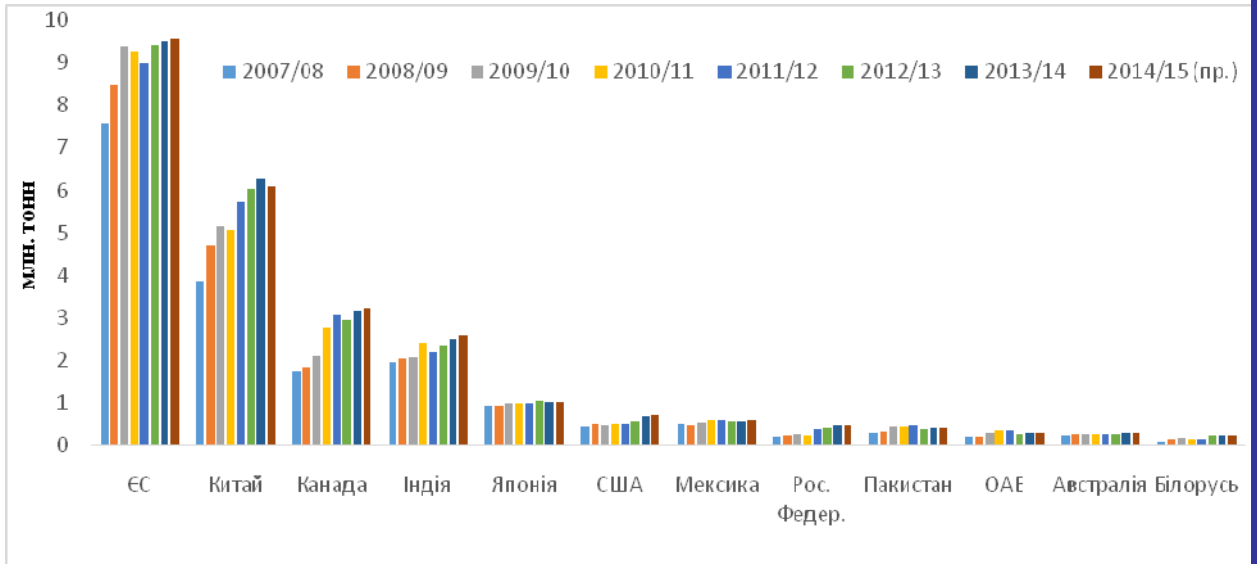

8. Провідні імпортери соєвої олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

9. Виробництво соєвої олії в Україні у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

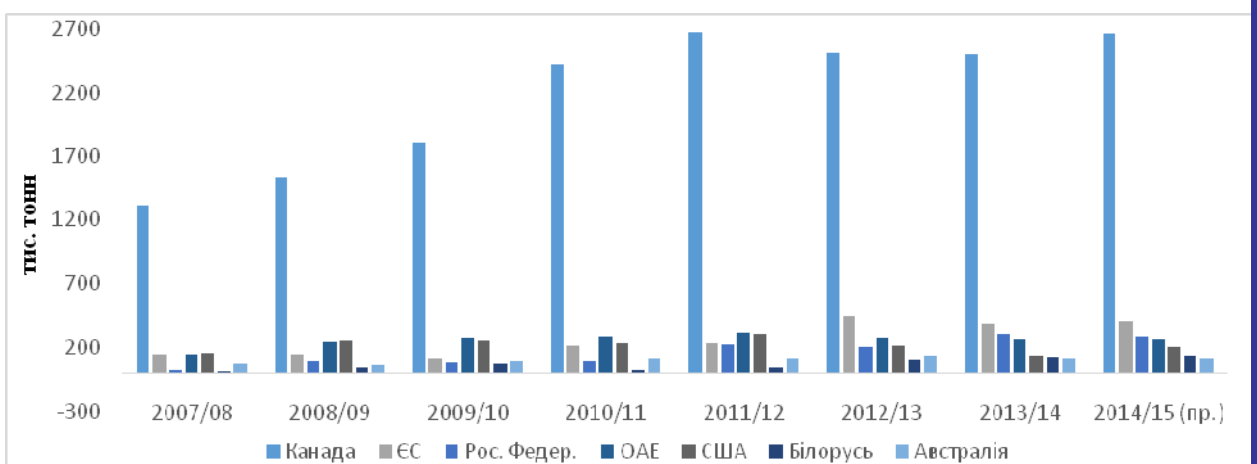
Виробництво соєвої олії в Україні (рис. 9) протягом 2007/08 – 2013/14 маркетингових років збільшилося з 85 тис. т. до 118 тис. т. (на 38,8%), обсяги експорту, як вже було зазначено вище, – з 8 тис. т. до 90 тис. т. При цьому обсяги її загального внутрішнього споживання зменшилися з 77 тис. т. до 28 тис. т. Очікується, що у 2014/15 МР виробництво соєвої олії становитиме 117 тис. т. (на рівні минулого року), при обсязі експорту 90 тис. т.

10. Провідні виробники ріпакової олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

Динаміка виробництва ріпакової олії в розрізі основних її виробників (рис. 10) протягом 2007/08 – 2013/14 маркетингових років показує, що у ЄС рівень його зростання становив 1,92 млн. т. (25,4%), Китаї – 2,389 млн. т. (61,7%), Канаді – 1,421 млн. т. (в 1,8 рази), Індії – на 532 тис. т. (27%), Японії – на 66 тис. т. (7%), США – на 244 тис. т. (53%), Мексиці – на 60 тис. т. (10,3%), Російській Федерації – на 283 тис. т. (у 2,4 рази), Пакистані – на 105 тис. т. (33,9%), ОАЕ – на 98 тис. т. (50,2%), Австралії – на 40 тис. т. (16,4%), Білорусі – на 155 тис. т. (в 1,4 рази).

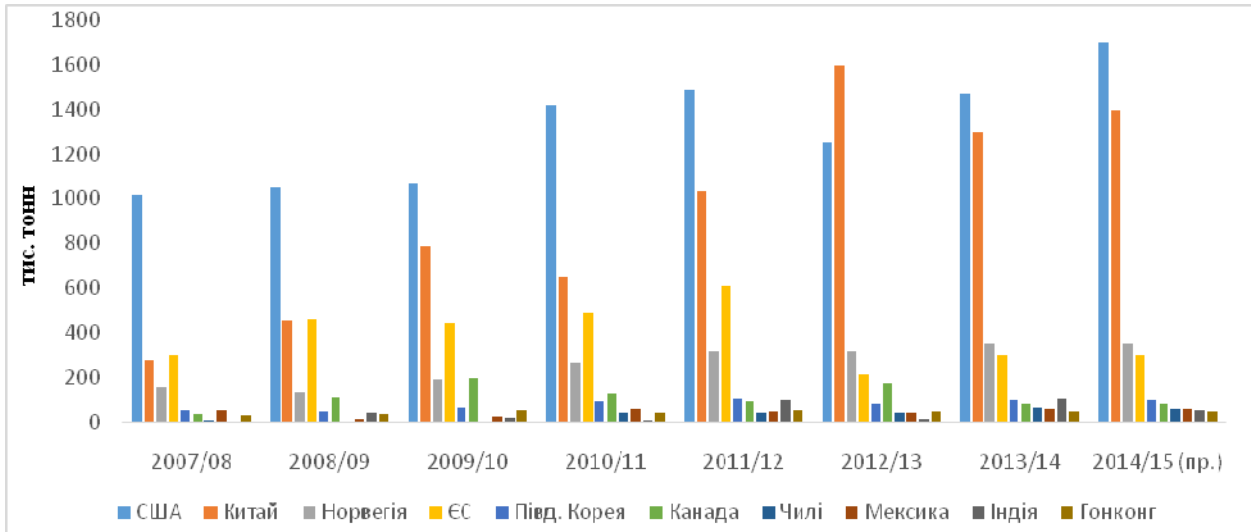
Передбачається, що у 2014/15 МР в країнах - основних її виробниках буде вироблено наступні обсяги ріпакової олії: в ЄС – 9,546 млн. т., Китаї – 6,08 млн. т., Канаді – 3,23 млн. т., Індії – 2,6 млн. т., Японії – 1,012 млн. т., США – 715 тис. т., Мексиці – 600 тис. т., Російській Федерації – 488 тис. т., Пакистані – 415 тис. т., ОАЕ – 293 тис. т., Австралії – 284 тис. т., Білорусі – 240 тис. т. За таких умов 86,4% загального обсягу виробництва ріпакової олії буде вироблено у ЄС, Китаї, Канаді, Індії та Японії.

11. Провідні експортери ріпакової олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

Як провідні експортери ріпакової олії у 2014/15 МР визначені наступні країни (рис. 11) – Канада (2,66 млн. т.), ЄС (400 тис. т.), Російська Федерація (280 тис. т.), ОАЕ (263 тис. т.), США (200 тис. т.), Білорусь (130 тис. т.) та Австралія (115 тис. т.). При

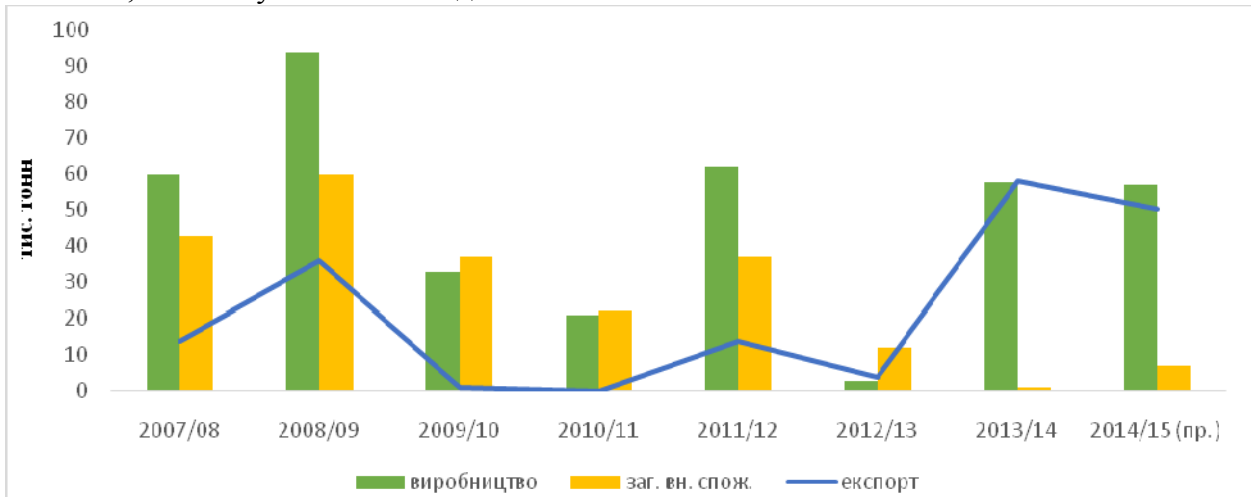
цьому Канада забезпечуватиме 63,9% світової торгівлі ріпаковою олією. Слід також відзначити достатньо суттєве збільшення обсягів експорту ріпакової олії в країнах – провідних її експортерах протягом 2007/08 – 2013/14 маркетингових років.

12. Провідні імпортери ріпакової олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

Відповідно прогнозних оцінок, основними імпортерами ріпакової олії (рис. 12) у 2014/15 МР визначені США (1,7 млн. т.) та Китай (1,4 млн. т.). Дещо менші її обсяги будуть завезені до Норвегії (350 тис. т.), ЄС (300 тис. т.), Південної Кореї (100 тис. т.), Канади (80 тис. т.), Чилі (60 тис. т.), Мексики (57 тис. т.), Індії (50 тис. т.), Гонконгу (47 тис. т.).

Протягом 2007/08 – 2013/14 маркетингових років обсяги імпорту ріпакової олії до окремих країн зросли наступним чином: до США – з 1,016 млн. т. до 1,7 млн. т., Китаю – з 277 тис. т. до 1,4 млн. т., Норвегії – із 158 тис. т. до 350 тис. т., Південної Кореї – з 50 тис. т. до 100 тис. т., Канади – з 36 тис. т. до 80 тис. т., Чилі – з 9 тис. т. до 60 тис. т., Гонконгу – з 29 тис. т. до 47 тис. т.

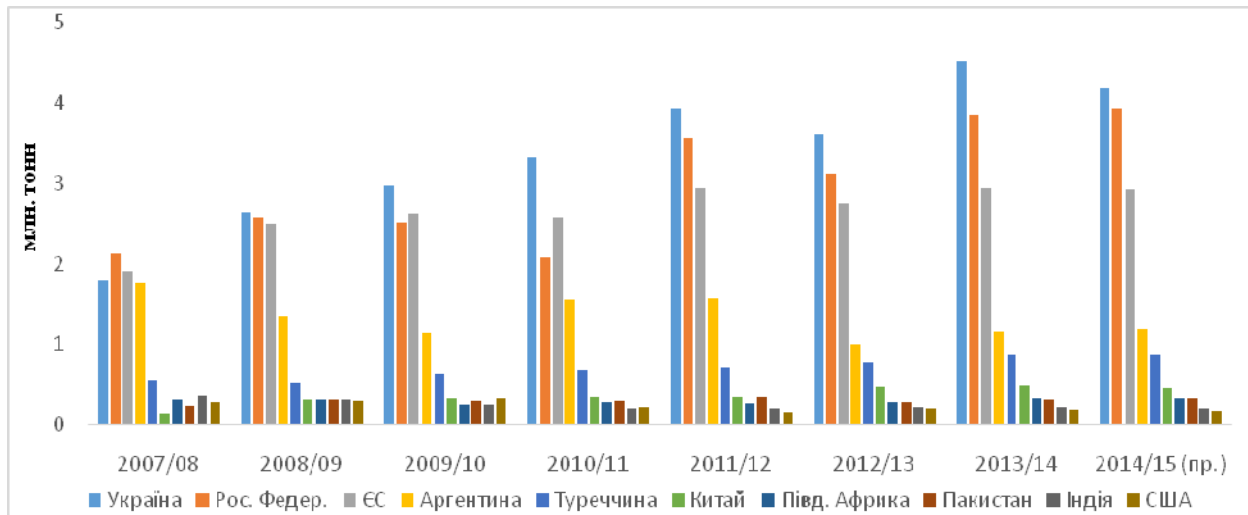
13. Виробництво ріпакової олії в Україні у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

Обсяги виробництва ріпакової олії в Україні у 2014/15 МР (рис. 13) очікуються на рівні 57 тис. т. (у минулому маркетинговому році – 58 тис. т.) при обсязі загального

внутрішнього споживання 7 тис. т. та експорті в обсязі 50 тис. т. (на 8 тис. т. або на 16% менше від минулого року).

Наведена інформація показує достатньо нерівномірну динаміку виробництва та використання ріпакової олії в Україні.

Разом з тим, з огляду на оцінки її виробництва у 2013/14 – 2014/15 маркетингових роках, можна очікувати певну його стабілізацію, хоча рівень виробництва ріпакової олії, досягнутий у 2008/09 МР (94 тис. т.), до нині не відновлено.

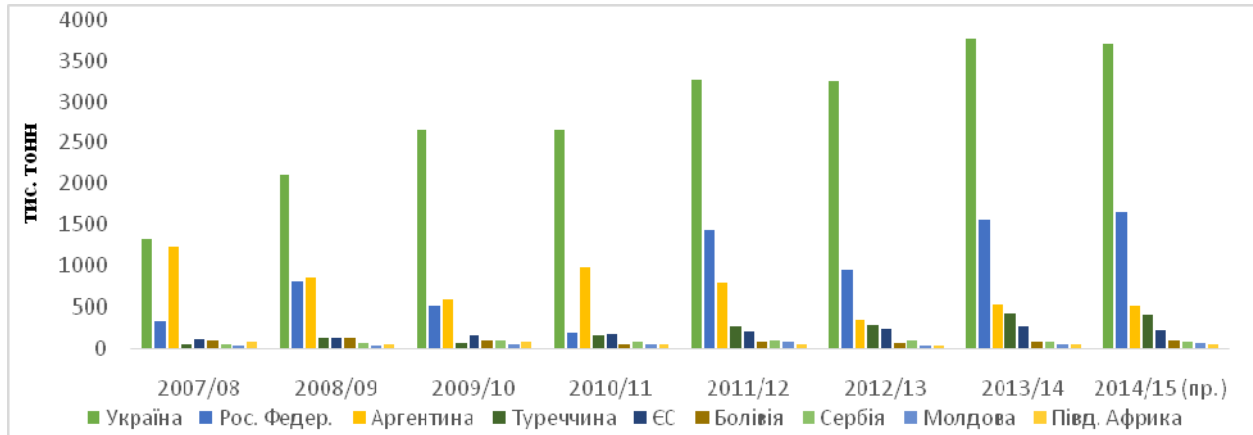
14. Провідні виробники соняшникової олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

Протягом останніх років Україна займає провідне місце серед світових виробників соняшникової олії (рис. 14), на неї припадає майже 27% світового її виробництва.

Очікується, що у 2014/15 МР в Україні буде вироблено 4,175 млн. т. соняшникової олії, що дещо менше від минулого року (на 340 тис. т. або 7,5%). У 2014/15 МР у Російській Федерації буде вироблено 3,92 млн. т. соняшникової олії, ЄС – 2,926 млн. т., Аргентині – 1,18 млн. т., Туреччині – 867 тис. т., Китаї – 455 тис. т., Південній Африці – 335 тис. т., Пакистані – 330 тис. т., Індії – 200 тис. т., США – 172 тис. т.

В цілому, протягом 2007/08 – 2013/14 маркетингових років рівень зростання обсягів виробництва соняшникової олії становив: в Україні – 2,72 млн. т. (у 2,5 рази), Російській Федерації – 1,721 млн. т. (в 1,8 рази), ЄС – 1,035 млн. т. (в 1,5 рази), Туреччині – 331 тис. т. (61%), Китаї – 360 тис. т. (у 3,8 рази), Південній Африці – 25 тис. т. (8%), Пакистані – 80 тис. т. (34%).

В той же час, зменшення виробництва цієї олії у Аргентині за цей період становило 598 тис. т. (34%), США – 106 тис. т. (37%).

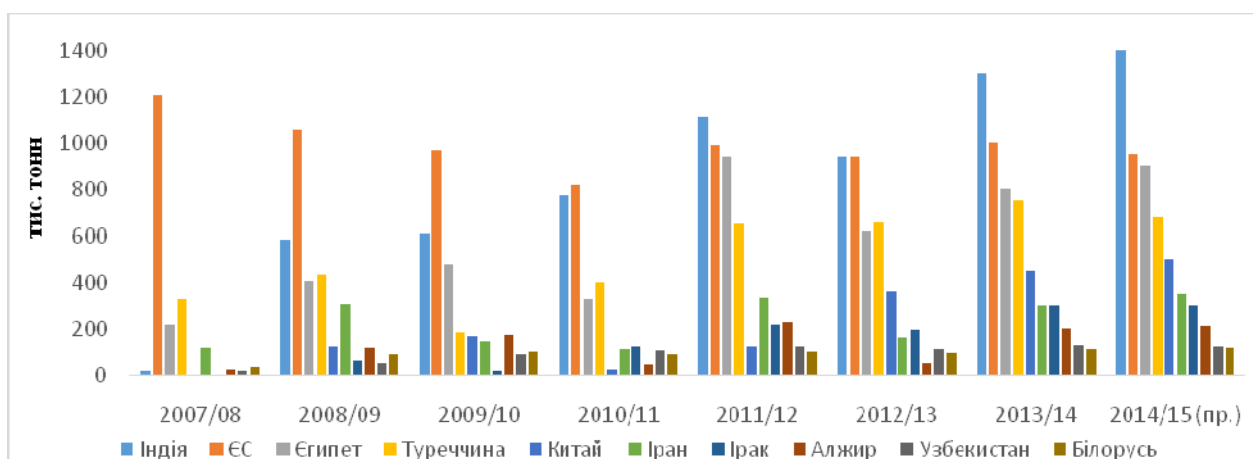
15. Провідні експортери соняшникової олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

Цілком звичайно, що і серед провідних світових експортерів соняшникової олії Україна у 2014/15 МР займатиме перше місце. Не зважаючи на прогнозоване деяке зменшення її виробництва, не очікується суттєвого зменшення обсягів її експорту з країни (рис. 15), який становитиме 3,7 млн. т. (проти 3,76 у 2013/14 МР).

Слід також зауважити, що саме Україна у 2014/15 МР забезпечуватиме майже 54% світової торгівлі соняшниковою олією.

Доцільно зазначити наступний перебіг обсягів експорту соняшникової олії в окремих країнах-експортерах протягом 2007/08 – 2013/14 маркетингових років: його збільшення відбувалося в Україні (на 2,435 млн. т. або у 2,8 рази), Російській Федерації (на 1,228 млн. т. або у 4,8 рази), Туреччині (на 376 тис. т. або у 8 разів), ЄС (на 156 тис. т. або у 2,4 рази), Сербії (на 34 тис. т. або в 1,8 рази), Молдові (на 22 тис. т. або в 1,8 рази); зменшення: в Аргентині (на 699 тис. т. або у 2,3 рази), Болівії (на 11 тис. т. або на 12%) та Південній Африці (на 32 тис. т. або в 1,8 рази).

У 2014/15 МР експорт соняшникової олії з Російської Федерації очікується в обсязі 1,65 млн. т., Аргентини – 500 тис. т., Туреччини – 400 тис. т., ЄС – 220 тис. т., Болівії – 100 тис. т., Сербії – 80 тис. т., Молдови – 60 тис. т., Південної Африки – 40 тис. т.

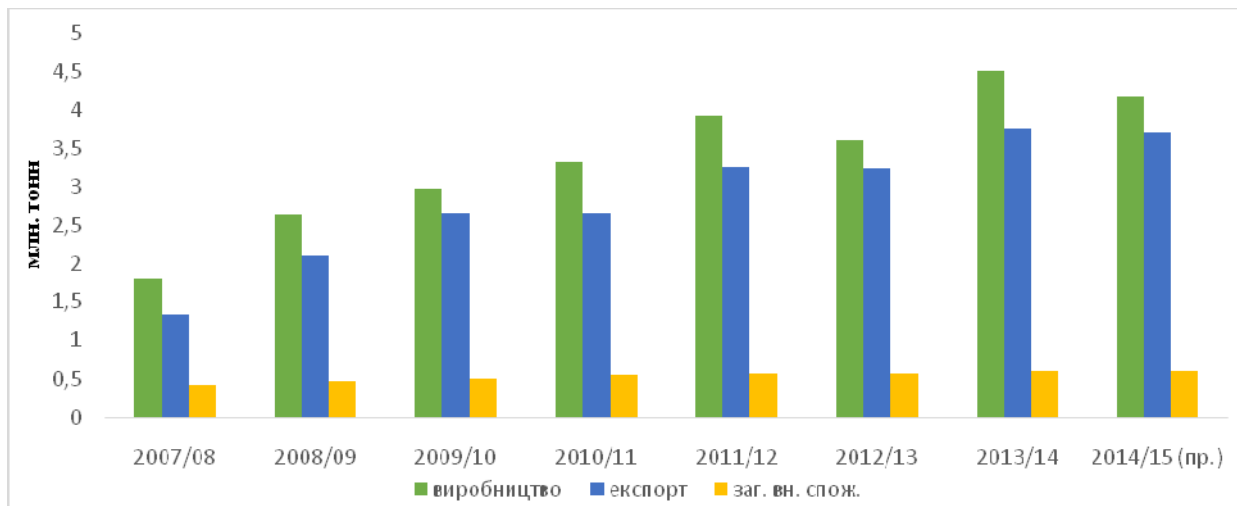

16. Провідні імпортери соняшникової олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

Серед провідних імпортерів соняшникової олії 2014/15 МР (рис. 16), з огляду на ретроспективу обсягів імпорту протягом 2007/08 – 2013/14 маркетингових років, найбільш значними темпами відбувалося їх збільшення в Індії, Китаї та Іраку, в той же час їх зменшення спостерігалось лише щодо ЄС, до якого обсяги імпорту соняшникової

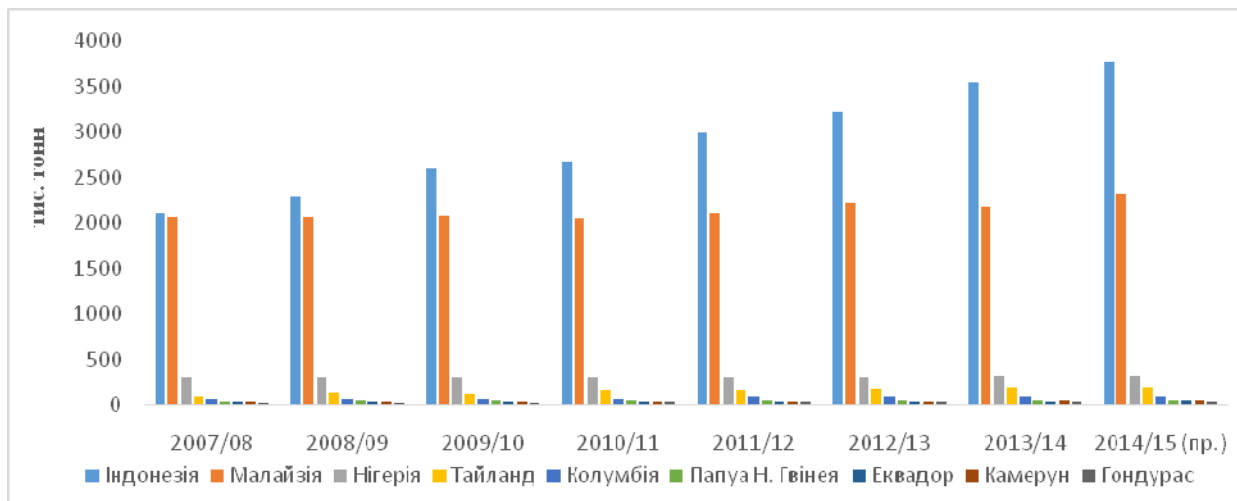
олії знизилася, відповідно з 1,207 млн. т. до 1 млн. т. Разом з тим, наведені дані свідчать про стабілізацію обсягів імпорту цієї олії до провідних країн – її імпортерів протягом 2011/12 – 2013/14 маркетингових років.

Очікується, що у 2014/15 МР TOP-10 провідних світових імпортерів соняшникової олії виглядатиме наступним чином – Індія (1,4 млн. т.), ЄС – 950 тис. т., Єгипет – 900 тис. т., Туреччина – 680 тис. т., Китай – 500 тис. т., Іран – 350 тис. т., Ірак – 300 тис. т., Алжир – 210 тис. т., Узбекистан – 120 тис. т., Білорусь – 115 тис. т.

17. Виробництво соняшникової олії в Україні у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

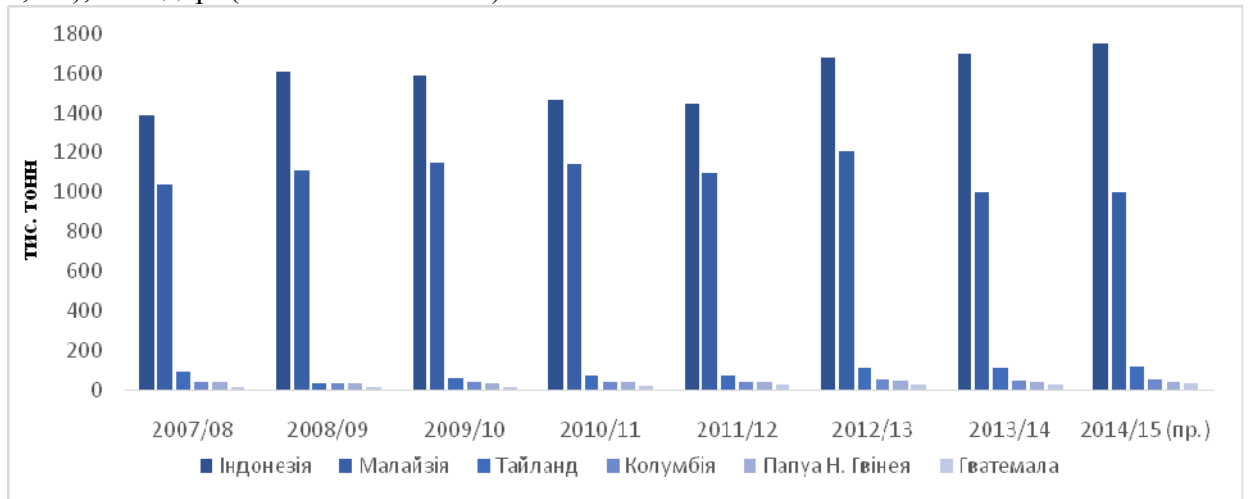
В Україні, як вже було зазначено вище, обсяги виробництва соняшникової олії у 2014/15 МР (рис. 17) становитимуть 4,175 млн. т. при експорті в обсязі 3,7 млн. т. та обсягах загального внутрішнього споживання на рівні 2013/14 МР (600 тис. т.).

18. Провідні виробники пальмоядрової олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

У світовому виробництві пальмоядрової олії (рис. 18) чільне місце займають Індонезія (3,78 млн. т.) та Малайзія (2,325 млн. т.), на які у 2014/15 МР припадатиме 84,4% її світових обсягів. Серед інших провідних виробників пальмоядрової олії – Нігерія (330 тис. т.), Тайланд (202 тис. т.), Колумбія (103 тис. т.), Папуа Нова Гвінея (60 тис. т.), Еквадор (53 тис. т.), Камерун (50 тис. т.), Гондурас (49 тис. т.). У порівнянні з минулим маркетинговим роком збільшення виробництва цієї олії очікується в Індонезії

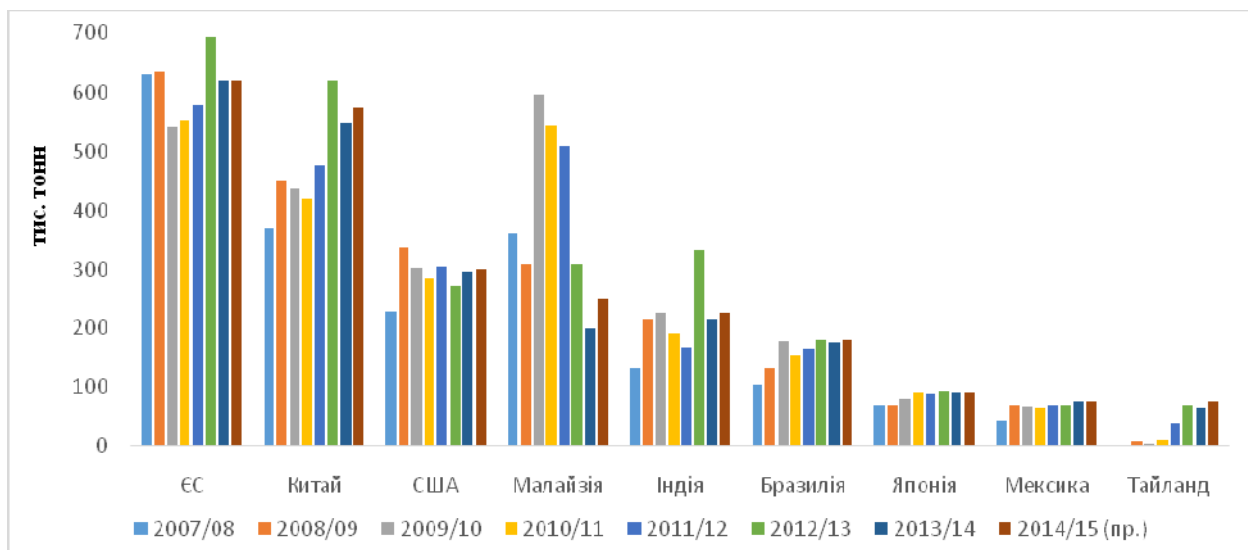
(на 237 тис. т. або 6,7%), Малайзії (на 145 тис. т. або 6,6%), Тайланді (на 7 тис. т. або 3,6%), Еквадорі (на 4 тис. т. або 8%).

19. Провідні експортери пальмоядрової олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

Найбільшими світовими експортерами пальмоядрової олії (рис. 19) є Індонезія та Малайзія, на які у 2014/15 МР припадатиме 88,8% обсягів світової торгівлі цією олією.

У 2014/15 МР до провідних її експортерів віднесені Індонезія (1,75 млн. т.), Малайзія (1 млн. т.), Тайланд (120 тис. т.), Колумбія (50 тис. т.), Папуа Нова Гвінея (40 тис. т.) та Гватемала (30 тис. т.).

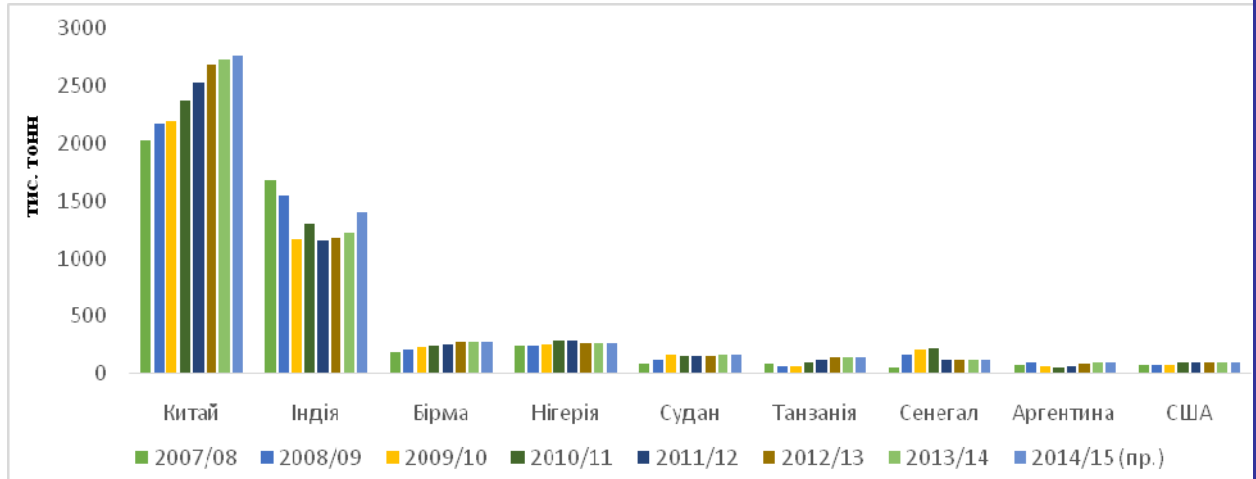
20. Провідні імпортери пальмоядрової олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

Інформація щодо провідних імпортерів пальмоядрової олії (рис. 20) показує достатньо строкатий перебіг обсягів її імпорту до окремих країн протягом 2007/08 – 2013/14 маркетингових років.

В цілому, можна зазначити, що протягом цього періоду обсяги імпорту цієї олії збільшувалися до наступних країн – до Китаю (на 181 тис. т. або 49%), США (на 66 тис. т. або 29%), Індії (на 83 тис. т. або 62,8%), Бразилії (на 76 тис. т. або в 1,7 рази), Японії (на 20 тис. т. або 28,6%), Мексики (на 33 тис. т. або в 1,8 рази), зменшувалися - до

Малайзії (на 162 тис. т. або 44,8%), а також мали достатньо не значні зміни в історичному періоді щодо ЄС.

У 2014/15 МР перелік найбільших імпортерів пальмоядрової олії виглядатиме наступним чином – ЄС (620 тис. т.), Китай (575 тис. т.), США (300 тис. т.), Малайзія (250 тис. т.), Індія (225 тис. т.), Бразилія (180 тис. т.), Японія (90 тис. т.), Мексика (75 тис. т.), Тайланд (75 тис. т.).

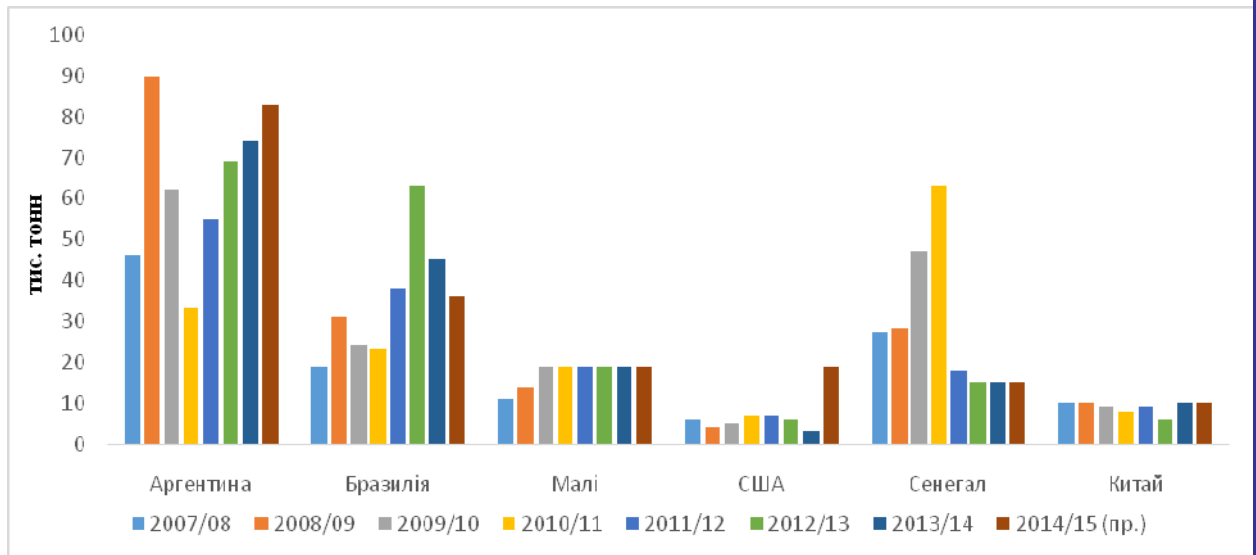

21. Провідні виробники арахісової олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

У 2014/15 МР список провідних виробників арахісової олії (рис. 21) традиційно очолюватимуть Китай (2,76 млн. т.) та Індія (1,4 млн. т.), на які припадатиме 71,3% її світового виробництва.

Щодо інших країн-виробників цієї олії у 2014/15 МР прогнозуються наступні показники: Бірма – 270 тис. т., Нігерія – 263 тис. т., Судан – 155 тис. т., Танзанія – 133 тис. т., Сенегал – 115 тис. т., Аргентина – 94 тис. т., США – 93 тис. т.

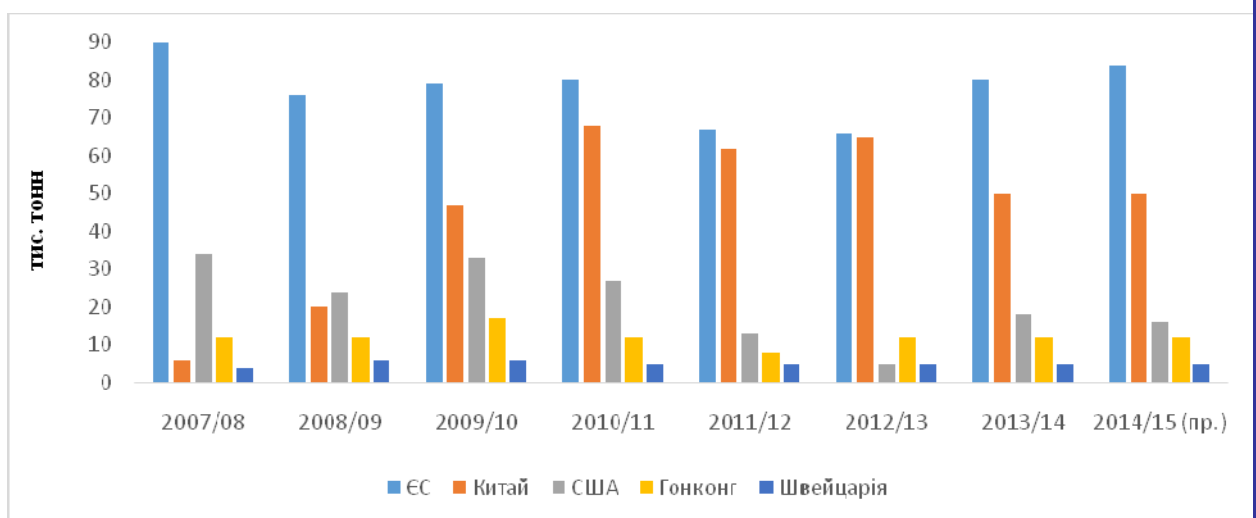
Аналіз динаміки виробництва арахісової олії в розрізі її основних виробників протягом 2007/08 – 2013/14 маркетингових років показує чіткі тенденції до збільшення обсягів виробництва, за виключенням Індії, – за цей період в Китаї виробництво цієї олії зросло на 705 тис. т. (34,9%), Бірмі – на 90 тис. т. (50%), Нігерії – на 25 тис. т. (10,5%), Судані – на 75 тис. т. (в 1,9 рази), Танзанії – на 59 тис. т. (в 1,8 рази), Сенегалі – на 67 тис. т. (у 2,4 рази), Аргентині – на 17 тис. т. (25%), США – на 21 тис. т. (29,1%). В Індії обсяги виробництва арахісової олії за цей період зменшилися на 455 тис. т. (27,2%).

22. Провідні експортери арахісової олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

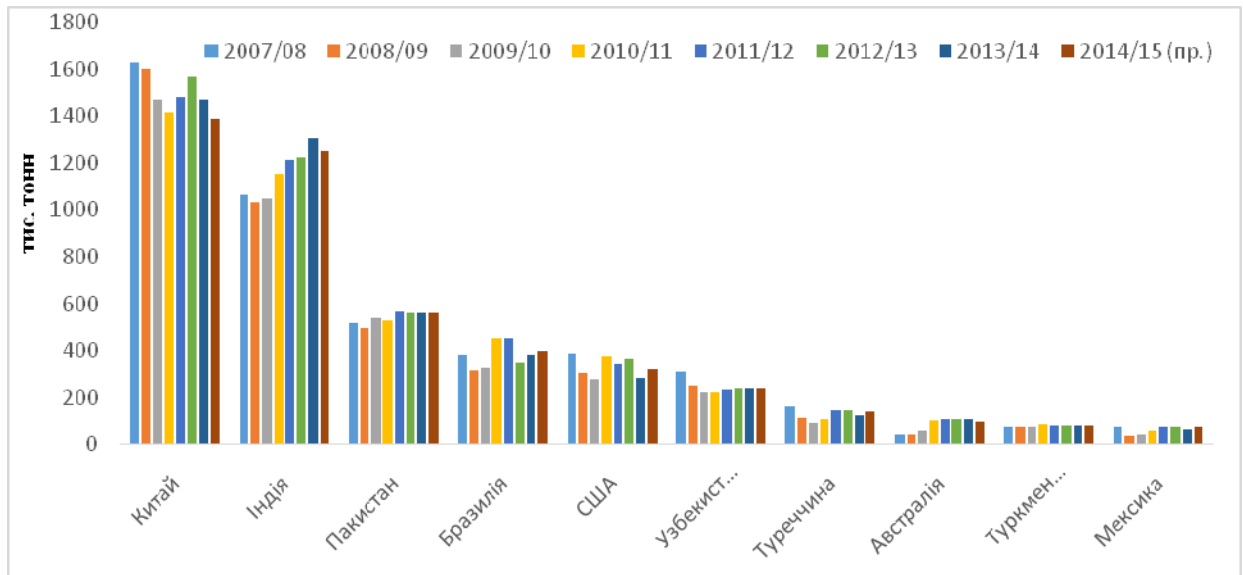
Як провідні експортери арахісової олії у 2014/15 МР (рис. 22) визначені – Аргентина (83 тис. т.), Бразилія (36 тис. т.), Малі (19 тис. т.), США (19 тис. т.), Сенегал (15 тис. т.) та Китай (10 тис. т.), на які припадає 88,4% світової торгівлі цією олією.

Слід відзначити, що протягом останніх семи маркетингових роки суттєві зміни в частині зростання обсягів експорту цієї олії відбувалися в Аргентині та Бразилії – відповідно на 28 тис. т. (60,9%) та 26 тис. т. (у 2,4 рази).

23. Провідні імпортери арахісової олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

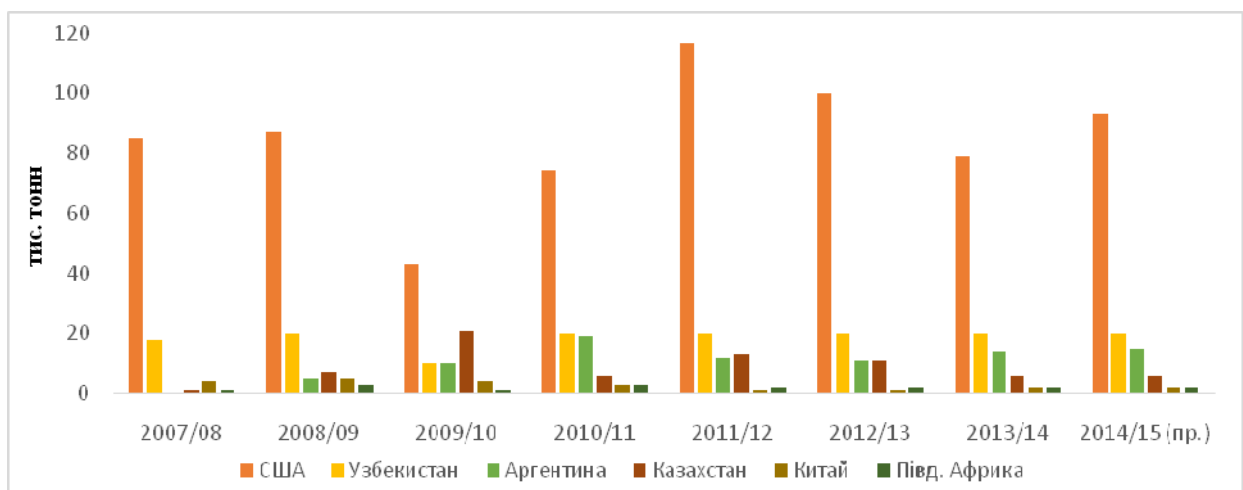
До TOP-5 провідних імпортерів арахісової олії у 2014/15 МР (рис. 23) віднесені ЕС (84 тис. т.), Китай (50 тис. т.), США (16 тис. т.), Гонконг (12 тис. т.), Швейцарія (5 тис. т.). При цьому протягом 2007/08 – 2013/14 маркетингових років обсяги імпорту цієї олії знизилися - до ЕС - на 10 тис. т. (11%) та США – на 16 тис. т. (47%), а до Китаю - збільшилися на 44 тис. т. (у 8,3 рази).

24. Провідні виробники бавовняної олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

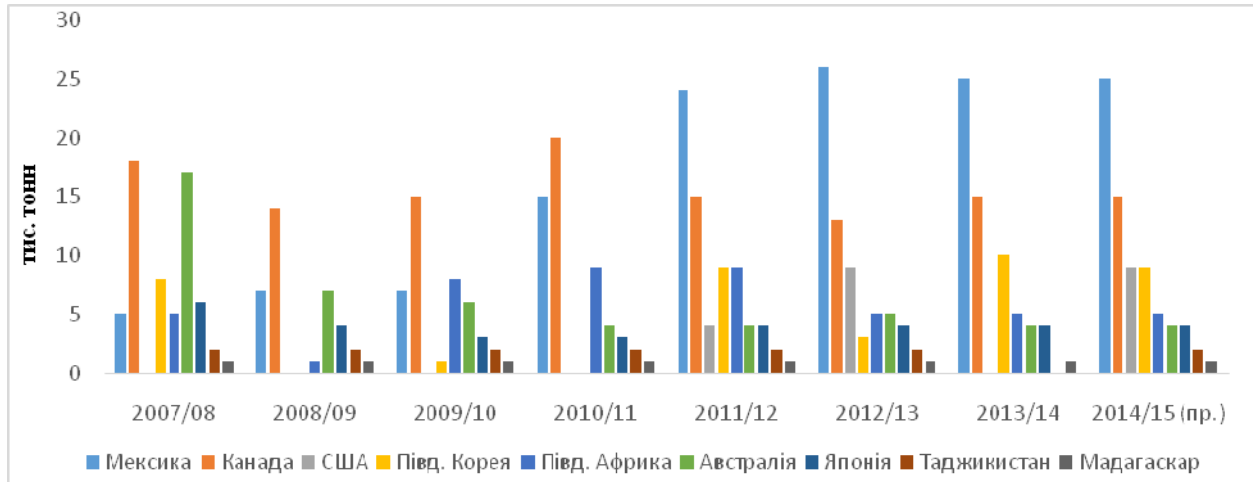
На 2014/15 МР визначається наступний перелік провідних світових виробників бавовняної олії (рис. 24) – Китай (1,383 млн. т.), Індія (1,25 млн. т.), Пакистан (560 тис. т.), Бразилія (397 тис. т.), США (320 тис. т.), Узбекистан (240 тис. т.), Туреччина (142 тис. т.), Австралія (100 тис. т.), Мексика (74 тис. т.). При цьому на Китай та Індію припадає 52,6% світового виробництва цієї олії.

При тому, що протягом 2007/08 – 2013/14 маркетингових років не відбувалося суттєвих перепадів щодо виробництва бавовняної олії в розрізі її основних виробників, за цей період було зменшено обсяги виробництва цієї олії в Китаї (на 156 тис. т. або 9,6%), США (на 103 тис. т. або 27,1%), Узбекистані (на 73 тис. т. або 23,3%), Туреччині (на 41 тис. т. або 24,7%), Мексиці (на 13 тис. т. або 16,5%). Дещо збільшилося її виробництво в Індії (на 243 тис. т. або 22,9%) та Туркменістані (на 7 тис. т. або 9,3%).

25. Провідні експортери бавовняної олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

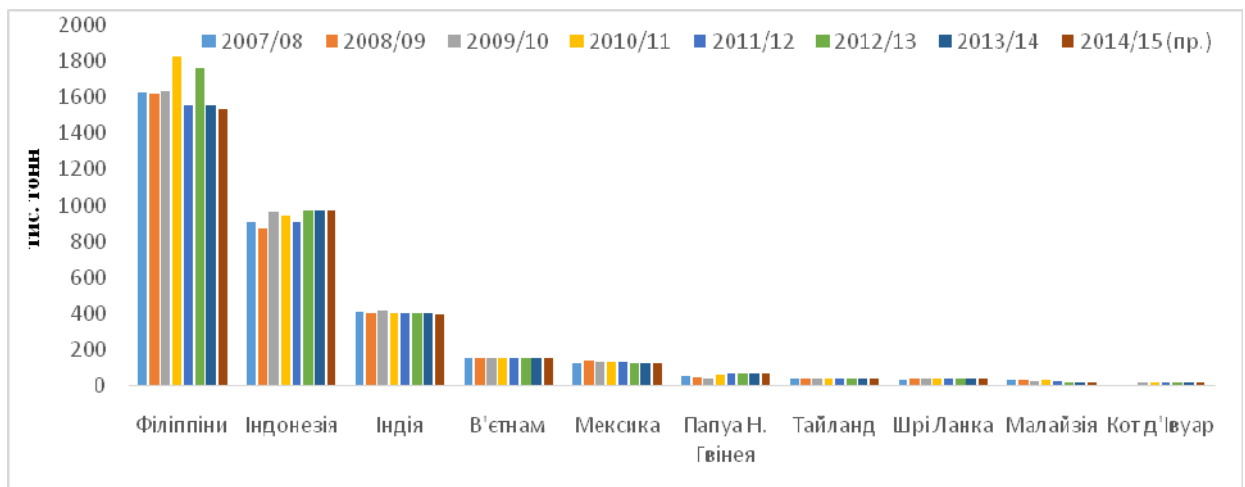
Провідні експортери бавовняної олії у 2014/15 МР (рис. 25) – США (93 тис. т.) та Узбекистан (20 тис. т.), на які припадає 80,7% світової торгівлі цією олією. Серед інших основних експортерів – Аргентина (15 тис. т.), Казахстан (6 тис. т.), Китай (2 тис. т.), Південна Африка (2 тис. т.).

26. Провідні імпортери бавовняної олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

Як провідних імпортерів бавовняної олії, у 2014/15 МР (рис. 26) визначають Мексику (25 тис. т.), Канаду (15 тис. т.), США (9 тис. т.), Південну Корею (9 тис. т.), Південну Африку (5 тис. т.), Австралію (4 тис. т.), Японію (4 тис. т.), Таджикистан (2 тис. т.), Мадагаскар (1 тис. т.).

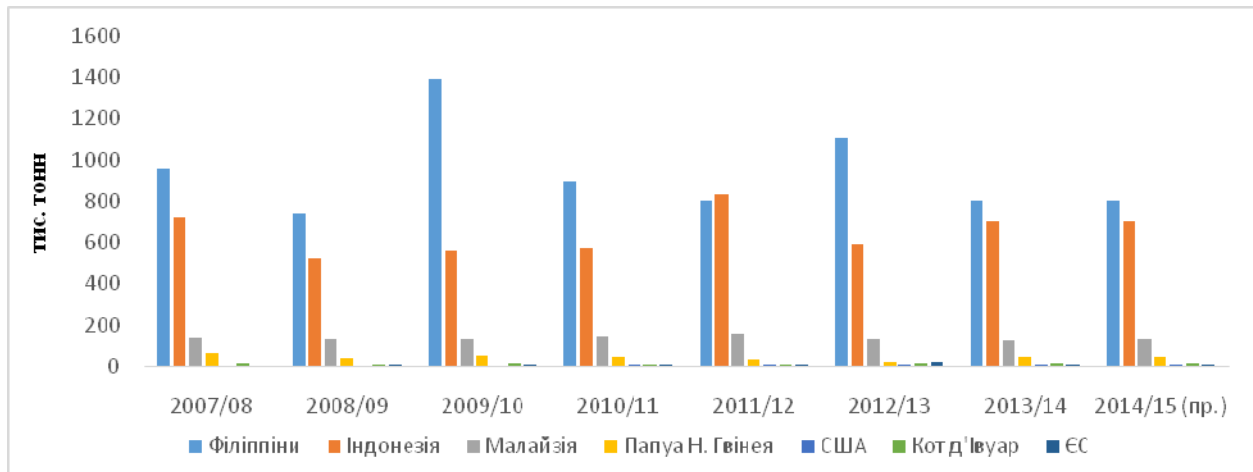
Не зважаючи на те, що наведена динаміка обсягів імпорту цієї олії за 2007/08 – 2013/14 МР показує достатньо строкату картину, слід відзначити суттєве збільшення імпорту до Мексики за цей період (у 5 разів), а також стабілізацію обсягів поставок до Канади, Південної Кореї, Південної Африки, Австралії та Японії.

27. Провідні виробники кокосової олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

До TOP-10 провідних виробників кокосової олії в світі (рис. 27) у 2014/15 МР відносять Філіппіни (1,53 млн. т.), Індонезію (972 тис. т.), Індію (400 тис. т.), В'єтнам (153 тис. т.), Мексику (130 тис. т.), Папуа Нову Гвінею (70 тис. т.), Тайланд (46 тис. т.), Шрі Ланку (44 тис. т.), Малайзію (23 тис. т.) та Кот д'Івуар (19 тис. т.). При цьому 73% світового виробництва припадатиме на Філіппіни та Китай.

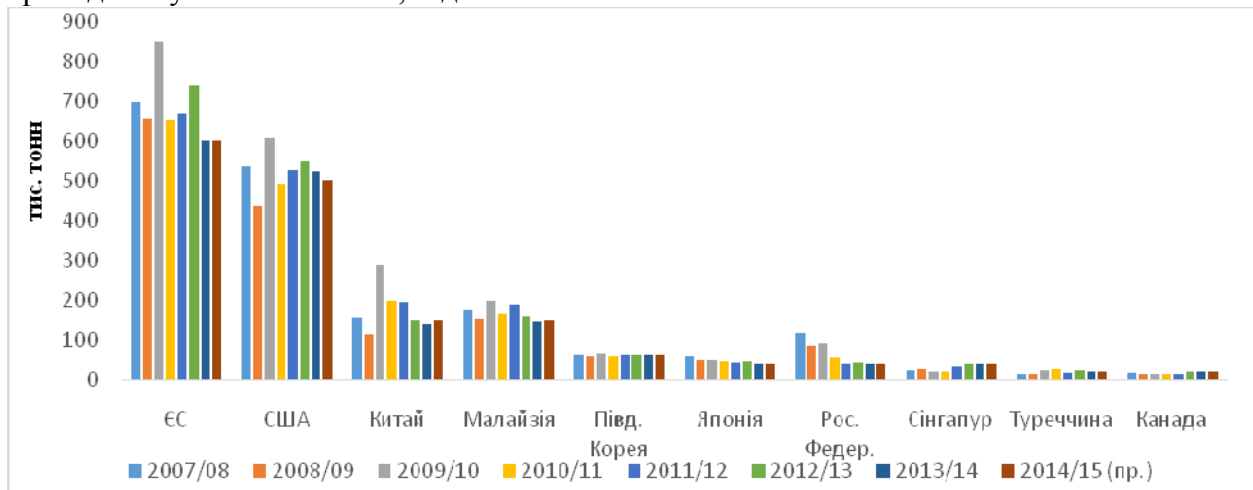
Що стосується перебігу обсягів виробництва за період 2007/08 – 2013/14 маркетингових років, то слід відзначити відносну стабільність виробництва цієї олії в Індії, В'єтнамі, Мексиці, Тайланді та Шрі Ланці, зменшення обсягів її виробництва у Філіппінах (на 75 тис. т. або 4,6%), а також зростання виробництва в Індонезії (на 70 тис. т. або 7,7%) та Папуа Новій Гвінеї (на 12 тис. т. або 20,7%).

28. Провідні експортери кокосової олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

В частині експорту кокосової олії (рис. 28) також доцільно зазначити в цілому відносну стабільність світової торгівлі цією олією протягом 2007/08 – 2013/14 маркетингових років. При цьому певні зміни спостерігалися щодо зменшення поставок Філіппінами (на 157 тис. т. або 19,6%) та Папуа Новою Гвінеєю (на 15 тис. т. або 25%), а також збільшення експорту цієї олії із США (на 7 тис. т. або у 2,75 рази).

У 2014/15 МР прогнозується наступні обсяги експорту кокосової олії, що його здійснюватимуть провідні її експортери, - Філіппіни – 800 тис. т., Індонезія – 700 тис. т., Малайзія – 130 тис. т., Папуа Нова Гвінея – 45 тис. т., США – 11 тис. т., Кот д'Івуар – 10 тис. т., ЄС – 10 тис. т. При цьому 94,2% обсягів світової торгівлі кокосовою олією припадатимуть на Філіппіни, Індонезію та Малайзію.

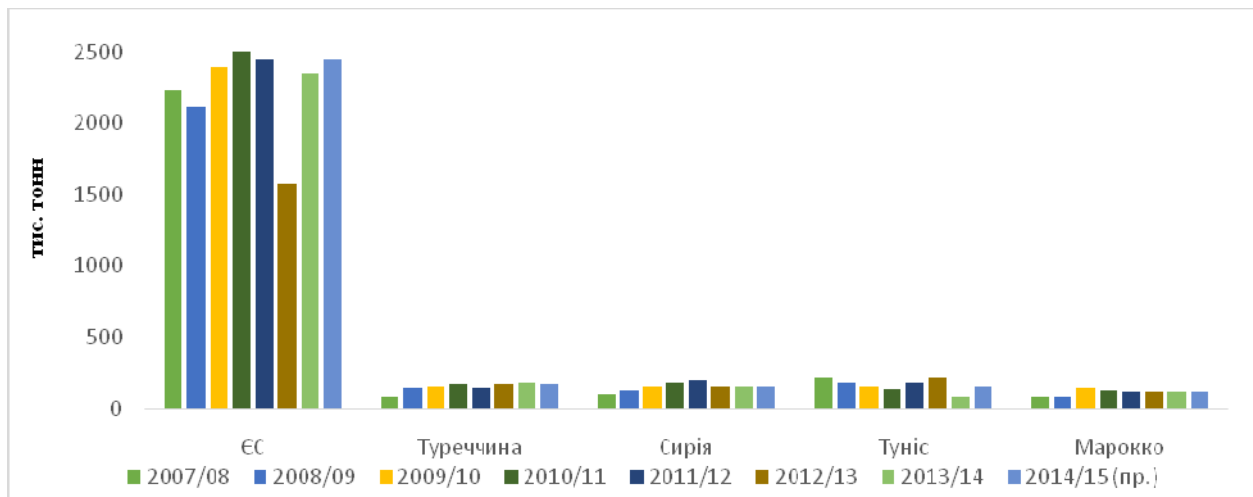

29. Провідні імпортери кокосової олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

До TOP-10 провідних імпортерів кокосової олії в світі у 2014/15 МР (рис. 29) віднесені ЄС (600 тис. т.), США (499 тис. т.), Китай (150 тис. т.), Малайзія (150 тис. т.), Південна Корея (60 тис. т.), Японія (40 тис. т.), Російська Федерація (40 тис. т.), Сінгапур (40 тис. т.), Туреччина (20 тис. т.) та Канада (19 тис. т.).

За період 2007/08 – 2013/14 маркетингових років слід відзначити зменшення поставок кокосової олії до ЄС (на 98 тис. т. або 14%), США (на 14 тис. т. або 2,6%), Малайзії (на 28 тис. т. або 16,2%), Японії (на 19 тис. т. або 32,2%), Російської Федерації

(на 76 тис. т. або у 2,9 рази) та певне їх збільшення – до Туреччини (на 6 тис. т. або 42,8%) та Канади (на 4 тис. т. або 26,7%).

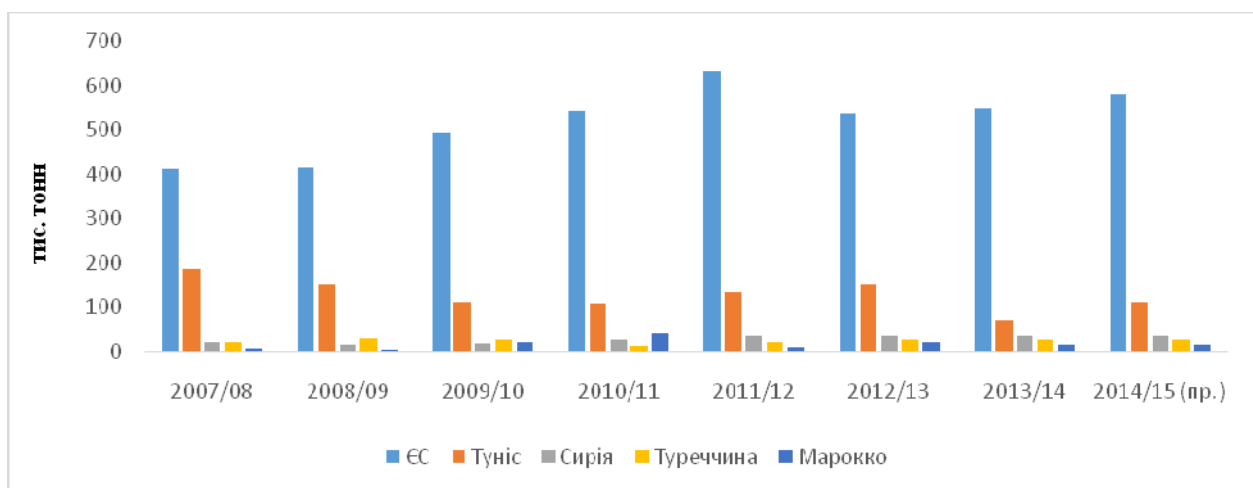
30. Провідні виробники оливкової олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

ТОР-5 провідних виробників оливкової олії у 2014/15 МР (рис. 30) складають – ЄС (2,45 млн. т.), Туреччина (170 тис. т.), Сирія (150 тис. т.), Туніс (150 тис. т.) та Марокко (120 тис. т.). При цьому в ЄС буде вироблено 76,9% обсягу світового виробництва цієї олії.

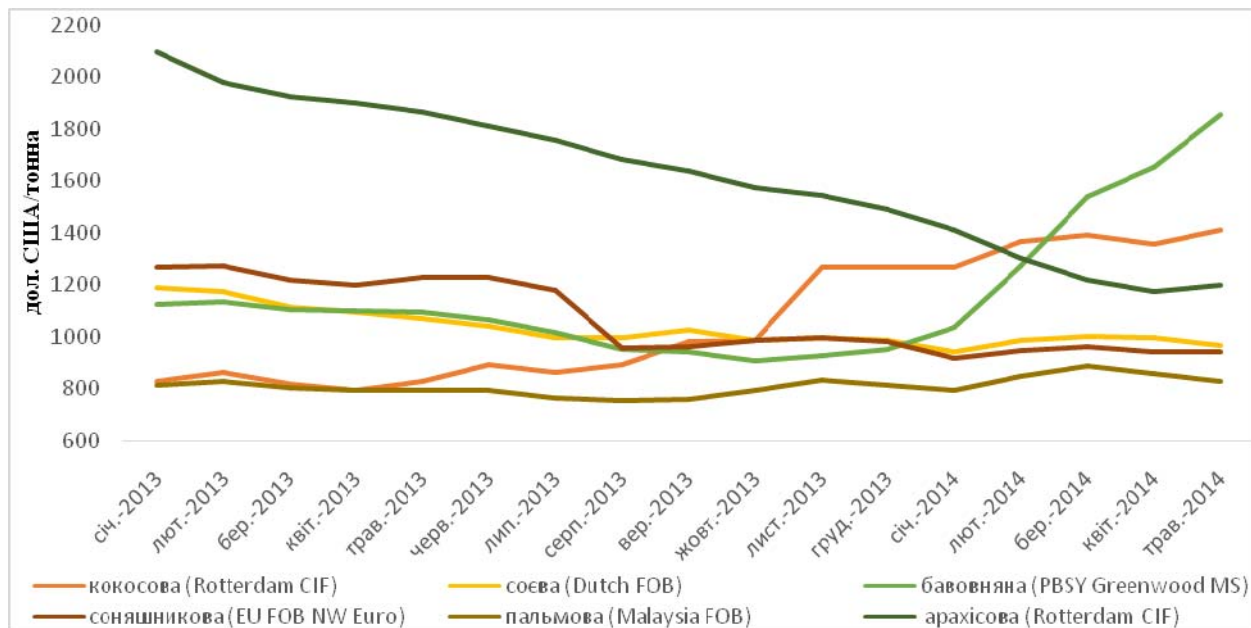
Протягом останніх семи досліджуваних років обсяги виробництва оливкової олії збільшилися в ЄС (на 115 тис. т. – 5,1%), Туреччині (на 100 тис. т. – у 2,25 рази), Сирії (на 50 тис. т. – в 1,5 рази), Марокко (на 35 тис. т. – 41,2%).

Цілком звичайно, що найбільшим експортером оливкової олії у 2014/15 МР (рис. 31) визначається ЄС (580 тис. т.), на якого припадає 74,1% світової торгівлі цією олією. Туніс експортуватиме 110 тис. т. (на 40 тис. т. більше від минулого року або на 36,4%), Сирія, Туреччина та Марокко постачатимуть оливкову олію на світовий ринок в обсягах, тотожних 2013/14 МР, - відповідно 35 тис. т., 25 тис. т. та 14 тис. т.

В частині динаміки поставок цієї олії у 2007/08 – 2013/14 маркетинговому роках слід відзначити, що протягом цього періоду поставки з ЄС зросли на 138 тис. т. (на 33,5%), із Сирії – на 15 тис. т. (в 1,75 рази), з Туреччини – на 6 тис. т. (на 31,6%). т., з Марокко – на 10 тис. т. (втричі).

31. Провідні експортери оливкової олії в світі у 2007/08 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

33. Ціни на рослинні олії на світовому ринку у 2013 – 2014 р. р. (джерело - USDA).

Ціни на бавовняну олію з січня по жовтень минулого року, після їх зменшення з січня по жовтень минулого року з 1123 до 908 дол. США за тонну, з листопада 2013 р. по травень поточного року збільшилися з 927 до 1857 дол. США за тонну.

Динаміка цін на соняшкову олію за цей період показує їх поступове зниження з 1269 до 943 дол. США за тонну. Аналогічну тенденцію показують ціни на арахісову олію, які за період з початку минулого року до травня поточного року знизилися з 2100 до 1200 дол. США за тонну.

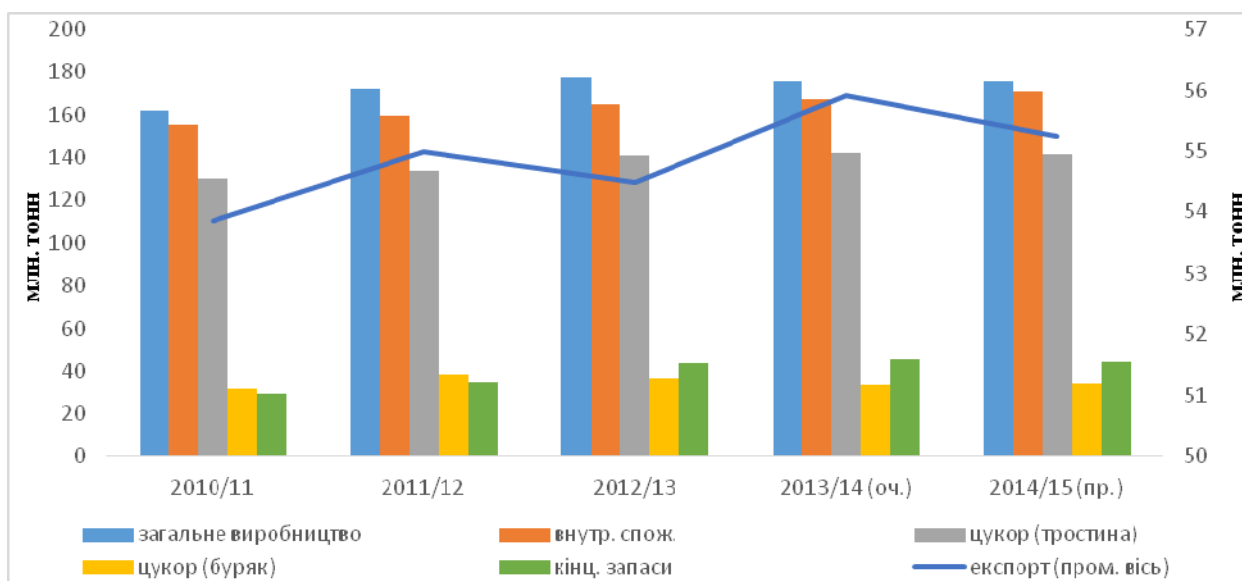
Ціни на пальмову олію протягом 2013 – початку 2014 років зберігали відносну стабільність та, після деякого спаду протягом січня – вересня минулого року (з 812 до 760 дол. США за тонну), показують тенденцію до поступового зміцнення, - протягом листопада 2013 р. – квітня 2014 р. вони коливалися в межах 796 - 858 дол. США за тонну.

При підготовці публікації використані матеріали Департаменту сільського господарства США (www.fas.usda.gov)

СВІТОВИЙ РИНОК ЦУКРУ У 2014/15 МАРКЕТИНГОВОМУ РОЦІ.

Смельянова Ж.Л.,
канд. геогр. наук, експерт IPAR

Очікується, що світове виробництво цукру у 2013/14 МР буде становити 175,7 млн. т., що на 1,78 млн. т. (на 1,0%) менше, ніж в попередньому маркетинговому періоді (рис. 1). Зменшення загального виробництва цукру відбудеться за рахунок зниження виробництва цукру бурякового на 2,8 млн. тонн (на 7,6%), обсяги якого складуть 33,88 млн. тонн. Виробництво цукру тростинного очікується на рівні 141,83 млн. тонн (на 1,02 млн. тонн або на 1% більше, ніж в минулий період).

1. Виробництво цукру в світі у 2010/11 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

За прогнозом, у **2014/15 маркетинговому році** загальне світове виробництво цукру залишиться практично на рівні 2013/2014 маркетингового року та може скласти 175,59 млн. тонн (на 0,114 млн. тонн менше, ніж в попередньому періоді). Очікується незначне, порівняно з попереднім маркетинговим роком, зниження обсягів виробництва цукру тростинного (на 0,63 млн. тонн або на 0,4%) та збільшення обсягів виробництва цукру бурякового (на 0,52 млн. тонн або на 1,5%). Обсяги виробництва цукру тростинного можуть становити 141,2 млн. тонн, цукру бурякового – 34,39 млн. тонн.

Слід зазначити, що за останні п'ять років більшість провідних країн-виробників цукру щорічно збільшували його виробництво. Зокрема, в 2014/15 МР, порівняно з 2009/10 МР, виробництво цукру зростає в Філіппінах - на 0,7 млн. тонн (на 38,9%), Мексиці – на 1,78 млн. тонн (на 34,7%), Індії – на 7,26 млн. тонн (на 35,2%), Російській Федерації – на 0,96 млн. тонн (на 28%), Україні – на 0,22 млн. тонн (на 15,8%), Гватемалі – на 0,51 млн. тонн та 0,16 млн. тонн (на 21,8%), Єгипті – на 0,23 млн. тонн (на 12,6%).

Внутрішнє споживання цукру та його запаси на кінець року в останні п'ять маркетингових також щорічно зростають. Внутрішнє споживання цукру в світі за цей період зростає на 16,15 млн. тонн (на 10,4%) (рис. 1).

В Індії внутрішнє споживання цукру за цей період зросло на 4,5 млн. тонн (на 20%), Китаї – на 3,1 млн. тонн (на 21,7%), Індонезії – на 1,2 млн. тонн (на 25,5%),

Пакистані – на 0,4 млн. тонн (на 9,7%), Єгипті – на 0,28 млн. тонн (на 10,7%), США – на 0,75 млн. тонн (на 7,6%), ЄС – на 0,89 тис. тонн (на 5,0%).

Очікується, що в 2013/14 МР внутрішнє споживання цукру складе 167,48 млн. тонн (на 2,98 млн. тонн або на 3% більше, ніж в попередньому маркетинговому періоді), кінцеві запаси – 45,515 млн. тонн (на 1,54 млн. тонн або на 3,5% більше, ніж в попередньому маркетинговому періоді) (рис. 1).

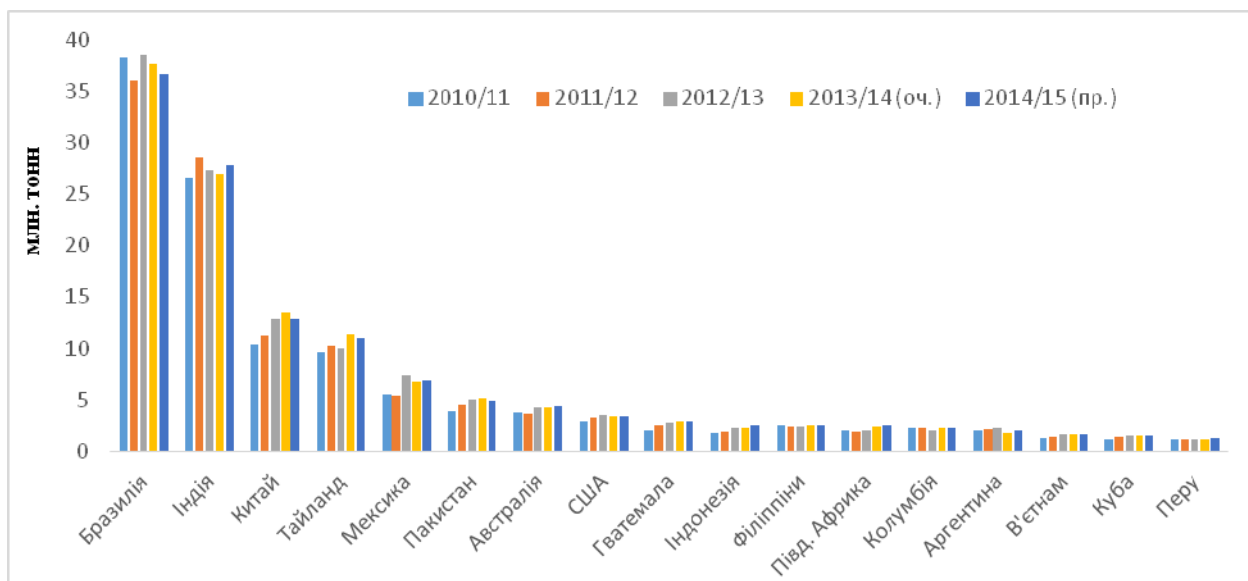
За прогнозом, в 2014/15 МР внутрішнє споживання цукру може скласти 170,53 млн. тонн, що на 3,04 млн. тонн (або на 1,8%) більше, ніж в 2013/14 маркетинговому періоді, кінцеві запаси – 44,44 млн. тонн, що на 1,07 млн. тонн (або на 2,3%) менше, ніж в поточному періоді.

Також щорічно протягом останніх п'яти маркетингових періодів збільшуються і обсяги експорту цукру. За цей період зростання обсягів експорту відбулось майже на 7,0 млн. тонн (на 14,3%).

Очікується, що в поточному маркетинговому році обсяги експорту цукру становитимуть 55,91 млн. тонн, що на 1,42 млн. тонн (на 2,6%) більше, ніж в попередньому маркетинговому році (рис. 1).

За прогнозом в 2014/15 маркетинговому періоді обсяги експорту цукру становитимуть 55,24 млн. тонн, що на 0,67 млн. тонн (на 1,2%) менше, ніж в попередньому маркетинговому році.

Цукор тростинний. Найбільшими виробниками цукру тростинного в світі є Бразилія, Індія та Китай, які виробляють щонайменше 55% від світового виробництва цукру тростинного, ще понад 21% від світового виробництва виробляють Тайланд, Мексика, Пакистан, Австралія та США (рис. 2).

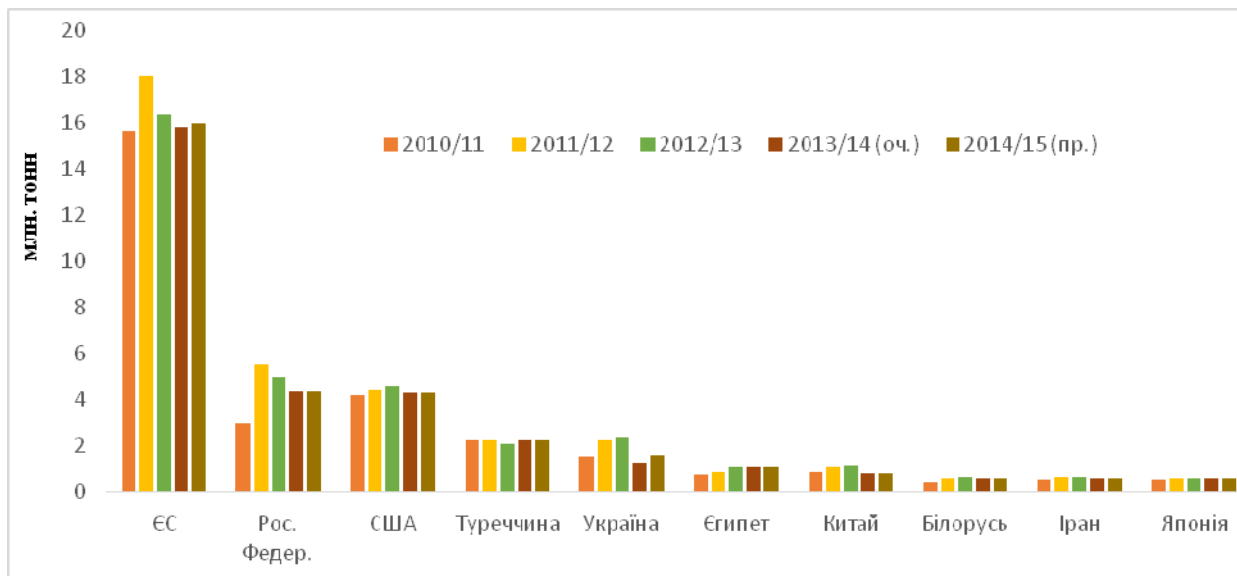
2. Провідні виробники цукру тростинного в світі у 2010/11 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

Очікується, що в 2013/14 маркетинговому році Бразилія виробить 37,8 млн. тонн тростинного цукру, Індія – 27,05 млн. тонн, Китай – 13,54 млн. тонн, Тайланд – 11,39 млн. тонн, Мексика – 6,73 млн. тонн, Пакистан – 5,17 млн. тонн, Австралія – 4,3 млн. тонн, США – 3,34 млн. тонн, Гватемала – 2,85 млн. тонн, Індонезія – 2,3 млн. тонн, Філіппіни – 2,45 млн. тонн, Південна Африка – 2,42 млн. тонн, Колумбія – 2,3 млн. тонн (рис. 2).

За прогнозом, в 2014/15 маркетинговому періоді також не передбачається як змін щодо рейтингу світових країн-лідерів з виробництва цукру тростинного, так і суттєвих змін щодо обсягів виробництва: Бразилія виробить 36,8 млн. тонн тростинного цукру (26,1% від світового виробництва цукру тростинного), Індія – 27,9 млн. тонн (19,7%), Китай – 12,85 (9,1%) млн. тонн, Тайланд – 11,0 млн. тонн (7,8%),

Мексика – 6,89 млн. тонн (4,9%), Пакистан – 4,82 млн. тонн (3,4%), Австралія – 4,4 млн. тонн (3,1%), США – 3,4 млн. тонн (2,4%). Гватемала виробить 2,85 млн. тонн (2,0% від світового виробництва цукру тростинного), Індонезія, Філіппіни та Південна Африка – по 2,5 млн. тонн (по 1,8%), Колумбія – 2,3 млн. тонн (1,6%).

Цукор буряковий. Найбільшим виробником цукру бурякового в світі стабільно є країни Європейського Союзу, які виробляють понад 45% від світового виробництва цукру бурякового, ще 25% - Російська Федерація і США та 17% - Туреччина, Україна, Єгипет, Китай (рис. 3).

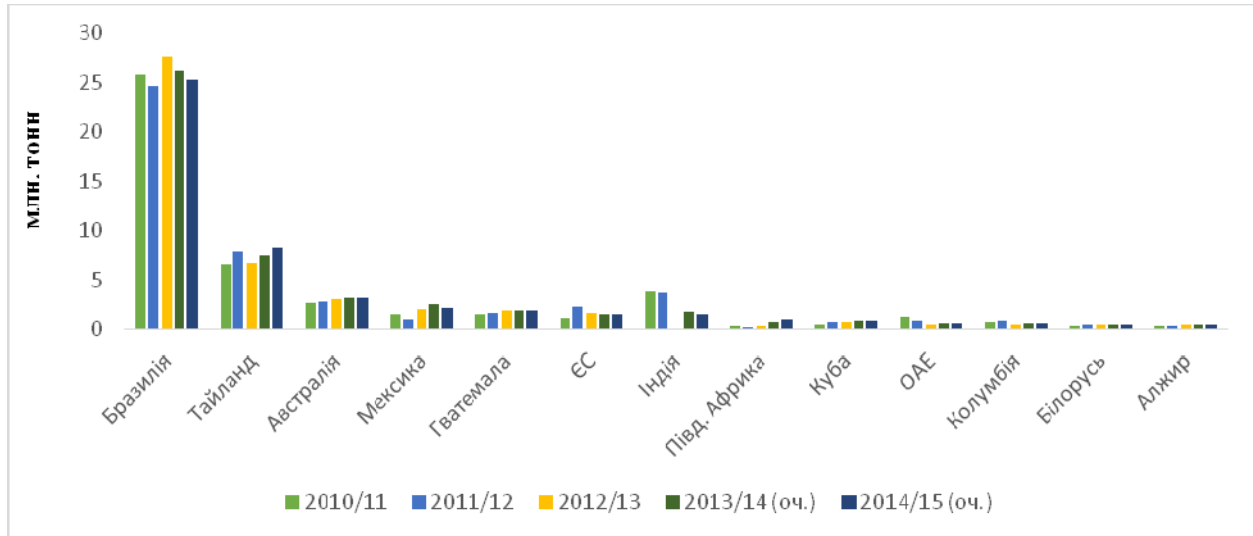
3. Провідні виробники цукру бурякового в світі у 2010/11 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

В 2013/14 маркетинговому році його виробництво в країнах ЄС очікується на рівні 15,8 млн. тонн, Російській Федерації – 4,4 млн. тонн, США – 4,35 млн. тонн, Туреччині – 2,3 млн. тонн, Україні – 1,3 млн. тонн, Єгипті – 1,1 млн. тонн, Китаї – 0,81 млн. тонн, Білорусії – 0,61 млн. тонн, Ірану та Японії – по 0,6 млн. тонн (рис. 3).

За прогнозом в 2014/15 маркетинговому періоді також не передбачається змін, як щодо рейтингу світових країн-лідерів з виробництва цукру бурякового, так і суттєвих змін щодо обсягів виробництва порівняно з попереднім періодом.

Виробництво цукру бурякового в країнах ЄС прогнозується на рівні 16,0 млн. тонн (46,5% від світового виробництва цукру бурякового), Російській Федерації – 4,4 млн. тонн (12,8%), США – 4,31 млн. тонн (12,5%), Туреччині – 2,3 млн. тонн (6,7%), Україні – 1,6 млн. тонн (4,6%), Єгипті – 1,13 млн. тонн (3,3%), Китаї – 0,85 млн. тонн (2,5%), Білорусії – 0,61 млн. тонн (1,8%), Ірану та Японії – по 0,6 млн. тонн (по 1,7%).

Торгівля цукром. Першу п'ятірку провідних експортерів цукру в світі в 2013/14 та 2014/15 маркетингових роках складуть Бразилія, Тайланд, Австралія, Мексика та Гватемала, які експортують понад 70% світових експортних обсягів. Найбільшим експортером цукру стабільно є Бразилія, яка експортує щонайменше 45% від світових обсягів експорту. Друге місце серед експортерів посідає Тайланд (до 15%), третє - Австралія (до 6%), четверте – Мексика (до 4%), п'яте – Гватемала (до 3,5%).

4. Провідні експортери цукру в світі у 2010/11 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

Очікується, що в 2013/14 маркетинговому році Бразилія експортує 26,2 млн. тонн, Тайланд – 7,5 млн. тонн, Австралія – 3,19 млн. тонн, Мексика – 2,54 млн. тонн, Гватемала – 1,95 млн. тонн, Індія – 1,8 млн. тонн, ЄС – 1,5 млн. тонн, Куба – 0,85 млн. тонн, Південна Африка – 0,76 млн. тонн, Об’єднанні Арабські Емірати – 0,675 млн. тонн, Колумбія - 0,58 млн. тонн, Білорусь – 0,512 млн. тонн, Алжир – 0,5 млн. тонн (рис. 4).

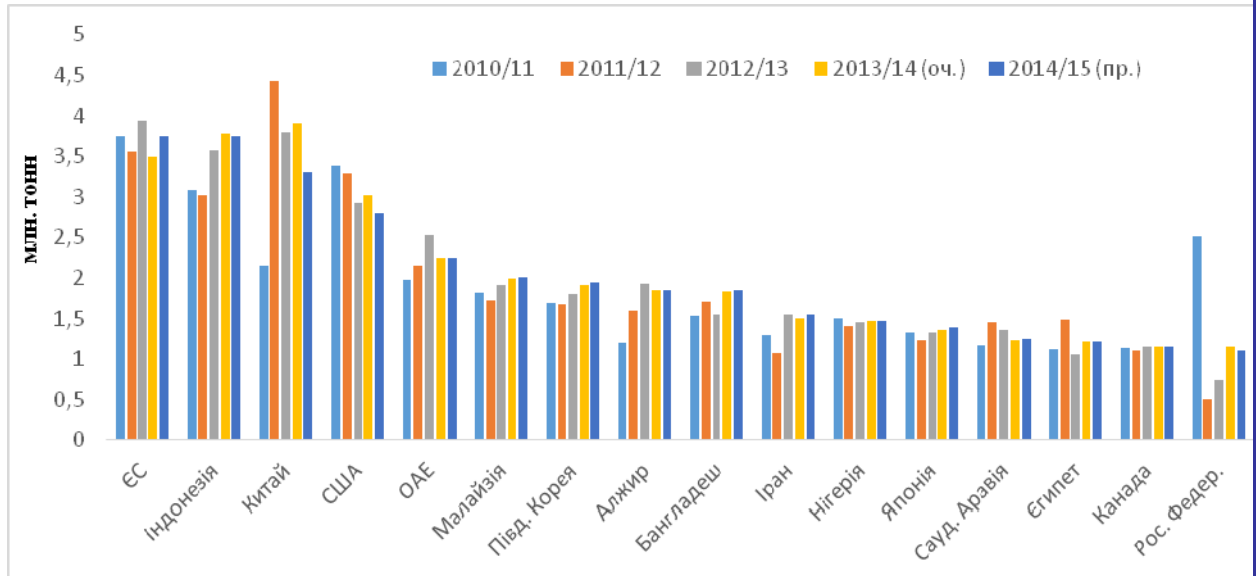
За прогностичними оцінками, в поточному маркетинговому періоді, порівняно з минулим періодом, передбачається, що збільшать обсяги експорту цукру - Індія (на 1,65 млн. тонн), Мексика (на 450 тис. тонн), Об’єднанні Арабські Емірати (на 106 тис. тонн), Куба (на 93 тис. тонн), Австралія (на 90 тис. тонн), Тайланд (на 0,81 млн. тонн), Гватемала (на 41 тис. тонн); зменшать – Бразилія (на 1,45 млн. тонн), ЄС (на 162 тис. тонн).

За прогнозом, в 2014/15 маркетинговому періоді обсяги експорту провідними країнами - експортерами цукру в порівнянні з поточним маркетинговим періодом суттєво не зміняться, крім Бразилії, яка може зменшити обсяги експорту на 0,95 млн. тонн, та Тайланду, який може їх збільшити на 0,8 млн. тонн.

Бразилія експортує 25,25 млн. тонн (45,7% від світового експорту цукру), Тайланд – 8,3 млн. тонн (15%), Австралія – 3,3 млн. тонн (6%), Мексика – 2,16 млн. тонн (3,9%), Гватемала – 1,95 млн. тонн (3,5%), ЄС та Індія – по 1,5 млн. тонн (по 2,7%), Південна Африка – 1,0 млн. тонн (1,8%), Куба – 0,85 млн. тонн (1,5%), Об’єднані Арабські Емірати – 0,7 млн. тонн (1,3%), Колумбія - 0,6 млн. тонн (1,0%), Білорусь – 0,51 млн. тонн (0,9%), Алжир – 0,5 млн. тонн (0,9%) (рис. 4).

Першу п’ятірку провідних імпортерів цукру складають Індонезія, ЄС, США, Китай та Об’єднані Арабські Емірати – понад 30% від світового імпорту цукру (рис. 5).

Очікується, що в 2013/14 маркетинговому році Китай імпортує 3,9 млн. тонн, Індонезія 3,78 млн. тонн цукру, ЄС – 3,5 млн. тонн, США – 3,02 млн. тонн, Об’єднані Арабські Емірати – 2,25 млн. тонн, Малайзія – 1,98 млн. тонн, Південна Корея – 1,9 млн. тонн, Алжир – 1,85 млн. тонн, Бангладеш – 1,83 млн. тонн, Іран – 1,5 млн. тонн, Нігерія – 1,47 млн. тонн, Японія – 1,365 млн. тонн, Саудівська Аравія – 1,23 млн. тонн, Єгипет – 1,21 млн. тонн, Канада – 1,153 млн. тонн, Російська Федерація – 1,15 млн. тонн.

5. Провідні імпортери цукру в світі у 2010/11 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

В поточному маркетинговому періоді, порівняно з минулим періодом, передбачається, що обсяги імпорту цукру збільшать Російська Федерація (на 415 тис. тонн), Бангладеш (на 283 тис. тонн), Індонезія (на 215 тис. тонн), Єгипет (на 158 тис. тонн), США (на 101 тис. тонн), Китай (на 100 тис. тонн), Південна Корея (на 99 тис. тонн), Малайзія (на 69 тис. тонн), Японія (на 35 тис. тонн), Нігерія (на 20 тис. тонн); зменшать - ЄС (на 435 тис. тонн), Об'єднанні Арабські Емірати (на 283 тис. тонн), Саудівська Аравія (на 125 тис. тонн), Іран (на 50 тис. тонн).

За прогнозом в **2014/15 маркетинговому періоді** в першій трійці лідерів країн-імпортерів цукру можуть відбутися зміни. Китай, зменшуючи обсяги імпорту на 600 тис. тонн, посяде 3-тє місце (в 2013/14 МР – 1 місце), а країни Європейського Союзу, збільшуючи обсяги імпорту на 250 тис. тонн, розділять з Індонезією 1 та 2 місце (в 2013/14 МР ЄС – 3 місце). Суттєвих змін щодо обсягів імпорту цукру іншими країнами порівняно з поточним маркетинговим роком не передбачається (рис. 5).

ЄС та Індонезія імпортує по 3,75 млн. тонн цукру (по 7,5% від світового імпорту), Китай – 3,3 млн. тонн (6,6%), США – 2,8 млн. тонн (5,6%), Об'єднані Арабські Емірати – 2,25 млн. тонн (4,5%), Малайзія – 2,0 млн. тонн (4,0%), Південна Корея – 1,95 млн. тонн (3,9%), Алжир та Бангладеш – по 1,85 млн. тонн (по 3,7%), Іран – 1,55 млн. тонн (по 3,1%), Нігерія – 1,47 млн. тонн (2,9%), Японія – 1,39 млн. тонн (2,8%), Саудівська Аравія – 1,25 млн. тонн (2,5%), Єгипет – 1,22 млн. тонн (2,4%), Канада – 1,16 млн. тонн (2,3%), Російська Федерація – 1,1 млн. тонн (2,2%).

Україна. В останні п'ять маркетингових років (2009/10-2013/14 МР) найбільшими обсяги виробництва цукру бурякового в Україні були в 2011/12 МР, коли вони становили 2,3 млн. тонн. та в 2012/13 МР – 2,4 млн. тонн (рис. 6).

Очікується, що в 2013/14 маркетинговому році виробництво цукру в Україні складе 1,3 млн. тонн, що на 1,1 млн. тонн (на 45,8%) менше, ніж в 2012/13 МР. Зазначений обсяг забезпечить Україні п'яте місце серед провідних країн-виробників цукру бурякового.

6. Виробництво цукру в Україні у 2010/11 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

Внутрішнє споживання цукру в Україні в поточному періоді очікується на рівні 1,7 млн. тонн (на 200 тис. тонн менше, ніж в 2012/13 МР).

Запаси цукру бурякового на кінець поточного маркетингового року прогнозуються на рівні 347 тис. тонн, що на 554 тис. тонн (на 61,5%) менше, ніж в 2012/13 МР.

Найбільші обсяги експорту цукру були в 2011/12 маркетинговому році (180 тис. тонн). В поточному маркетинговому році за прогнозними оцінками вони можуть скласти 54 тис. тонн, що на 88 тис. тонн менше, ніж в 2012/13 МР.

За прогнозом **в 2014/15 маркетинговому році** виробництво цукру в Україні може скласти 1,6 млн. тонн, що на 0,3 млн. тонн (на 23,1%) більше, ніж в 2013/14 МР, що забезпечить, як і в поточному маркетинговому періоді, п'яте місце серед провідних країн-виробників цукру бурякового.

Внутрішнє споживання цукру в Україні очікується на рівні 1,6 млн. тонн (на 100 тис. тонн або на 5,9% менше ніж в 2013/14 МР).

Запаси цукру бурякового на кінець прогнозованого маркетингового року можуть скласти 361 тис. тонн, що на 14 тис. тонн (на 4,0%) більше, ніж в 2013/14 МР.

За прогнозними оцінками обсяги експорту можуть скласти 10 тис. тонн, що на 44 тис. тонн менше, ніж в 2013/14 МР.

При підготовці публікації використані матеріали Департаменту сільського господарства США (www.fas.usda.gov).

СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО УКРАЇНИ ЗА СІЧЕНЬ-ТРАВЕНЬ 2014 РОКУ

Ємельянова Ж. Л.,
канд. геогр. наук, експерт ІРАР

За даними Державної служби статистики України:

- ❖ **Індекс обсягу сільськогосподарського виробництва** у січні-квітні 2014р., порівняно з аналогічним періодом 2013р., становив 104,7%, у т.ч. у сільськогосподарських підприємствах – 109,0%, у господарствах населення – 101,1%.
- ❖ **Поголів'я великої рогатої худоби** в усіх категоріях господарств в порівнянні з аналогічним періодом минулого року **зменшилося на 3,1%**, в т.ч. в сільськогосподарських підприємствах - на 7,4%, в господарствах населення – на 1,3 %.
 - **Зокрема поголів'я корів** – зменшилося на **1,9%**, в т.ч. в сільськогосподарських підприємствах – на 3,3%, в господарствах населення – на 1,5%.
 - **Поголів'я свиней** в усіх категоріях господарств збільшилося на **0,1%**, в т.ч. у сільгоспідприємствах збільшилось на 1,3%, в господарствах населення - зменшилось на 1,0 %.
 - **Поголів'я овець та кіз** в усіх категоріях господарств збільшилось – на **1,2%**, в т.ч. у сільгоспідприємствах зменшилося на 7,2%, в господарствах населення – збільшилося на 2,6%.
 - **Поголів'я птиці** – збільшилося на 7,1%, в т.ч. у сільгоспідприємствах – на 10,6%, в господарствах населення – на 3,3%.
- ❖ **На початок червня 2014 року** господарствами населення утримувалось 71,4% загальної чисельності великої рогатої худоби, у т.ч. корів – 77,6%; свиней – 52,8%, овець і кіз – 86,7%, птиці всіх видів – 45,8%.
- ❖ **У сільськогосподарських підприємствах** (крім малих) у січні-травні поточного року, порівняно з відповідним періодом 2013р., обсяг вирощування худоби та птиці збільшено на 10,2%, у т.ч. свиней – на 9,9%, птиці – на 12,6%, але скорочено вирощування великої рогатої худоби – на 4,6%.
- ❖ **Відношення загального обсягу вирощування худоби та птиці до їхньої реалізації на забій становило 103,3%.**
- ❖ **Виробництво основних видів продукції тваринництва**, зокрема реалізація худоби та птиці на забій (у живій вазі) в усіх категоріях господарств, збільшилось на 8,6% (в сільськогосподарських підприємствах – на 13,3%, в господарствах населення – на 2,2%), молока - в усіх категоріях господарств збільшилось на 1,5% (в сільськогосподарських підприємствах – на 5,2% в господарствах населення – на 0,3%), яєць - в усіх категоріях господарств збільшилось на 7,6 % (в

сільськогосподарських підприємствах – на 10,2%, в господарствах населення – на 3,1%).

- ❖ **Частка виробництва населенням м'яса** становила 39,5%, молока – 74,4%, яєць – 34,8%.
- ❖ **Загальний обсяг реалізованої аграрними підприємствами власно виробленої продукції** за січень-травень 2014 р. порівняно з відповідним періодом 2013р. збільшився на 29,4%, у т.ч. продукції рослинництва - на 47,4%, продукції тваринництва - на 10,5%.
 - **Обсяг реалізації зернових культур** збільшився на 56,5%, зокрема пшениці – на 79,0%, кукурудзи – на 57,0%, насіння соняшнику – на 67,8%, ріпаку – на 41,5%, ячменю – на 26,3%, жита – на 17,4%. Зменшилися обсяги реалізації сої – на 13,1%.
 - **Обсяги реалізації худоби та птиці** (у живій вазі) збільшилися на 11,5 %, в т.ч. великої рогатої худоби – на 5,8%, свиней – на 13,0%, птиці – на 11,8%, а також молока – на 7,3%, яєць – на 11,0%.
- ❖ **Середні ціни продажу аграрної продукції** сільськогосподарськими підприємствами за всіма напрямками реалізації за січень-травень 2014р., порівняно з відповідним періодом 2013р., зросли на 3,0%, у т.ч. продукції тваринництва – на 9,6%, продукції рослинництва – знизилася на 4,3%.
У травні п.р., порівняно з квітнем, середні ціни реалізації сільськогосподарської продукції зросли на 5,0%, у т.ч. продукції рослинництва – на 6,7%, продукції тваринництва – знизилася на 0,7%.
- ❖ **Наявність зерна та насіння соняшнику.** На 1 червня 2014 р. у сільськогосподарських підприємствах (крім малих) та підприємствах, що здійснюють зберігання, переробку зернових культур, було в наявності 6,7 млн. т зерна (на 9% більше проти 1 червня 2013р.), у т.ч. 2,5 млн. т пшениці, 0,8 млн. т ячменю, 3,0 млн. т кукурудзи, 0,2 млн. т жита.
Безпосередньо у сільськогосподарських підприємствах зберігалася 3,6 млн. т зерна (на 20% більше), у т.ч. 1,2 млн. т пшениці, 0,5 млн. т ячменю, 1,7 млн. т кукурудзи, 0,1 млн. т жита. Зернозберігаючі та зернопереробні підприємства мали в наявності 3,1 млн. т зерна (на 2% менше), у т.ч. зернозберігаючі – 1,9 млн. т (на 3% менше).
Запаси насіння соняшнику становили 2,3 млн. т (на 93% більше, ніж на 1 червня 2013р.), із них безпосередньо в аграрних підприємствах (крім малих) зберігалася 0,7 млн. т (на 45% більше), підприємствах, що здійснюють його переробку та зберігання, – 1,6 млн. т (у 2,3 рази більше, ніж торік).
- ❖ **Проведення весняно-польових робіт.** За розрахунками, станом на 1 червня п.р., господарствами всіх категорій ярі культури, з урахуванням пересіву по загиблих озимих і багаторічних травах, посіяно на площі 17,9 млн. га, що на 2,2% більше порівняно з початком травня 2013 року.
У сільськогосподарських підприємствах (крім малих) збереглося 6,1 млн. га озимих на зерно та зелений корм (включаючи ріпак), посіяних восени 2013р., у т.ч. 5,2 млн. га озимих на зерно. Загибель озимини у зимово-весняний період становила 4,2% до площі посіву, у т.ч. озимих на зерно – 3,6% (торік відповідно 3,9% та 3,6%).

❖ **За січень-квітень 2014 р. було експортовано аграрної продукції на суму 5,43 млрд. дол. США. При цьому імпортовано продукції, що відноситься до цих товарних груп, на суму 2,48 млрд. дол. США. Зокрема:**

✓ Експорт живих тварин та продуктів тваринного походження склав 300,86 млн. дол. США (103,0% до січня-квітня 2013р.), імпорт – 442,63 млн. дол. США (76,6% до січня-квітня 2013р.). В тому числі:

- експорт живих тварин становив 4,15 млн. дол. США (510,8% до січня-квітня 2013р.); м'яса та їстівних субпродуктів – 86,39 млн. дол. США (83,8% до січня-квітня 2013р.); молока та молочних продуктів, яєць птиці, натурального меду – 197,48 млн. дол. США (110,4% до січня-квітня 2013р.); риби і ракоподібних – 9,22 млн. дол. США (138,9% до січня-квітня 2013р.);
- імпорт живих тварин становив 30,5 млн. дол. США (87,1% до січня-квітня 2013р.); м'яса та їстівних субпродуктів – 79,62 млн. дол. США (42,9% до січня-квітня 2013р.); молока та молочних продуктів, яєць птиці, натурального меду – 102,41 млн. дол. США (128,4% до січня-квітня 2013р.); риби і ракоподібних – 222,55 млн. дол. США (82,2% до січня-квітня 2013р.).

✓ Експорт продуктів рослинного походження склав 2,79 млрд. дол. США (104,0% до січня-квітня 2013р.), імпорт – 1,06 млрд. дол. США (83,3% до січня-квітня 2013р.). В тому числі:

- експорт зернових культур становив 2,3 млрд. дол. США (118,5% до січня-квітня 2013р.); насіння і продуктів олійних рослин – 342,47 млн. дол. США (58,7% до січня-квітня 2013р.); продукції борошно-мельно-круп'яної промисловості – 43,51 млн. дол. США (78,0% до січня-квітня 2013р.); овочів – 30,26 млн. дол. США (74,6 % до січня-квітня 2013р.);
- імпорт зернових культур становив 304,4 млн. дол. США (130,3% до січня-квітня 2013р.); насіння і продуктів олійних рослин – 208,13 млн. дол. США (80,1 % до січня-квітня 2013р.); продукції борошно-мельно-круп'яної промисловості – 12,69 млн. дол. США (162,5% до січня-квітня 2013р.); овочів – 90,24 млн. дол. США (109,2% до січня-квітня 2013р.).

✓ Експорт жирів та олії тваринного або рослинного походження склав 1,26 млрд. дол. США (106,7% до січня-квітня 2013р.), імпорт – 90,64 млн. дол. США (65,3% до січня-квітня 2013р.).

✓ Експорт готових харчових продуктів склав 1,07 млрд. дол. США (86,3% до січня-квітня 2013р.), імпорт – 885,86 млн. дол. США (92,1% до січня-квітня 2013р.).

❖ В товарній структурі експорту продукти рослинного походження становили 14,5% від загального обсягу експорту (збільшення на 4,0%) у т.ч. зернові культури – 12,0% (збільшення на 18,5%); жири та олії тваринного або рослинного походження – 6,6% (збільшення на 6,7%), готові харчові продукти – 5,6 % (зменшення на 13,7%); живі тварини та продукти тваринного походження -1,6% (збільшення на 3%).

❖ У звітному періоді збільшився експорт пшениці – на 94,5% (Єгипет, Йорданія, Марокко), кукурудзи – 11,3% (Іспанія, Нідерланди, Єгипет) та олії соняшникової –

на 6,8% (Індія, Китай, Єгипет). Зменшився експорт добрив мінеральних або хімічних, азотних – на 240,6 млн.дол. (на 46,6%).

- ❖ Імпорт продуктів рослинного походження склав 5,6 % (зменшення на 16,7%), готових харчових продуктів – 4,7% (зменшення на 7,9%), живих тварин та продуктів тваринного походження - 2,3% (зменшення на 23,4%), жирів та олії тваринного або рослинного походження – 0,5% (зменшення на 34,7%) від загальної вартості імпорту.
- ❖ У січні-квітні 2014р., порівняно з аналогічним періодом 2013р., збільшився імпорт кукурудзи на 30,7% (Румунія, Угорщина, Франція), добрив мінеральних або хімічних, азотних – на 5,1% (Росія, Казахстан, Узбекистан); зменшився імпорт - тракторів – на 97,6% млн.дол. (на 43,3%), добрив мінеральних або хімічних з вмістом двох чи трьох поживних елементів – на 86,6 млн.дол. (на 39,5%).